ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στρασβούργο, 18.4.2023
COM(2023) 227 final

2023/0112 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ όσον αφορά τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, τις προϋποθέσεις εξυγίανσης και τη χρηματοδότηση για δράση εξυγίανσης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2023) 225-226} - {SEC(2023) 230}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ[1] (στο εξής: «οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών» ή «οδηγία BRRD») αποτελούν μέρος της δέσμης νομοθετικών μέτρων για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, η οποία περιλαμβάνει επίσης τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014[2] (στο εξής: «κανονισμός για τον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης» ή «κανονισμός SRMR») και της οδηγίας 2014/49/ΕΕ[3] (στο εξής: «οδηγία για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων» ή «ΟΣΕΚ»).

Μολονότι το πλαίσιο διαχείρισης κρίσεων της ΕΕ είναι εδραιωμένο, παλαιότερα επεισόδια πτώχευσης τραπεζών έδειξαν ότι υπάρχει ανάγκη για βελτιώσεις. Σκοπός της μεταρρύθμισης του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων είναι να αξιοποιήσει τους στόχους του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και να εξασφαλίσει την υιοθέτηση πιο συνεκτικής προσέγγισης όσον αφορά την εξυγίανση, ώστε κάθε τράπεζα που βρίσκεται σε κρίση να μπορεί να εξέλθει από την αγορά με συντεταγμένο τρόπο, διαφυλάσσοντας παράλληλα τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τα χρήματα των φορολογουμένων και διασφαλίζοντας την εμπιστοσύνη των καταθετών. Ειδικότερα, το υφιστάμενο πλαίσιο εξυγίανσης για τις μικρότερες και μεσαίες τράπεζες πρέπει να ενισχυθεί όσον αφορά τον σχεδιασμό, την υλοποίηση και, κυρίως, τα κίνητρα για την εφαρμογή του, ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή του στις εν λόγω τράπεζες με πιο αξιόπιστο τρόπο.

Πλαίσιο της πρότασης

Στον απόηχο της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης και της κρίσης δημόσιου χρέους, η ΕΕ έλαβε αποφασιστικά μέτρα, σύμφωνα με τις διεθνείς εκκλήσεις για μεταρρυθμίσεις, με στόχο τη δημιουργία ασφαλέστερου χρηματοπιστωτικού τομέα για την ενιαία αγορά της ΕΕ. Τούτο περιλάμβανε τον εφοδιασμό με τα εργαλεία και τις εξουσίες για τον ομαλό χειρισμό της πτώχευσης οποιασδήποτε τράπεζας, διατηρώντας παράλληλα τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, τα δημόσια οικονομικά και την προστασία των καταθετών. Η τραπεζική ένωση δημιουργήθηκε το 2014 και αποτελείται επί του παρόντος από δύο πυλώνες: έναν ενιαίο εποπτικό μηχανισμό (στο εξής: ΕΕΜ) και έναν Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης (στο εξής: ΕΜΕ). Ωστόσο, η τραπεζική ένωση δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη και ελλείπει ο τρίτος πυλώνας της: ένα ευρωπαϊκό σύστημα ασφάλισης καταθέσεων (ΕΣΑΚ)[4]. Η πρόταση της

---

1 Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

2 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1).

3 Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 149).

4 Επιπλέον, εξακολουθεί να μην υπάρχει συμφωνία σχετικά με έναν αξιόπιστο και εύρωστο μηχανισμό για την παροχή ρευστότητας κατά την εξυγίανση στην τραπεζική ένωση, σύμφωνα με το πρότυπο που έχουν ορίσει ομότιμοι σε διεθνές επίπεδο.

Επιτροπής που εγκρίθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2015 για τη θέσπιση ΕΣΑΚ[5] εξακολουθεί να εκκρεμεί.

Η τραπεζική ένωση υποστηρίζεται από ένα ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων το οποίο, όσον αφορά τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, αποτελείται από τρεις νομικές πράξεις της ΕΕ που εκδόθηκαν το 2014: την οδηγία BRRD, τον κανονισμό SRMR και την ΟΣΕΚ. Με την οδηγία BRRD καθορίζονται οι εξουσίες, οι κανόνες και οι διαδικασίες για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων διασυνοριακής συνεργασίας για την αντιμετώπιση διασυνοριακών πτωχεύσεων τραπεζών. Με τον κανονισμό SRMR θεσπίζεται το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB) και το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) και καθορίζονται οι εξουσίες, οι κανόνες και οι διαδικασίες για την εξυγίανση των οντοτήτων που είναι εγκατεστημένες στην τραπεζική ένωση, στο πλαίσιο του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης. Με την ΟΣΕΚ διασφαλίζεται η προστασία των καταθετών και καθορίζονται οι κανόνες για τη χρήση των κεφαλαίων του ΣΕΚ. Η οδηγία BRRD και η ΟΣΕΚ εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη, ενώ ο κανονισμός SRMR εφαρμόζεται στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην τραπεζική ένωση.

Με τη δέσμη μέτρων του 2019 για τις τράπεζες, γνωστή και ως «δέσμη μέτρων για τη μείωση των κινδύνων», επανεξετάστηκαν η οδηγία BRRD, ο κανονισμός SRMR, ο κανονισμός για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (ΚΚΑ)[6] και η οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (ΟΚΑ)[7]. Οι εν λόγω επανεξετάσεις περιλάμβαναν μέτρα για την υλοποίηση των δεσμεύσεων που η ΕΕ ανέλαβε σε διεθνή φόρα[8] όσον αφορά τη λήψη περαιτέρω μέτρων προς την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης, με την παροχή αξιόπιστων μέτρων μείωσης των κινδύνων για μετριασμό των απειλών κατά της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

Τον Νοέμβριο του 2020 η Ευρωομάδα συμφώνησε για τη δημιουργία και την έγκαιρη θέσπιση κοινού μηχανισμού ασφαλείας για το ΕΤΕ από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ΕΜΣ)[9].

---

5 COM(2015) 586 final.

6 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

7 Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

8 Επιτροπή της Βασιλείας για την τραπεζική εποπτεία και Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (στο εξής: ΣΧΣ). Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, *Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions* (Βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων) (επικαιροποιημένη έκδοση 2014) και *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet* [Αρχές σχετικά με την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης παγκόσμιων συστημικώς σημαντικών τραπεζών κατά την εξυγίανση, Όροι λειτουργίας της συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών (TLAC)] (2015).

9 Ευρωομάδα (30 Νοεμβρίου 2020), *Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund* (Δήλωση της Ευρωομάδας σε διευρυμένη σύνθεση σχετικά με τη μεταρρύθμιση του ΕΜΣ και την έγκαιρη θέσπιση του μηχανισμού ασφαλείας για το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης). Η εφαρμογή του μηχανισμού θα πραγματοποιηθεί την περίοδο 2022-2024. Ωστόσο, εκκρεμεί ακόμη η επικύρωση της συμφωνίας για την τροποποίηση της Συνθήκης για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας.

Η μεταρρύθμιση της διαχείρισης κρίσεων και της ασφάλισης των καταθέσεων (CMDI) και οι ευρύτερες επιπτώσεις στην τραπεζική ένωση

Σε συνδυασμό με τη μεταρρύθμιση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, μια ολοκληρωμένη τραπεζική ένωση, συμπεριλαμβανομένου του τρίτου πυλώνα του, του ΕΣΑΚ, θα προσφέρει υψηλότερο επίπεδο χρηματοοικονομικής προστασίας και εμπιστοσύνης στα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις της ΕΕ, θα αυξήσει την εμπιστοσύνη και θα ενισχύσει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ως αναγκαίες προϋποθέσεις ανάπτυξης, ευημερίας και ανθεκτικότητας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και στην ΕΕ, γενικότερα. Η Ένωση Κεφαλαιαγορών συμπληρώνει την τραπεζική ένωση, καθώς και οι δύο πρωτοβουλίες είναι απαραίτητες για τη χρηματοδότηση της διττής μετάβασης (ψηφιακή και πράσινη), την ενίσχυση του διεθνούς ρόλου του ευρώ και την ενδυνάμωση της ανοικτής στρατηγικής αυτονομίας της ΕΕ και της ανταγωνιστικότητάς της σε έναν μεταβαλλόμενο κόσμο, λαμβάνοντας ιδιαιτέρως υπόψη το τρέχον απαιτητικό οικονομικό και γεωπολιτικό περιβάλλον[10, 11].

Τον Ιούνιο του 2022 η Ευρωομάδα δεν συμφώνησε για την κατάρτιση πιο εμπεριστατωμένου προγράμματος εργασίας για την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης με τη συμπερίληψη του ΕΣΑΚ. Αντ' αυτού, η Ευρωομάδα κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει πιο στοχευμένες νομοθετικές προτάσεις για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου της ΕΕ για τη διαχείριση τραπεζικών κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων σε εθνικό επίπεδο[12].

Παράλληλα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην ετήσια έκθεσή του για το 2021 σχετικά με την τραπεζική ένωση[13], τόνισε επίσης τη σημασία της ολοκλήρωσής της με τη θέσπιση του ΕΣΑΚ και συντάχθηκε με την Επιτροπή για την υποβολή νομοθετικής πρότασης σχετικά με την επανεξέταση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων. Παρότι το ΕΣΑΚ δεν εγκρίθηκε ρητά από την Ευρωομάδα, θα καταστήσει τη μεταρρύθμιση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων πιο ισχυρή και θα αποφέρει συνέργειες και οφέλη αποδοτικότητας για τον κλάδο. Μια τέτοια νομοθετική δέσμη θα αποτελέσει μέρος του θεματολογίου για την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης, όπως τονίζεται στις πολιτικές κατευθύνσεις της προέδρου von der Leyen, στις οποίες υπενθυμίζεται επίσης η σημασία του ΕΣΑΚ, και όπως υποστηρίζεται τακτικά από τους ηγέτες[14].

Οι στόχοι του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων (CMDI)

Το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων σχεδιάστηκε με σκοπό τον μετριασμό των κινδύνων και τη διαχείριση της πτώχευσης ιδρυμάτων οποιουδήποτε μεγέθους, ενώ παράλληλα επιτυγχάνει τέσσερις πρωταρχικούς στόχους:

i) την προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, αποφεύγοντας παράλληλα τη μετάδοση, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτόν την πειθαρχία της αγοράς και τη συνέχεια κρίσιμων λειτουργιών για την κοινωνία·

ii) τη διασφάλιση της λειτουργίας της ενιαίας αγοράς και την εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού σε ολόκληρη την ΕΕ·

---

10 Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2020), *Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2021*, τμήμα 2.3, σ. 5.

11 Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2023), *Μακροπρόθεσμη ανταγωνιστικότητα της ΕΕ:προοπτικές μετά το 2030*.

12 Ευρωομάδα (16 Ιουνίου 2022), *Eurogroup statement on the future of the Banking Union* (Δήλωση της Ευρωομάδας σχετικά με το μέλλον της τραπεζικής ένωσης).

13 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2022), *Τραπεζική Ένωση — ετήσια έκθεση για το 2021·* το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκδίδει έκθεση σχετικά με την τραπεζική ένωση κάθε έτος, αρχής γενομένης από το 2015.

14 Σύνοδος κορυφής για το ευρώ (24 Μαρτίου 2023), *Δήλωση της συνόδου κορυφής για το ευρώ, συνεδρίαση σε διευρυμένη σύνθεση*.

iii) τον μετριασμό της οικονομικής συμμετοχής των φορολογουμένων και την αποδυνάμωση του δίπολου τραπεζών-κρατών· και

iv) την προστασία των καταθετών και τη διασφάλιση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών.

Το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων προβλέπει ένα σύνολο μέσων που μπορούν να εφαρμοστούν στα διάφορα στάδια του κύκλου ζωής των τραπεζών που βρίσκονται σε δυσχερή θέση: δράσεις ανάκαμψης με τη στήριξη σχεδίων ανάκαμψης που καταρτίζουν οι τράπεζες· μέτρα έγκαιρης παρέμβασης· μέτρα για την πρόληψη της πτώχευσης μιας τράπεζας· σχέδια εξυγίανσης που καταρτίζουν οι αρχές εξυγίανσης· και μια εργαλειοθήκη μέτρων εξυγίανσης όταν η τράπεζα κηρύσσεται σε πτώχευση ή κινδυνεύει να πτωχεύσει και θεωρείται ότι η εξυγίανση της τράπεζας (και όχι η εκκαθάρισή της) είναι προς το δημόσιο συμφέρον. Επιπλέον, οι εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, οι οποίες βρίσκονται εκτός του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων[15], εξακολουθούν να ισχύουν για τις προβληματικές τράπεζες που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαχείρισης στο πλαίσιο των εν λόγω εθνικών διαδικασιών, εφόσον είναι καταλληλότερες (από την εξυγίανση) και δεν θίγουν το δημόσιο συμφέρον ούτε θέτουν σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων αποσκοπεί στην παροχή ενός συνδυασμού πηγών χρηματοδότησης για τη διαχείριση πτωχεύσεων με οικονομικά αποδοτικό τρόπο, στην προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και των καταθετών και στη διατήρηση της πειθαρχίας της αγοράς, μειώνοντας παράλληλα τη χρήση του δημόσιου προϋπολογισμού και, τελικά, το κόστος για τους φορολογούμενους. Το κόστος εξυγίανσης της τράπεζας καλύπτεται πρώτα από τους ίδιους πόρους της τράπεζας, δηλαδή κατανέμεται στους μετόχους και τους πιστωτές της ίδιας της τράπεζας (που αποτελούν την εσωτερική ικανότητα απορρόφησης ζημιών της τράπεζας), κάτι που μειώνει επίσης τον ηθικό κίνδυνο και βελτιώνει την πειθαρχία της αγοράς. Εάν χρειαστεί, μπορεί να συμπληρωθεί με κεφάλαια από συστήματα εγγύησης των καταθέσεων (στο εξής: ΣΕΚ) και από χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (εθνικά ταμεία εξυγίανσης ή το ΕΤΕ στην τραπεζική ένωση). Τα ταμεία αυτά χρηματοδοτούνται με συνεισφορές όλων των τραπεζών, ανεξάρτητα από το μέγεθός τους και το επιχειρηματικό τους μοντέλο. Στην τραπεζική ένωση, οι κανόνες αυτοί ενσωματώθηκαν περαιτέρω μέσω της ανάθεσης στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης της διαχείρισης και της εποπτείας του ΕΤΕ, το οποίο χρηματοδοτείται από συνεισφορές του κλάδου στα συμμετέχοντα κράτη μέλη της τραπεζικής ένωσης. Ανάλογα με το εργαλείο που εφαρμόζεται σε μια τράπεζα που βρίσκεται σε δυσχερή θέση (π.χ. προληπτικά μέτρα, μέτρα προφύλαξης, μέτρα εξυγίανσης ή εναλλακτικά μέτρα στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας) και τις συγκεκριμένες λεπτομέρειες της υπόθεσης, μπορεί να είναι απαιτείται έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων[16] για παρεμβάσεις από ένα ταμείο εξυγίανσης / το ΕΤΕ, ένα ΣΕΚ ή δημόσια χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

---

15 Οι εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν είναι εναρμονισμένες. Ωστόσο, η απόφαση της αρχής εξυγίανσης σχετικά με την υπαγωγή μιας προβληματικής τράπεζας σε εξυγίανση, η οποία απαιτεί σύγκριση μεταξύ των διαδικασιών εξυγίανσης και των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας (αξιολόγηση δημόσιου συμφέροντος), αποτελεί μέρος του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων. Εάν μια αρχή εξυγίανσης αποφασίσει να μη θέσει υπό εξυγίανση μια προβληματική τράπεζα, η υπόθεση αντιμετωπίζεται στη συνέχεια σε εθνικό επίπεδο, όπου πραγματοποιείται η αξιολόγηση για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας ή άλλων τύπων διαδικασιών εκκαθάρισης, σύμφωνα με τις ειδικές λεπτομέρειες των εθνικών καθεστώτων αφερεγγυότητας.

16 Οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις είναι άρρηκτα συνδεδεμένοι και συμπληρωματικοί με το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων. Οι κανόνες αυτοί δεν αποτελούν

Αιτιολόγηση της πρότασης

Παρά την πρόοδο που έχει επιτευχθεί από το 2014, η εξυγίανση σπανίως εφαρμόζεται, ιδίως στην τραπεζική ένωση. Όσον αφορά το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, εντοπίστηκαν τομείς για περαιτέρω ενίσχυση και προσαρμογή σε σχέση με τον σχεδιασμό, την υλοποίηση και, κυρίως, τα κίνητρα για την εφαρμογή του.

Μέχρι σήμερα, η κατάσταση πολλών προβληματικών τραπεζών μικρότερου ή μεσαίου μεγέθους αντιμετωπίστηκε στο πλαίσιο εθνικών καθεστώτων που συχνά περιλαμβάνουν την οικονομική συμμετοχή των φορολογουμένων (διάσωση με δημόσιους πόρους) αντί της χρήσης των διχτυών ασφαλείας που χρηματοδοτούνται από τον κλάδο, όπως το ΕΤΕ στην τραπεζική ένωση, το οποίο μέχρι στιγμής δεν έχει χρησιμοποιηθεί κατά την εξυγίανση. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την πρόθεση του πλαισίου όπως διαμορφώθηκε μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, η οποία οδήγησε σε σημαντική αλλαγή προτύπου από τη διάσωση με δημόσιους πόρους στη διάσωση με ίδια μέσα. Στο πλαίσιο αυτό, το ευκαιριακό κόστος των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης που χρηματοδοτούνται από όλες τις τράπεζες είναι σημαντικό.

Το πλαίσιο εξυγίανσης δεν πέτυχε πλήρως τους βασικούς πρωταρχικούς στόχους, ιδίως τη διευκόλυνση της λειτουργίας της ενιαίας αγοράς της ΕΕ στον τραπεζικό κλάδο με τη διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού, την αντιμετώπιση διασυνοριακών και εγχώριων κρίσεων και την ελαχιστοποίηση της οικονομικής συμμετοχής των φορολογουμένων.

Οι λόγοι σχετίζονται κυρίως με την έλλειψη ευθυγράμμισης των κινήτρων κατά την επιλογή του κατάλληλου εργαλείου για τη διαχείριση προβληματικών τραπεζών, με αποτέλεσμα τη μη εφαρμογή του εναρμονισμένου πλαισίου εξυγίανσης και την προτίμηση άλλων μεθόδων. Τούτο οφείλεται γενικά στην ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος, στις δυσκολίες πρόσβασης σε χρηματοδότηση κατά την εξυγίανση χωρίς την επιβολή ζημιών στους καταθέτες και στην ευκολότερη πρόσβαση σε χρηματοδότηση εκτός της εξυγίανσης. Η συνέχιση της κατάστασης αυτής ενέχει κινδύνους κατακερματισμού και μη ενδεδειγμένων αποτελεσμάτων στη διαχείριση πτωχεύσεων των τραπεζών, και ειδικότερα των μικρότερων και μεσαίων τραπεζών.

Η επανεξέταση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων και η αλληλεπίδραση με τις εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας θα πρέπει να παράσχουν λύσεις για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Θα πρέπει επίσης να καταστήσουν δυνατή την πλήρη επίτευξη των στόχων του πλαισίου και να διασφαλίσουν την καταλληλότητά του για τον επιδιωκόμενο σκοπό για όλες τις τράπεζες στην ΕΕ, ανεξάρτητα από το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο και τη διάρθρωση των υποχρεώσεών τους, ακόμα και για μικρότερες και μεσαίες τράπεζες, εάν αυτό απαιτείται από τις επικρατούσες συνθήκες. Η επανεξέταση θα πρέπει να αποσκοπεί στη διασφάλιση της συνεκτικής εφαρμογής των κανόνων σε όλα τα κράτη μέλη, στη διαμόρφωση πιο ισότιμων όρων ανταγωνισμού, με παράλληλη προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και των καταθετών, πρόληψη της μετάδοσης και μείωση της οικονομικής συμμετοχής των φορολογουμένων. Ειδικότερα, το πλαίσιο θα πρέπει να βελτιωθεί ώστε να διευκολυνθεί η εξυγίανση των μικρότερων και μεσαίων τραπεζών όπως αρχικά αναμενόταν, με τον μετριασμό των επιπτώσεων στη

αντικείμενο της παρούσας επανεξέτασης και της παρούσας εκτίμησης επιπτώσεων. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των δύο πλαισίων, η Ευρωομάδα κάλεσε την Επιτροπή τον Νοέμβριο του 2020 να επανεξετάσει το πλαίσιο κρατικών ενισχύσεων για τις τράπεζες και να το συμπληρώσει παράλληλα με την επανεξέταση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, διασφαλίζοντας την έναρξη ισχύος του ταυτόχρονα με το επικαιροποιημένο πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων.

χρηματοπιστωτική σταθερότητα και την πραγματική οικονομία χωρίς προσφυγή σε δημόσια χρηματοδότηση, και με την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των καταθετών τους, οι οποίοι συνίστανται κυρίως σε νοικοκυριά και μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ). Όσον αφορά το μέγεθος των προβλεπόμενων αλλαγών, η επανεξέταση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων δεν αποσκοπεί στην αναμόρφωση του ισχύοντος πλαισίου, αλλά μάλλον στην πραγματοποίηση των απαραίτητων βελτιώσεων σε διάφορους βασικούς τομείς, ώστε το πλαίσιο να λειτουργήσει κατά τα προβλεπόμενα για όλες τις τράπεζες.

Συνοπτική παρουσίαση των στοιχείων μεταρρύθμισης του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων (CMDI)

Οι τροποποιήσεις που περιλαμβάνονται στη δέσμη μέτρων για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων καλύπτουν μια σειρά πτυχών πολιτικής και συνιστούν συνεκτική ανταπόκριση στα προβλήματα που εντοπίστηκαν:

- επέκταση του πεδίου εφαρμογής της εξυγίανσης με την επανεξέταση της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος, όταν αυτή επιτυγχάνει τους στόχους του πλαισίου, π.χ. προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, των χρημάτων των φορολογουμένων και της εμπιστοσύνης των καταθετών, καλύτερα από τις εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας·
- ενίσχυση της χρηματοδότησης κατά την εξυγίανση, συμπληρώνοντας την εσωτερική ικανότητα απορρόφησης ζημιών των ιδρυμάτων, η οποία παραμένει η πρώτη γραμμή άμυνας, με τη χρήση κεφαλαίων των ΣΕΚ κατά την εξυγίανση για να διευκολυνθεί η πρόσβαση σε ταμεία εξυγίανσης χωρίς να επιβάλλονται ζημίες στους καταθέτες, κατά περίπτωση, υπό προϋποθέσεις και εγγυήσεις·
- τροποποίηση της κατάταξης των απαιτήσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας και διασφάλιση γενικής προτίμησης των καταθετών με προτίμηση καταθετών μίας κατηγορίας, με σκοπό να καταστεί δυνατή η χρήση των κεφαλαίων των ΣΕΚ σε μέτρα άλλα από την πληρωμή των καλυπτόμενων καταθέσεων·
- εναρμόνιση της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους για όλους τους τύπους παρεμβάσεων των ΣΕΚ πέραν της πληρωμής των καλυπτόμενων καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας, ώστε να βελτιωθούν οι όροι ανταγωνισμού και να διασφαλιστεί η συνέπεια των αποτελεσμάτων·
- αποσαφήνιση του πλαισίου έγκαιρης παρέμβασης με την εξάλειψη των αλληλεπικαλύψεων μεταξύ μέτρων έγκαιρης παρέμβασης και εποπτικών μέτρων, την παροχή ασφάλειας δικαίου σχετικά με τις εφαρμοστέες προϋποθέσεις και τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των αρχών εξυγίανσης·
- διασφάλιση έγκαιρης ενεργοποίησης της εξυγίανσης· και
- βελτίωση της προστασίας των καταθετών (π.χ. στοχευμένες βελτιώσεις των διατάξεων της ΟΣΕΚ σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της προστασίας και της διασυνοριακής συνεργασίας, εναρμόνιση των εθνικών επιλογών και βελτίωση της διαφάνειας όσον αφορά την οικονομική ευρωστία των ΣΕΚ).

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η πρόταση προτείνει τροποποιήσεις στην ισχύουσα νομοθεσία ώστε να καταστεί πλήρως συνεπής με τις ισχύουσες διατάξεις πολιτικής στον τομέα της διαχείρισης τραπεζικών

κρίσεων και της ασφάλισης των καταθέσεων. Η επανεξέταση της οδηγίας BRRD, του κανονισμού SRMR και της ΟΣΕΚ αποσκοπεί στη βελτίωση της λειτουργίας του πλαισίου κατά τρόπο που να παρέχει στις αρχές εξυγίανσης τα εργαλεία ώστε να είναι σε θέση να χειρίζονται την πτώχευση οποιασδήποτε τράπεζας, ανεξάρτητα από το μέγεθος και το επιχειρηματικό μοντέλο, προκειμένου να διαφυλάσσεται η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, να προστατεύονται οι καταθέτες και να αποφεύγεται η οικονομική συμμετοχή των φορολογουμένων.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της ΕΕ**

Η πρόταση βασίζεται στις μεταρρυθμίσεις που πραγματοποιήθηκαν στον απόηχο της χρηματοπιστωτικής κρίσης και οδήγησαν στη δημιουργία της τραπεζικής ένωσης και του ενιαίου εγχειριδίου κανόνων για όλες τις τράπεζες της ΕΕ.

Η πρόταση συμβάλλει στην ενίσχυση της νομοθεσίας της ΕΕ για το χρηματοπιστωτικό σύστημα που εγκρίθηκε την τελευταία δεκαετία με σκοπό τη μείωση των κινδύνων στον χρηματοπιστωτικό τομέα και τη διασφάλιση της διαχείρισης των πτωχεύσεων τραπεζών με συντεταγμένο τρόπο. Στόχος είναι η ενίσχυση του τραπεζικού συστήματος και, εν τέλει, η προώθηση της βιώσιμης χρηματοδότησης της οικονομικής δραστηριότητας στην ΕΕ. Συνάδει πλήρως με τους θεμελιώδεις στόχους της ΕΕ για την προώθηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, τη μείωση της στήριξης των φορολογουμένων κατά την εξυγίανση των τραπεζών και την προστασία της εμπιστοσύνης των καταθετών. Οι στόχοι αυτοί ευνοούν την επίτευξη υψηλού επιπέδου ανταγωνιστικότητας και προστασίας των καταναλωτών.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η πρόταση τροποποιεί υφιστάμενη οδηγία, την οδηγία BRRD, ιδίως όσον αφορά τη βελτίωση της εφαρμογής των εργαλείων που είναι ήδη διαθέσιμα στο πλαίσιο της ανάκαμψης και της εξυγίανσης των τραπεζών, την αποσαφήνιση των προϋποθέσεων για την εξυγίανση, τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε δίχτυα ασφαλείας σε περίπτωση πτώχευσης τραπεζών και τη βελτίωση της σαφήνειας και της συνέπειας των κανόνων χρηματοδότησης. Με τη θέσπιση εναρμονισμένων απαιτήσεων για την εφαρμογή του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων στην εσωτερική αγορά, η πρόταση μειώνει σημαντικά τον κίνδυνο ύπαρξης αποκλινόντων εθνικών κανόνων στα κράτη μέλη, κάτι που θα μπορούσε να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά.

Κατά συνέπεια, η νομική βάση της πρότασης είναι ίδια με τη νομική βάση της αρχικής νομοθετικής πράξης, ήτοι το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ. Η εν λόγω διάταξη καθιστά δυνατή τη θέσπιση μέτρων για την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων, με στόχο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Η νομική βάση εμπίπτει στον τομέα της εσωτερικής αγοράς, που θεωρείται συντρέχουσα αρμοδιότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της ΣΛΕΕ. Οι περισσότερες από τις δράσεις που εξετάζονται αποτελούν επικαιροποιήσεις και τροποποιήσεις του ισχύοντος δικαίου της ΕΕ και, ως εκ τούτου, αφορούν τομείς στους οποίους η ΕΕ έχει ήδη ασκήσει την αρμοδιότητά της και δεν προτίθεται να παύσει να ασκεί την εν λόγω αρμοδιότητα.

Δεδομένου ότι οι επιδιωκόμενοι στόχοι των προτεινόμενων μέτρων αποσκοπούν στη συμπλήρωση της ήδη υφιστάμενης νομοθεσίας της ΕΕ, μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ από ό,τι στο πλαίσιο διαφόρων εθνικών πρωτοβουλιών. Ειδικότερα, το σκεπτικό για ένα ειδικό και εναρμονισμένο καθεστώς εξυγίανσης της ΕΕ για όλες τις τράπεζες στην ΕΕ

διατυπώθηκε στην έναρξη του πλαισίου το 2014. Τα κύρια χαρακτηριστικά του αντικατοπτρίζουν τις διεθνείς κατευθύνσεις και τα «Βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων» που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στον απόηχο της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008.

Η αρχή της επικουρικότητας είναι ενσωματωμένη στο υφιστάμενο πλαίσιο εξυγίανσης. Οι στόχοι της, δηλαδή η εναρμόνιση των κανόνων και των διαδικασιών εξυγίανσης, δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη. Αντιθέτως, λόγω των επιπτώσεων της πτώχευσης οποιουδήποτε ιδρύματος σε ολόκληρη την ΕΕ, οι στόχοι αυτοί μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ μέσω της δράσης της ΕΕ.

Πρόθεση του υφιστάμενου πλαισίου εξυγίανσης ήταν ανέκαθεν να παρέχει μια κοινή εργαλειοθήκη μέτρων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της πτώχευσης κάθε τράπεζας, ανεξάρτητα από το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο ή τον τόπο εγκατάστασής της, με συντεταγμένο τρόπο, όταν αυτό είναι αναγκαίο για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της ΕΕ, του κράτους μέλους ή της περιοχής στην οποία δραστηριοποιείται η τράπεζα, και για την προστασία των καταθετών χωρίς να απαιτείται χρήση δημόσιων πόρων.

Η πρόταση τροποποιεί ορισμένες διατάξεις της οδηγίας BRRD με σκοπό τη βελτίωση του υφιστάμενου πλαισίου, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή του σε μικρότερες και μεσαίες τράπεζες, διότι διαφορετικά ενδέχεται να μην επιτύχει τους στόχους του.

Οι κίνδυνοι για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, την εμπιστοσύνη των καταθετών ή τη χρήση των δημόσιων οικονομικών σε ένα κράτος μέλος μπορεί να έχουν εκτεταμένες επιπτώσεις σε διασυνοριακή βάση και τελικά να συμβάλουν στον κατακερματισμό της ενιαίας αγοράς. Η έλλειψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ για τις λιγότερο σημαντικές τράπεζες και ο αντιληπτός αποκλεισμός τους από ένα αμοιβαίο δίχτυ ασφαλείας θα επηρέαζαν επίσης δυνητικά την ικανότητά τους να έχουν πρόσβαση στις αγορές και να προσελκύουν καταθέτες σε σύγκριση με σημαντικές τράπεζες. Επιπλέον, οι εθνικές λύσεις για την αντιμετώπιση των πτωχεύσεων τραπεζών ενδέχεται να επιδεινώσουν τον δεσμό μεταξύ τραπεζών και κρατών και να υπονομεύσουν την ιδέα στην οποία βασίζεται η τραπεζική ένωση για τη θέσπιση της αλλαγής προτύπου από τη διάσωση με δημόσιους πόρους στη διάσωση με ίδια μέσα.

Η ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου εξυγίανσης δεν θα καθορίζει τη στρατηγική που θα πρέπει να ακολουθείται σε περίπτωση πτώχευσης των τραπεζών. Η επιλογή μεταξύ εναρμονισμένης στρατηγικής / εναρμονισμένου εργαλείου εξυγίανσης σε επίπεδο ΕΕ και εθνικής στρατηγικής εκκαθάρισης θα παραμείνει στη διακριτική ευχέρεια της αρχής εξυγίανσης με βάση την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος. Αυτό προσαρμόζεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση πτώχευσης και δεν υπαγορεύεται αυτόματα από παράγοντες όπως το μέγεθος της τράπεζας, η γεωγραφική εμβέλεια των δραστηριοτήτων της και η δομή του τραπεζικού τομέα. Στην πράξη, έτσι καθίσταται η εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος το κριτήριο επικουρικότητας στην ΕΕ.

Επομένως, μολονότι το αν μια τράπεζα θα υποβληθεί σε εξυγίανση πρέπει να αξιολογείται κατά περίπτωση, έχει καίρια σημασία να διατηρηθεί η δυνατότητα όλων των τραπεζών να υποβληθούν σε εξυγίανση, οι δε αρχές εξυγίανσης πρέπει να διαθέτουν τα κατάλληλα κίνητρα για να επιλέξουν την εξυγίανση, λόγω του δυνητικά συστημικού χαρακτήρα όλων των ιδρυμάτων, όπως ήδη προβλέπεται στην οδηγία BRRD.

Τα κράτη μέλη δύνανται και πάλι να εξετάζουν το ενδεχόμενο εκκαθάρισης των μικρότερων ή μεσαίων τραπεζών βάσει του μεταρρυθμισμένου πλαισίου. Στο πλαίσιο αυτό, τα εθνικά καθεστώτα αφερεγγυότητας (τα οποία δεν είναι εναρμονισμένα) εξακολουθούν να ισχύουν όταν η διαδικασία αφερεγγυότητας θεωρείται καλύτερη εναλλακτική λύση αντί της

εξυγίανσης. Με τον τρόπο αυτόν διατηρείται η συνέχεια των εργαλείων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων εκτός της εξυγίανσης, όπως: προληπτικά μέτρα και μέτρα προφύλαξης· εργαλεία εξυγίανσης· εναλλακτικά μέτρα στο πλαίσιο των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας και πληρωμή των καλυπτόμενων καταθέσεων σε περίπτωση τμηματικής εκκαθάρισης.

Ως εκ τούτου, η τροποποίηση της οδηγίας BRRD θεωρείται η καλύτερη επιλογή. Επιτυγχάνει την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της εναρμόνισης των κανόνων και της διατήρησης της εθνικής ευελιξίας, κατά περίπτωση. Οι τροποποιήσεις θα προαγάγουν περαιτέρω την ομοιόμορφη εφαρμογή του πλαισίου εξυγίανσης και τη σύγκλιση των πρακτικών των εποπτικών αρχών και των αρχών εξυγίανσης, και θα εξασφαλίσουν ισότιμους όρους ανταγωνισμού στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς τραπεζικών υπηρεσιών. Κάτι τέτοιο έχει ιδιαίτερη σημασία για τον τραπεζικό κλάδο, στον οποίο πολλά ιδρύματα λειτουργούν σε ολόκληρη την εσωτερική αγορά της ΕΕ. Οι εθνικοί κανόνες δεν θα μπορούσαν να επιτύχουν τους εν λόγω στόχους.

- **Αναλογικότητα**

Βάσει της αρχής της αναλογικότητας, το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της ΕΕ δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων της, σύμφωνα με τους γενικούς στόχους των Συνθηκών.

Η αναλογικότητα αποτέλεσε αναπόσπαστο μέρος της εκτίμησης επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις αξιολογήθηκαν μεμονωμένα έναντι του στόχου της αναλογικότητας. Επιπλέον, η έλλειψη αναλογικότητας των υφιστάμενων κανόνων έχει αξιολογηθεί σε διάφορους τομείς και έχουν αναλυθεί συγκεκριμένες επιλογές με στόχο τη μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης και του κόστους συμμόρφωσης για τα μικρότερα ιδρύματα, ιδίως με την κατάργηση της υποχρέωσης καθορισμού της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων (MREL) για ορισμένα είδη οντοτήτων.

Οι προϋποθέσεις πρόσβασης στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης με βάση το ισχύον πλαίσιο δεν λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τις διακρίσεις για λόγους αναλογικότητας με βάση τη στρατηγική εξυγίανσης, το μέγεθος και/ή το επιχειρηματικό μοντέλο. Η ικανότητα των τραπεζών να πληρούν τις προϋποθέσεις πρόσβασης στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης εξαρτάται από το απόθεμα των μέσων που μπορούν να υπόκεινται σε διάσωση με ίδια μέσα, τα οποία είναι διαθέσιμα στους ισολογισμούς τους κατά τον χρόνο της παρέμβασης. Ωστόσο, τα στοιχεία υποδεικνύουν ότι ορισμένες (μικρότερες και μεσαίες) τράπεζες σε ορισμένες αγορές αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες όσον αφορά τη συγκέντρωση της απαίτησης MREL. Για τις εν λόγω τράπεζες, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής διάρθρωσης των υποχρεώσεών τους (και ειδικότερα εκείνων που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τη χρηματοδότηση των καταθέσεων), ορισμένες καταθέσεις θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο διάσωσης με ίδια μέσα προκειμένου να διασφαλιστεί η πρόσβαση στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης, κάτι που μπορεί να εγείρει ανησυχίες για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και την επιχειρησιακή σκοπιμότητα, λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις σε αρκετά κράτη μέλη. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις (π.χ. σαφείς κανόνες για την προσαρμογή της απαίτησης MREL για τις στρατηγικές εξυγίανσης των μεταβιβάσεων, εισαγωγή προτίμησης καταθετών μίας κατηγορίας και παροχή στα κεφάλαια των ΣΕΚ της δυνατότητας να γεφυρώσουν το κενό πρόσβασης στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης) θα βελτιώσουν την πρόσβαση σε χρηματοδότηση κατά την εξυγίανση. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις θα αυξήσουν, επίσης, τον αναλογικό χαρακτήρα για τις τράπεζες που θα εξυγιανθούν μέσω στρατηγικών μεταβίβασης, καθιστώντας εφικτή την προστασία των καταθέσεων από τη διάσωση με ίδια μέσα, κατά περίπτωση, και θα αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το ζήτημα της

χρηματοδότησης της εξυγίανσης χωρίς να αποδυναμωθούν οι ελάχιστες προϋποθέσεις εξυγίανσης με ίδια μέσα για την πρόσβαση στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Προτείνεται η εφαρμογή των μέτρων με την τροποποίηση της οδηγίας BRRD μέσω οδηγίας. Τα προτεινόμενα μέτρα αφορούν ή αναπτύσσουν περαιτέρω ήδη υφιστάμενες διατάξεις που ενσωματώνονται στην εν λόγω νομική πράξη.

Ορισμένες από τις προτεινόμενες τροποποιήσεις, για παράδειγμα εκείνες που επηρεάζουν την έξοδο από την αγορά κατόπιν αρνητικής εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος, θα αφήσουν επαρκή βαθμό ευελιξίας στα κράτη μέλη, στο στάδιο της μεταφοράς τους στο εθνικό δίκαιο, ώστε να διατηρηθούν οι διάφοροι εθνικοί κανόνες σχετικά με την εκκαθάριση.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων σχεδιάστηκε με σκοπό την αποτροπή των κινδύνων και τη διαχείριση της πτώχευσης ιδρυμάτων οποιουδήποτε μεγέθους ή επιχειρηματικού μοντέλου. Αναπτύχθηκε με στόχους τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, την προστασία των καταθετών, την ελαχιστοποίηση της χρήσης δημόσιας στήριξης, τον περιορισμό του ηθικού κινδύνου και τη βελτίωση της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Η αξιολόγηση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, συνολικά, το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων θα πρέπει να βελτιωθεί σε ορισμένες πτυχές του, όπως η καλύτερη προστασία των χρημάτων των φορολογουμένων.

Ειδικότερα, από την αξιολόγηση προκύπτει ότι η ασφάλεια δικαίου και η προβλεψιμότητα όσον αφορά τη διαχείριση των πτωχεύσεων τραπεζών παραμένουν ανεπαρκείς. Η απόφαση των δημόσιων αρχών σχετικά με το αν πρέπει να προσφύγουν σε διαδικασίες εξυγίανσης ή αφερεγγυότητας μπορεί να διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Επιπλέον, τα δίχτυα ασφαλείας που χρηματοδοτούνται από τον κλάδο δεν είναι πάντοτε αποτελεσματικά και εξακολουθούν να υφίστανται αποκλίνουσες προϋποθέσεις πρόσβασης σε χρηματοδότηση τόσο κατά την εξυγίανση όσο και εκτός της εξυγίανσης. Έτσι επηρεάζονται τα κίνητρα και δημιουργούνται ευκαιρίες για αρμπιτράζ όταν λαμβάνονται αποφάσεις σχετικά με το ποιο εργαλείο διαχείρισης κρίσεων πρέπει να χρησιμοποιηθεί. Τέλος, η προστασία των καταθετών παραμένει άνιση και ασυνεπής μεταξύ των κρατών μελών σε πολλούς τομείς.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η Επιτροπή πραγματοποίησε εκτενείς ανταλλαγές απόψεων μέσω διαφόρων εργαλείων διαβούλευσης με σκοπό να προσεγγίσει όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, προκειμένου να κατανοήσει καλύτερα τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούσε το πλαίσιο, καθώς και τα πιθανά περιθώρια βελτίωσης.

Το 2020 η Επιτροπή δρομολόγησε διαβούλευση σχετικά με μια συνδυασμένη αρχική εκτίμηση επιπτώσεων και έναν χάρτη πορείας με στόχο την παροχή λεπτομερούς ανάλυσης των δράσεων που πρέπει να αναληφθούν σε επίπεδο ΕΕ και του δυνητικού αντικτύπου των διαφόρων επιλογών πολιτικής στην οικονομία, την κοινωνία και το περιβάλλον.

Το 2021 η Επιτροπή δρομολόγησε δύο διαβουλεύσεις: στοχευμένη και δημόσια διαβούλευση για την υποβολή παρατηρήσεων από τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τον τρόπο

εφαρμογής του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων και απόψεων σχετικά με πιθανές τροποποιήσεις. Η στοχευμένη διαβούλευση, η οποία περιλάμβανε 39 γενικές και ειδικές τεχνικές ερωτήσεις, ήταν διαθέσιμη μόνο στην αγγλική γλώσσα και ήταν ανοικτή από τις 26 Ιανουαρίου έως τις 20 Απριλίου 2021. Η δημόσια διαβούλευση περιλάμβανε 10 γενικές ερωτήσεις, ήταν διαθέσιμη σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ και διήρκεσε για την περίοδο υποβολής παρατηρήσεων από τις 25 Φεβρουαρίου έως τις 20 Μαΐου 2021.

Επιπλέον, η Επιτροπή διοργάνωσε διάσκεψη υψηλού επιπέδου στις 18 Μαρτίου 2021, στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι όλων των ενδιαφερόμενων μερών. Στη διάσκεψη επιβεβαιώθηκε η σημασία ενός αποτελεσματικού πλαισίου, αλλά επισημάνθηκαν επίσης οι υφιστάμενες αδυναμίες.

Το προσωπικό της Επιτροπής έχει ζητήσει επίσης επανειλημμένα τη γνώμη των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων από την ΕΕ και σχετικά με πιθανές επανεξετάσεις της οδηγίας BRRD, του κανονισμού SRMR και της ΟΣΕΚ στο πλαίσιο της ομάδας εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής για θέματα τραπεζών, πληρωμών και ασφαλίσεων. Παράλληλα με τις συζητήσεις στην ομάδα εμπειρογνωμόνων, τα ζητήματα που εξετάζονται στην παρούσα πρόταση καλύφθηκαν επίσης σε συνεδριάσεις των προπαρασκευαστικών οργάνων του Συμβουλίου, και συγκεκριμένα της ομάδας εργασίας του Συμβουλίου για τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες και την τραπεζική ένωση και της ομάδας εργασίας υψηλού επιπέδου για το ΕΣΑΚ.

Επιπλέον, κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού σταδίου της νομοθεσίας, το προσωπικό της Επιτροπής πραγματοποίησε επίσης πολυάριθμες συνεδριάσεις (με φυσική παρουσία και εικονικά) με εκπροσώπους του τραπεζικού κλάδου και με άλλα ενδιαφερόμενα μέρη.

Τα αποτελέσματα όλων των προαναφερόμενων πρωτοβουλιών τροφοδότησαν την επεξεργασία της παρούσας πρότασης και της συνοδευτικής εκτίμησης επιπτώσεων. Παρείχαν σαφή αποδεικτικά στοιχεία για την ανάγκη επικαιροποίησης και συμπλήρωσης των ισχυόντων κανόνων ώστε να επιτευχθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο οι στόχοι του πλαισίου. Το παράρτημα 2 της εκτίμησης επιπτώσεων περιλαμβάνει τις περιλήψεις των εν λόγω διαβουλεύσεων και της δημόσιας διάσκεψης.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η Επιτροπή δημοσίευσε πρόσκληση για παροχή συμβουλών στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ) σχετικά με τη χρηματοδότηση στο πλαίσιο της αφερεγγυότητας και της εξυγίανσης. Η Επιτροπή ζήτησε στοχευμένες τεχνικές συμβουλές προκειμένου: i) να αξιολογήσει την αναφερθείσα δυσκολία ορισμένων μικρότερων και μεσαίων τραπεζών να εκδώσουν επαρκή χρηματοπιστωτικά μέσα απορρόφησης ζημιών· ii) να εξετάσει τις τρέχουσες απαιτήσεις για πρόσβαση σε διαθέσιμες πηγές χρηματοδότησης εντός του ισχύοντος πλαισίου· και iii) να αξιολογήσει τις ποσοτικές επιπτώσεις των διαφόρων πιθανών επιλογών πολιτικής στον τομέα της χρηματοδότησης κατά την εξυγίανση και την αφερεγγυότητα και την αποτελεσματικότητά τους όσον αφορά την επίτευξη των στόχων πολιτικής. Η ΕΑΤ απάντησε τον Οκτώβριο του 2021[17].

Η Επιτροπή επωφελήθηκε επίσης από τη γνώμη που εξέδωσε η πλατφόρμα «Fit for Future» τον Δεκέμβριο του 2021. Στη γνώμη επισημάνθηκε η ανάγκη να καταστεί το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων κατάλληλο για τον επιδιωκόμενο

[17] ΕΑΤ (22 Οκτωβρίου 2021), *Call for advice regarding funding in resolution and insolvency* (Αίτημα γνωμοδότησης σχετικά με τη χρηματοδότηση κατά την εξυγίανση και την αφερεγγυότητα).

σκοπό για όλες τις τράπεζες, με αναλογικό τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη τον δυνητικό αντίκτυπο στην εμπιστοσύνη των καταθετών και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων[18]**

Η πρόταση υποβλήθηκε σε εκτενή εκτίμηση επιπτώσεων, στην οποία λήφθηκαν υπόψη οι παρατηρήσεις που υπέβαλαν τα ενδιαφερόμενα μέρη και η ανάγκη αντιμετώπισης διαφόρων αλληλένδετων ζητημάτων που καλύπτουν τρεις διαφορετικές νομικές πράξεις.

Στην εκτίμηση επιπτώσεων εξετάστηκε μια σειρά επιλογών πολιτικής για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που εντοπίστηκαν κατά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή του πλαισίου διαχείρισης κρίσεων και ασφάλισης των καταθέσεων. Δεδομένων των ισχυρών δεσμών μεταξύ της εργαλειοθήκης για τη διαχείριση κρίσεων και της χρηματοδότησής της, στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων εξετάστηκαν δέσμες επιλογών πολιτικής οι οποίες ομαδοποιούν σχετικά χαρακτηριστικά σχεδιασμού του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, προκειμένου να διασφαλιστεί ολοκληρωμένη και συνεκτική προσέγγιση. Ορισμένες αλλαγές που προτείνονται —σχετικά με τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, τους παράγοντες ενεργοποίησης για τη διαπίστωση του κατά πόσον μια τράπεζα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και την εναρμόνιση ορισμένων χαρακτηριστικών της ΟΣΕΚ— είναι κοινές σε όλες τις δέσμες επιλογών που εξετάστηκαν.

Οι διάφορες δέσμες επιλογών επικεντρώνονται κυρίως στην ανάλυση του φάσματος των δυνατοτήτων για αξιόπιστη και αποτελεσματική διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της εξυγίανσης ως συνάρτηση του επιπέδου φιλοδοξίας για τη βελτίωση της δυνατότητας πρόσβασης σε χρηματοδότηση. Ειδικότερα, οι επιλογές πολιτικής εξετάζουν τη διευκόλυνση της χρήσης των κεφαλαίων των ΣΕΚ κατά την εξυγίανση, μεταξύ άλλων ως γέφυρα, στο πλαίσιο της διασφάλισης της δοκιμής ελάχιστου κόστους, ώστε να βελτιωθεί η αναλογικότητα όσον αφορά την πρόσβαση των τραπεζών, ιδίως των μικρότερων και μεσαίων τραπεζών, οι οποίες υπόκεινται σε στρατηγικές μεταβίβασης με έξοδο από την αγορά, στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης. Επιπλέον, οι επιλογές πολιτικής διερευνούν τη δυνατότητα αποτελεσματικότερης και αποδοτικότερης χρήσης των κεφαλαίων των ΣΕΚ στο πλαίσιο εναρμονισμένης δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους για μέτρα πέραν της πληρωμής των καλυπτόμενων καταθέσεων, με την επιδίωξη να βελτιώσουν τη συμβατότητα των κινήτρων για τις αρχές εξυγίανσης κατά την επιλογή του καταλληλότερου εργαλείου για τη διαχείριση μιας κρίσης. Η αποδέσμευση των κεφαλαίων των ΣΕΚ για μέτρα πέραν της πληρωμής των καλυπτόμενων καταθέσεων εξαρτάται από την κατάταξη του ΣΕΚ στην ιεράρχηση των απαιτήσεων. Ως εκ τούτου, οι επιλογές πολιτικής διερευνούν επίσης διάφορα σενάρια εναρμόνισης της προτίμησης καταθετών.

Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, η εκτίμηση επιπτώσεων διερευνά τρεις πιθανές δέσμες επιλογών πολιτικής που αποφέρουν αποτελέσματα με ποικίλες φιλοδοξίες. Κάθε δέσμη μέτρων επιδιώκει τη δημιουργία ενός πλαισίου βάσει κινήτρων, ενθαρρύνοντας την εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης με πιο συνεκτικό τρόπο, αυξάνοντας την ασφάλεια δικαίου και την προβλεψιμότητα, εξασφαλίζοντας ισότιμους όρους ανταγωνισμού και διευκολύνοντας την πρόσβαση σε κοινά δίχτυα ασφαλείας, διατηρώντας παράλληλα ορισμένες εναλλακτικές λύσεις εκτός της εξυγίανσης στο πλαίσιο των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Ωστόσο, βάσει σχεδιασμού, οι δέσμες επιλογών επιτυγχάνουν τους στόχους αυτούς σε διαφορετικό βαθμό και η πολιτική σκοπιμότητά τους διαφέρει.

[18] Βλ. παραπομπές στα έγγραφα SWD(2023) 226 (σύνοψη της εκτίμησης επιπτώσεων) και SEC(2023) 230 (θετική γνώμη της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου).

Η προτιμώμενη επιλογή προβλέπει φιλόδοξες βελτιώσεις στην εξίσωση της χρηματοδότησης, παρέχοντας τη δυνατότητα ουσιαστικής διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής της εξυγίανσης ώστε να συμπεριλάβει περισσότερες μικρότερες και μεσαίες τράπεζες και καλύτερη ευθυγράμμιση των κινήτρων για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με το βέλτιστο εργαλείο αντιμετώπισης κρίσεων για τα εν λόγω ιδρύματα. Θεωρήθηκε πιο αποτελεσματική, αποδοτική και συνεκτική για την επίτευξη των στόχων του πλαισίου σε σχέση με άλλες επιλογές, συμπεριλαμβανομένου του βασικού σεναρίου όπου δεν αναλαμβάνεται δράση. Ειδικότερα, η κατάργηση της υπέρτερης προτίμησης για τα ΣΕΚ προσδιορίστηκε ως το πλέον αποτελεσματικό μέσο για να διασφαλιστεί ότι τα κεφάλαια των ΣΕΚ μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά την εξυγίανση. Η ύπαρξη υπέρτερης προτίμησης για τις απαιτήσεις των ΣΕΚ είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο τα κεφάλαια των ΣΕΚ δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν σχεδόν ποτέ πέραν της πληρωμής των καλυπτόμενων καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας, λόγω του αντικτύπου που έχουν στο αποτέλεσμα της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους (LCT) που ευνοεί την πληρωμή των καλυπτόμενων καταθέσεων. Ωστόσο, διαπιστώθηκε ότι η υπέρτερη προτίμηση αποσκοπεί στην προστασία των χρηματοπιστωτικών μέσων των ΣΕΚ και του τραπεζικού τομέα από πιθανή αναδιάρθρωση, εμποδίζοντας οποιαδήποτε παρέμβαση των ΣΕΚ στην εξυγίανση, χωρίς να παρέχει καλύτερη προστασία για τις καλυπτόμενες καταθέσεις. Ως εκ τούτου, η άρση της υπέρτερης προτίμησης των ΣΕΚ είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση του υφιστάμενου αποτελέσματος της αξιολόγησης της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους, το οποίο είναι προβληματικό προς την πληρωμή των καλυπτόμενων καταθέσεων, και για την παροχή επαρκούς χρηματοδότησης κατά την εξυγίανση, ώστε να καταστεί εφικτή η εξυγίανση των μικρότερων και μεσαίων τραπεζών μέσω της μεταβίβασης επιχειρήσεων και της εξόδου από την αγορά της πτωχεύσασας τράπεζας.

Η εκτίμηση επιπτώσεων περιλάμβανε επίσης μια ακόμη επιλογή που συνίσταται στη φιλόδοξη μεταρρύθμιση του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων, συμπεριλαμβανομένου του ΕΣΑΚ, με τη μορφή ενδιάμεσου, υβριδικού μοντέλου, διαφορετικού από την πρόταση της Επιτροπής του 2015. Η επιλογή αυτή αναγνωρίζει τη σημασία της θέσπισης κοινού συστήματος ασφάλισης των καταθέσεων για την ευρωστία του πλαισίου και την ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης· ωστόσο, έχει αξιολογηθεί ως πολιτικά ανέφικτη στην παρούσα φάση.

Η πρόταση συνεπάγεται κόστος για τις αρχές και ορισμένες τράπεζες, ανάλογα με τον βαθμό στον οποίο η εξυγίανση θα επεκταθεί βάσει κατά περίπτωση αξιολογήσεων του δημοσίου συμφέροντος και των ειδικών περιστάσεων κάθε υπόθεσης. Η χρήση των κεφαλαίων των ΣΕΚ και των ταμείων εξυγίανσης / του ΕΤΕ θα είναι οικονομικά αποδοτικότερη όσον αφορά τα χρηματοδοτικά μέσα που απαιτούνται να χρησιμοποιηθούν. Ωστόσο, μπορεί επίσης να προκαλέσει ανάγκες τροφοδότησης μέσω συνεισφορών από τον κλάδο. Ωστόσο, συνολικά, το κόστος για τις αρχές εξυγίανσης και τις τράπεζες θα αντισταθμιστεί από τα οφέλη της ενισχυμένης ετοιμότητας μεγαλύτερου φάσματος τραπεζών, την αποσαφήνιση των κινήτρων κατά τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τα εργαλεία αντιμετώπισης κρίσεων που θα χρησιμοποιηθούν, τη μείωση της χρήσης κεφαλαίων των φορολογουμένων και την αύξηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της εμπιστοσύνης των καταθετών, χάρη σε σαφέστερους κανόνες και πρόσβαση σε δίκτυα ασφαλείας χρηματοδοτούμενα από τον κλάδο. Για τους καταναλωτές και το κοινό, το κόστος θα πρέπει να είναι περιορισμένο και να αντισταθμίζεται σαφώς από τα οφέλη, ειδικότερα με την αυξημένη προστασία των καταθετών, τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τη μειωμένη οικονομική συμμετοχή των φορολογουμένων.

Η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου ενέκρινε την εκτίμηση επιπτώσεων μετά την αρχική αρνητική γνώμη. Για να ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις που διατύπωσε η επιτροπή, η

εκτίμηση επιπτώσεων επεκτάθηκε ώστε να συμπεριλάβει πρόσθετες διευκρινίσεις σχετικά με: i) τη φύση των προβλημάτων που επιδιώκει να αντιμετωπίσει η επανεξέταση και τα γενικά πλεονεκτήματα της εξυγίανσης σε σύγκριση με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας για την προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, της εμπιστοσύνης των καταθετών και την ελαχιστοποίηση της οικονομικής συμμετοχής των φορολογουμένων· ii) διευκρινίσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η μεταρρύθμιση συμμορφώνεται με την αρχή της επικουρικότητας· και iii) πρόσθετες λεπτομέρειες σχετικά με άλλες πτυχές, όπως η συνέπεια με την επανεξέταση των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, η αλληλεπίδραση με την πρόταση της Επιτροπής του 2015 για το ΕΣΑΚ, ο τρόπος με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη οι συμβουλές της ΕΑΤ ή οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα ΣΕΚ θα μπορούσαν να παρέμβουν κατά την εξυγίανση.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Η επανεξέταση επικεντρώνεται κυρίως στη συνολική διαμόρφωση και λειτουργία του πλαισίου διαχείρισης κρίσεων και ασφάλισης των καταθέσεων, με ιδιαίτερη προσοχή στις μικρότερες και μεσαίες τράπεζες και πιο ισότιμη μεταχείριση των καταθετών. Η προτεινόμενη μεταρρύθμιση αναμένεται να αποφέρει οφέλη όσον αφορά την αποτελεσματικότητα του πλαισίου και τη νομική σαφήνεια.

Η μεταρρύθμιση είναι τεχνολογικά ουδέτερη και δεν επηρεάζει την ψηφιακή ετοιμότητα.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η ΕΕ δεσμεύεται να εφαρμόζει υψηλά πρότυπα προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και έχει υπογράψει ευρύ φάσμα συμβάσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Στο πλαίσιο αυτό, η πρόταση συμμορφώνεται με τα λόγω δικαιώματα, όπως αναφέρονται στις κύριες συμβάσεις των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των Συνθηκών της ΕΕ, και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Με την πρόταση απαιτείται από τα κράτη μέλη να μεταφέρουν τις τροποποιήσεις της οδηγίας BRRD στο εθνικό τους δίκαιο εντός 18 μηνών από την έναρξη ισχύος της τροποποιητικής οδηγίας.

Η πρόταση περιλαμβάνει απαιτήσεις που αφορούν την έκδοση προτύπων από την ΕΑΤ σε σχέση με ορισμένες διατάξεις του πλαισίου και την υποβολή εκθέσεων στην Επιτροπή σχετικά με την αποτελεσματική εφαρμογή του, π.χ. σε σχέση με τις εκτιμήσεις της δυνατότητας εξυγίανσης που διενεργούνται από τις αρχές εξυγίανσης ή την προετοιμασία για την εκτέλεση της εξυγίανσης.

Η νομοθεσία θα υποβληθεί σε αξιολόγηση 5 έτη μετά τη λήξη της προθεσμίας εφαρμογής της, προκειμένου να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητά της όσον αφορά την επίτευξη των στόχων της και να αποφασιστεί αν απαιτούνται νέα μέτρα ή τροποποιήσεις.

6. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Μέτρα έγκαιρης παρέμβασης και προετοιμασία για εξυγίανση

Οι προϋποθέσεις εφαρμογής μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένων της απομάκρυνσης των διοικητικών στελεχών και του διορισμού προσωρινών διευθυντικών στελεχών, τροποποιούνται για την άρση της ασάφειας και την παροχή της αναγκαίας ασφάλειας δικαίου στις αρμόδιες αρχές. Το άρθρο 27 παράγραφος 1, το άρθρο 28 και το άρθρο 29 παράγραφος 1 τροποποιούνται ώστε να προβλέπουν ότι μέτρα έγκαιρης παρέμβασης μπορούν να χρησιμοποιούνται όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις για μέτρα εποπτείας στο πλαίσιο της ΟΚΑ ή της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034[19] (στο εξής: «οδηγία για τις επιχειρήσεις επενδύσεων» ή «οδηγία IFD»), πλην όμως τα εν λόγω μέτρα δεν έχουν ληφθεί από το ίδρυμα ή θεωρούνται ανεπαρκή για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που προσδιορίστηκαν. Οι υφιστάμενοι παράγοντες ενεργοποίησης οι οποίοι δεν καλύπτονται από την ΟΚΑ ή την οδηγία IFD διατηρούνται. Συγχρόνως, η εσωτερική αλληλουχία μεταξύ μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, απομάκρυνσης διευθυντικών στελεχών και διορισμού προσωρινών διευθυντικών στελεχών απαλείφεται —βάσει της πρότασης, όλα τα μέτρα υπόκεινται στους ίδιους παράγοντες ενεργοποίησης, πλην όμως οι αρμόδιες αρχές υποχρεούνται να τηρούν την αρχή της αναλογικότητας όταν επιλέγουν το καταλληλότερο μέτρο για κάθε περίσταση. Η εντολή προς την ΕΑΤ για την έκδοση κατευθυντήριων γραμμών για την προώθηση συνεπούς εφαρμογής της ενεργοποίησης διατηρείται.

Τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης που απαριθμούνται στο άρθρο 27 της οδηγίας BRRD τα οποία αλληλεπικαλύπτονταν με τις διαθέσιμες εποπτικές εξουσίες βάσει του άρθρου 104 της ΟΚΑ ή του άρθρου 49 της οδηγίας IFD (σχετικά με την εξέταση της χρηματοοικονομικής κατάστασης από το διοικητικό όργανο, την απομάκρυνση διευθυντικών στελεχών που δεν πληρούν πλέον τα κριτήρια καταλληλότητας, μεταβολές στην επιχειρηματική στρατηγική και στη λειτουργική δομή του ιδρύματος) απαλείφονται από την οδηγία BRRD και διατηρούνται μόνον στην ΟΚΑ / στην οδηγία IFD. Τούτο αναμένεται να επιλύσει τις πρακτικές και διοικητικές δυσκολίες που παρατήρησαν οι αρμόδιες αρχές κατά την εφαρμογή των αλληλεπικαλυπτόμενων μέτρων.

Για την επέκταση των περιορισμένων διατάξεων της οδηγίας BRRD οι οποίες απαιτούν τη συνεργασία μεταξύ αρμόδιων αρχών και αρχών εξυγίανσης όταν η χρηματοοικονομική κατάσταση μιας τράπεζας αρχίζει να επιδεινώνεται, το νέο άρθρο 30α περιγράφει αναλυτικά τις αλληλεπιδράσεις και τις αρμοδιότητες των αρμόδιων αρχών και των αρχών εξυγίανσης ενόψει της εκκαθάρισης. Η αρμόδια αρχή υποχρεούται να ενημερώνει την αρχή εξυγίανσης όταν λαμβάνει ορισμένα μέτρα εποπτείας βάσει της ΚΟΑ ή της οδηγίας IFD (ειδικότερα μέτρα τα οποία αλληλεπικαλύπτονταν παλαιότερα με μέτρα έγκαιρης παρέμβασης), όταν θεωρεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις έγκαιρης παρέμβασης και όταν εφαρμόζει όντως μέτρα έγκαιρης παρέμβασης. Οι αρμόδιες αρχές, σε συνεργασία με τις αρχές εξυγίανσης, θα πρέπει να παρακολουθούν τη χρηματοοικονομική κατάσταση του ιδρύματος και τη συμμόρφωσή του με τυχόν επιβληθέντα μέτρα. Συγχρόνως, η αρμόδια αρχή πρέπει να παρέχει στην αρχή εξυγίανσης κάθε αναγκαία πληροφορία για την προετοιμασία της εξυγίανσης ή να επιβάλλει στο ίδρυμα να παρέχει το ίδιο τις εν λόγω πληροφορίες στην αρχή εξυγίανσης. Διευκρινίζεται επίσης ότι η αρχή εξυγίανσης έχει την εξουσία να θέτει το ίδρυμα

[19] Οδηγία (ΕΕ) 2019/2034 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2019, σχετικά με την προληπτική εποπτεία επιχειρήσεων επενδύσεων και την τροποποίηση των οδηγιών 2002/87/ΕΚ, 2009/65/ΕΚ, 2011/61/ΕΕ, 2013/36/ΕΕ, 2014/59/ΕΕ και 2014/65/ΕΕ (ΕΕ L 314 της 5.12.2019, σ. 64).

προς πώληση ή να προβαίνει σε ρυθμίσεις για τη θέση του ιδρύματος προς πώληση και να ζητεί τη δημιουργία εικονικής αίθουσας τεκμηρίωσης ανεξαρτήτως της προηγούμενης εφαρμογής μέτρων έγκαιρης παρέμβασης. Οι αρμόδιες αρχές και οι αρχές εξυγίανσης υποχρεούνται να συνεργάζονται στενά όταν εξετάζουν το ενδεχόμενο λήψης μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή μέτρων προετοιμασίας της εξυγίανσης, προκειμένου να διασφαλίζεται συνεκτικότητα και αποτελεσματικότητα.

Έγκαιρη προειδοποίηση όσον αφορά το σημείο πτώχευσης ή την πιθανή πτώχευση

Το άρθρο 30α περιλαμβάνει την υποχρέωση της αρμόδιας αρχής να ενημερώνει εγκαίρως την αρχή εξυγίανσης μόλις κρίνει ότι υπάρχει σημαντικός κίνδυνος ένα ίδρυμα ή μια οντότητα να πληροί τις προϋποθέσεις για να διαπιστωθεί ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 32 παράγραφος 4. Η εν λόγω κοινοποίηση θα πρέπει να περιλαμβάνει τους λόγους της αξιολόγησης της αρμόδιας αρχής, καθώς και επισκόπηση των εναλλακτικών λύσεων που μπορούν να αποτρέψουν την πτώχευση του οικείου ιδρύματος ή της οικείας οντότητας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Αναγνωρίζοντας τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζει το χρονοδιάγραμμα της δράσης εξυγίανσης όσον αφορά τη διατήρηση, στο μέτρο του δυνατού, των επιπέδων κεφαλαίου, της MREL και της ρευστότητας του ιδρύματος ή της οντότητας, και γενικότερα, όσον αφορά τη διασφάλιση της ύπαρξης των αναγκαίων προϋποθέσεων ώστε η αρχή εξυγίανσης να υλοποιήσει επιτυχώς τη στρατηγική εξυγίανσης που έχει εκπονηθεί για κάθε ίδρυμα ή οντότητα, η αρχή εξυγίανσης εξουσιοδοτείται να αξιολογεί, σε στενή συνεργασία με την αρμόδια αρχή, τι θεωρεί εύλογο χρονοδιάγραμμα για τους σκοπούς της αναζήτησης λύσεων, ιδιωτικού ή διοικητικού χαρακτήρα, ικανών να αποτρέψουν την πτώχευση. Κατά τη διάρκεια της περιόδου έγκαιρης προειδοποίησης, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να συνεχίσει να ασκεί τις αρμοδιότητές της, σε συνεργασία με την αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 30α. Η αρμόδια αρχή και η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να παρακολουθούν, σε στενή συνεργασία, την εξέλιξη της κατάστασης του ιδρύματος ή της οντότητας και την εφαρμογή εναλλακτικών μέτρων. Στο πλαίσιο αυτό, η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή θα πρέπει να συνεδριάζουν τακτικά, με συχνότητα την οποία καθορίζει η αρχή εξυγίανσης.

Εάν δεν βρεθεί ή δεν εφαρμοστεί εντός της εν λόγω προθεσμίας κατάλληλο εναλλακτικό μέτρο ικανό να αποτρέψει την πτώχευση, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να αξιολογήσει αν το ίδρυμα ή η οντότητα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει. Όταν η αρμόδια αρχή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το ίδρυμα ή η οντότητα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει, θα πρέπει να κοινοποιεί επισήμως τη διαπίστωσή της στην αρχή εξυγίανσης, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 32 παράγραφοι 1 και 2. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί επίσης να προβεί η ίδια στη διαπίστωση αυτή, εάν το κράτος μέλος έχει ασκήσει την ευχέρεια που προβλέπεται για τα κράτη μέλη στο άρθρο 32 παράγραφος 2. Στη συνέχεια, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να προσδιορίζει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εξυγίανση. Όταν η εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος οδηγεί στην ανάγκη εξυγίανσης του ιδρύματος ή της οντότητας, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει στη συνέχεια να εκδίδει απόφαση για την ανάληψη δράσης εξυγίανσης. Τούτο συνάδει με την πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου της ΕΕ σε υπόθεση η οποία εκτυλίχθηκε εντός της τραπεζικής ένωσης, σύμφωνα με την οποία η αξιολόγηση της ΕΚΤ συνιστά προπαρασκευαστική πράξη που αποσκοπεί να επιτρέψει στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης να λάβει απόφαση σχετικά με την εξυγίανση μιας τράπεζας. Το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να εξετάζει τη συνδρομή των προϋποθέσεων που απαιτούνται για την εφαρμογή της δράσης εξυγίανσης, με την επιφύλαξη της έγκρισης του σχεδίου

εξυγίανσης από την Επιτροπή και, κατά περίπτωση, της μη διατύπωσης αντιρρήσεων από το Συμβούλιο[20].

Εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος

Το πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων σχεδιάστηκε με σκοπό την αποτροπή και τη διαχείριση της πτώχευσης ιδρυμάτων οποιουδήποτε μεγέθους, ενώ παράλληλα προστατεύει τους καταθέτες και τους φορολογούμενους. Όταν θεωρείται ότι μια τράπεζα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και υπάρχει δημόσιο συμφέρον για την εκκαθάρισή της, οι αρχές εξυγίανσης θα παρέμβουν χρησιμοποιώντας τα εργαλεία και τις εξουσίες που παρέχονται από την οδηγία BRRD, εφόσον δεν υφίσταται ιδιωτική λύση. Σε περίπτωση που η εξυγίανση δεν είναι προς το δημόσιο συμφέρον, η πτώχευση της τράπεζας θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με εθνικές διαδικασίες συντεταγμένης εκκαθάρισης που διεξάγονται από τις εθνικές αρχές, ενδεχομένως με χρηματοδότηση από το ΣΕΚ ή άλλες πηγές χρηματοδότησης, κατά περίπτωση.

Ουσιαστικά, η αξιολόγηση του δημοσίου συμφέροντος συγκρίνει την εξυγίανση έναντι της αφερεγγυότητας, αξιολογώντας ειδικότερα τον τρόπο με τον οποίο κάθε σενάριο επιτυγχάνει τους στόχους της εξυγίανσης. Οι στόχοι της εξυγίανσης βάσει των οποίων πραγματοποιείται η αξιολόγηση περιλαμβάνουν: i) τον αντίκτυπο στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα (η εκτεταμένη κρίση μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετικό αποτέλεσμα της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος από μια ιδιοσυγκρασιακή πτώχευση)· ii) την αξιολόγηση των επιπτώσεων στις κρίσιμες λειτουργίες της τράπεζας· και iii) την ανάγκη περιορισμού της χρήσης έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης. Σύμφωνα με το ισχύον πλαίσιο, η εξυγίανση μπορεί να επιλεγεί μόνο όταν η αφερεγγυότητα δεν θα επέτρεπε την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό.

Η οδηγία BRRD και ο κανονισμός SRMR παρέχουν διακριτική ευχέρεια στις αρχές εξυγίανσης όταν διενεργούν την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος και τούτο έχει ως αποτέλεσμα αποκλίνουσες εφαρμογές και ερμηνείες οι οποίες δεν αντικατοπτρίζουν πάντοτε τη συλλογιστική και τη βούληση του νομοθέτη. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ειδικότερα εντός της τραπεζικής ένωσης, η εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος έχει εφαρμοστεί μάλλον περιοριστικά.

Για να ελαχιστοποιηθούν οι αποκλίσεις και να διευρυνθεί η εφαρμογή της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος, δηλαδή να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της εξυγίανσης, η πρόταση περιλαμβάνει τις ακόλουθες νομοθετικές τροποποιήσεις:

Τροποποιήσεις των στόχων της εξυγίανσης

Ο ισχύων ορισμός των «κρίσιμων λειτουργιών» δεν περιλαμβάνει ρητή αναφορά στον αντίκτυπο που μπορεί να έχει η διαταραχή τους στην πραγματική οικονομία και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε περιφερειακό επίπεδο και μπορεί να οδηγήσει στην ερμηνεία ότι οι λειτουργίες μπορούν να θεωρούνται κρίσιμες μόνον όταν η διακοπή τους έχει αντίκτυπο σε εθνικό επίπεδο. Προς αποφυγή αποκλινουσών ερμηνειών, στον ορισμό των «κρίσιμων λειτουργιών» προστίθεται μνεία στο «εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο» του αντικτύπου της διαταραχής που συνεπάγεται η διακοπή των εν λόγω λειτουργιών για την πραγματική οικονομία ή τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα [άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 35)].

[20] Διάταξη της 6ης Μαΐου 2019, ABLV Bank κατά ΕΚΤ, T-281/18, EU:T:2019:296, σκέψεις 34 έως 36, και απόφαση της 6ης Μαΐου 2021, ABLV Bank κατά ΕΚΤ, C-551/19 P και C-552/19 P, EU:C:2021:369, σκέψεις 62 έως 71.

Ο στόχος της εξυγίανσης που απαιτεί την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη δεν καθιστά δυνατή τη διάκριση μεταξύ της χρήσης κονδυλίων του εθνικού προϋπολογισμού και της χρήσης διχτυών ασφαλείας χρηματοδοτούμενων από τον κλάδο (εθνικά ταμεία εξυγίανσης, ΕΤΕ ή ΣΕΚ). Ως εκ τούτου, ο εν λόγω στόχος της εξυγίανσης τροποποιείται ώστε να συμπεριληφθεί ειδική αναφορά στη στήριξη που παρέχεται από τον προϋπολογισμό ενός κράτους μέλους, με σκοπό να επισημαίνεται ότι η χρηματοδότηση που παρέχεται από τα δίχτυα ασφαλείας που χρηματοδοτούνται από τον κλάδο θα πρέπει να θεωρείται προτιμότερη από τη χρηματοδότηση που υποστηρίζεται με χρήματα των φορολογουμένων [άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο γ)]. Τούτο συμπληρώνεται με αλλαγή στους διαδικαστικούς κανόνες σχετικά με την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος, βάσει της οποίας απαιτείται από την αρχή εξυγίανσης να εξετάζει και να συγκρίνει κάθε έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη που μπορεί εύλογα να αναμένεται ότι θα παρασχεθεί στο ίδρυμα κατά την εξυγίανση με εκείνη του αντιπαραδείγματος της αφερεγγυότητας. Εάν στο αντιπαράδειγμα της αφερεγγυότητας αναμένεται η ενίσχυση εκκαθάρισης, αυτό θα πρέπει να οδηγήσει σε θετικό αποτέλεσμα της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος (άρθρο 32 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο).

Ο στόχος της εξυγίανσης που αφορά την προστασία των καταθετών τροποποιείται ώστε να διευκρινιστεί ότι η εξυγίανση θα πρέπει να αποσκοπεί στην προστασία των καταθετών, ελαχιστοποιώντας παράλληλα τις ζημίες για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων. Αυτό σημαίνει ότι η εξυγίανση θα πρέπει να προτιμάται αν η αφερεγγυότητα είναι πιο δαπανηρή για το ΣΕΚ.

Διαδικαστικές αλλαγές στη σύγκριση μεταξύ εξυγίανσης και εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας

Σύμφωνα με την ισχύουσα οδηγία BRRD, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να επιλέγουν την αφερεγγυότητα, εκτός εάν η επιλογή της εξυγίανσης μπορεί να επιτύχει καλύτερα τους στόχους της εξυγίανσης. Το υφιστάμενο κείμενο του άρθρου 32 παράγραφος 5 προβλέπει ότι η εξυγίανση επιλέγεται μόνο όταν η εκκαθάριση του ιδρύματος υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα εκπλήρωνε τους στόχους της εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό. Για να καταστεί δυνατή η διεύρυνση της εφαρμογής της εξυγίανσης, το άρθρο 32 παράγραφος 5 τροποποιείται ώστε να διευκρινιστεί ότι οι εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας θα πρέπει να επιλέγονται ως η προτιμώμενη στρατηγική μόνον όταν επιτυγχάνουν τους στόχους του πλαισίου καλύτερα από την εξυγίανση (και όχι στον ίδιο βαθμό). Διατηρώντας την αφερεγγυότητα ως βασική επιλογή, η τροπολογία οδηγεί σε αύξηση του βάρους της απόδειξης για τις αρχές εξυγίανσης όσον αφορά την απόδειξη ότι η εξυγίανση δεν είναι προς το δημόσιο συμφέρον. Ωστόσο, η εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος θα συνεχίσει να αποτελεί κατά περίπτωση απόφαση κατά τη διακριτική ευχέρεια της αρχής εξυγίανσης.

Χρήση των ΣΕΚ κατά την εξυγίανση

Θεμελιώδης αρχή του ισχύοντος πλαισίου εξυγίανσης είναι ότι η χρηματοδότηση κατά την εξυγίανση θα πρέπει να προέρχεται, πρωτίστως και κυρίως, από τους εσωτερικούς πόρους της τράπεζας (το κεφάλαιο και άλλες υποχρεώσεις της τράπεζας, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων κατηγοριών καταθέσεων), οι οποίοι χρησιμοποιούνται για την κάλυψη των ζημιών της. Οι εν λόγω πόροι μπορούν να συμπληρώνονται με εξωτερικές πηγές χρηματοδότησης, και συγκεκριμένα 1) τη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης —μολονότι μόνον μετά τη χρησιμοποίηση του 8 % του κεφαλαίου και των άλλων υποχρεώσεων της τράπεζας για την κάλυψη των ζημιών της— και 2) το ΣΕΚ —αντί των καλυπτόμενων καταθετών έως το ποσό των ζημιών το οποίο θα είχαν υποστεί (εάν ήταν δυνατόν να υποστούν ζημίες κατά την εξυγίανση). Για ορισμένες μικρότερες και μεσαίου μεγέθους τράπεζες, και ιδίως εκείνες που

χρηματοδοτούνται πρωτίστως από καταθέσεις, μπορεί να είναι ιδιαίτερα δυσχερής η εκπλήρωση των προϋποθέσεων αυτών για την απόκτηση πρόσβασης σε εξωτερική χρηματοδότηση, χρηματοδοτούμενη από τον κλάδο, χωρίς τη χρησιμοποίηση καταθέσεων για διάσωση με ίδια μέσα, άνω του επιπέδου κάλυψης, και καταθέσεων που εξαιρούνται από την κάλυψη. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι ζημίες επί των καταθέσεων μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα ευρεία μετάδοση και χρηματοπιστωτική αστάθεια, να εντείνουν τους κινδύνους ευρύτερων μαζικών αναλήψεων καταθέσεων και να έχουν, επομένως, σοβαρό δυσμενή αντίκτυπο στην πραγματική οικονομία.

Επομένως, προκειμένου να διασφαλιστεί υψηλότερος βαθμό αναλογικότητας του πλαισίου εξυγίανσης, να βελτιωθεί η εφαρμογή των εργαλείων μεταβίβασης κατά την εξυγίανση για μικρότερες ή μεσαίες τράπεζες οι οποίες θα εξέλθουν από την αγορά και να διευκολυνθούν οι παρεμβάσεις των ΣΕΚ προς στήριξη των συγκεκριμένων εργαλείων, όπου απαιτείται, ώστε να αποφευχθούν οι ζημίες για τους καταθέτες, το άρθρο 109 τροποποιείται με σκοπό να αποσαφηνιστούν ορισμένες πτυχές της χρήσης των ΣΕΚ κατά την εξυγίανση. Η θεμελιώδης αρχή κατά την οποία η πρώτη γραμμή άμυνας, όταν μια τράπεζα βρίσκεται σε δυσχερή θέση, θα πρέπει πάντοτε να είναι η εσωτερική ικανότητα απορρόφησης ζημιών της τράπεζας, καθώς και οι προϋποθέσεις πρόσβασης στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης, διατηρούνται. Ειδικότερα, στο άρθρο 109 διευκρινίζεται ότι το ΣΕΚ μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη στήριξη συναλλαγών μεταβίβασης οι οποίες περιλαμβάνουν καλυπτόμενες καταθέσεις και, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, και επιλέξιμες καταθέσεις πέραν του επιπέδου κάλυψης και καταθέσεις που εξαιρούνται από την εγγύηση του ΣΕΚ. Η συνεισφορά του ΣΕΚ θα πρέπει να καλύπτει το σύνολο ή μέρος της διαφοράς μεταξύ της αξίας των καταθέσεων που μεταβιβάζονται σε αγοραστή ή σε μεταβατικό ίδρυμα και της αξίας των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων. Όταν, στο πλαίσιο της συναλλαγής, απαιτείται συνεισφορά εκ μέρους του αγοραστή, προκειμένου να διασφαλίζεται η κεφαλαιακή ουδετερότητα και να διατηρείται η συμμόρφωση με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις του αγοραστή, το ΣΕΚ μπορεί επίσης να συνεισφέρει για τον σκοπό αυτόν.

Για την αποφυγή της εξάντλησης των πόρων και τη διασφάλιση επάρκειας πόρων για τη διατήρηση των λειτουργιών του ΣΕΚ, η συνεισφορά του ΣΕΚ στην εξυγίανση εξακολουθεί να υπόκειται σε ορισμένα όρια.

Αφενός, το άρθρο 109 παράγραφος 1 απαιτεί οποιαδήποτε ζημία την οποία μπορεί να υποστεί το ΣΕΚ, ως αποτέλεσμα παρέμβασης σε εξυγίανση, να μην υπερβαίνει τη ζημία που θα υφίστατο το ΣΕΚ σε περίπτωση αφερεγγυότητας, εάν πλήρωνε τους καλυπτόμενους καταθέτες και υποκαθίστατο στις απαιτήσεις τους. Το ποσό αυτό καθορίζεται από το ΣΕΚ βάσει της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους, σύμφωνα με τα κριτήρια και τη μεθοδολογία που καθορίζονται στην ΟΣΕΚ για κάθε ενδεχόμενη χρήση των ΣΕΚ. Τα ίδια κριτήρια και η ίδια μεθοδολογία πρέπει να χρησιμοποιούνται επίσης κατά τον καθορισμό της μεταχείρισης της οποίας θα είχε τύχει το ΣΕΚ, εάν το ίδρυμα είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας, κατά τη διενέργεια της εκ των υστέρων αποτίμησης βάσει του άρθρου 74 για τον σκοπό της αξιολόγησης της συμμόρφωσης με την αρχή περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών και της εξακρίβωσης του αν οφείλεται οποιαδήποτε αποζημίωση στο ΣΕΚ.

Αφετέρου, το ύψος της συνεισφοράς του ΣΕΚ δεν μπορεί να υπερβαίνει τυχόν αρνητική διαφορά στην αξία των περιουσιακών στοιχείων του υπό εξυγίανση ιδρύματος που μεταβιβάζονται στον αγοραστή ή στο μεταβατικό ίδρυμα σε σύγκριση με την αξία των μεταβιβαζόμενων καταθέσεων και υποχρεώσεων με ίδια ή υψηλότερη σειρά κατάταξης κατά την αφερεγγυότητα σε σχέση με τις εν λόγω καταθέσεις. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι η συνεισφορά του ΣΕΚ χρησιμοποιείται μόνον για σκοπούς προστασίας των καταθετών,

όπου συντρέχει περίπτωση, και όχι για την προστασία πιστωτών που κατατάσσονται κάτω από τις καταθέσεις σε περίπτωση αφερεγγυότητας.

Επιπλέον, στο άρθρο 109 παράγραφος 1 διευκρινίζεται ότι το ΣΕΚ μπορεί να συνεισφέρει σε συναλλαγή η οποία περιλαμβάνει όλες τις καταθέσεις μόνον εάν η αρχή εξυγίανσης καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι επιλέξιμες καταθέσεις που υπερβαίνουν το επίπεδο κάλυψης που προβλέπεται από το ΣΕΚ, καθώς και οι καταθέσεις που εξαιρούνται από την κάλυψη, θα πρέπει να προστατευθούν από ζημίες και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για διάσωση με ίδια μέσα ούτε να αφεθούν στο εναπομένον μέρος του υπό εξυγίανση ιδρύματος το οποίο θα εκκαθαριστεί. Ειδικότερα, τούτο θα συμβεί όταν η εξαίρεση είναι απολύτως αναγκαία και αναλογική προκειμένου να διαφυλαχθεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών και των βασικών επιχειρηματικών τομέων ή όταν είναι αναγκαία για την αποφυγή ευρείας μετάδοσης και χρηματοπιστωτικής αστάθειας η οποία θα μπορούσε να προκαλέσει σοβαρή διαταραχή στην οικονομία της Ένωσης ή κράτους μέλους. Προκειμένου να διασφαλιστεί πρόσβαση σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης, οσάκις απαιτείται για την εφαρμογή στρατηγικής μεταβίβασης, το άρθρο 109 παράγραφος 2β προβλέπει ότι οι συνεισφορές των ΣΕΚ στην εξυγίανση θα πρέπει να συνυπολογίζονται στην απαίτηση του 8 % των συνολικών υποχρεώσεων και ιδίων κεφαλαίων (TLOF) για την πρόσβαση σε χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης. Εάν η συνεισφορά των μετόχων και των πιστωτών του υπό εξυγίανση ιδρύματος μέσω μειώσεων, απομειώσεων ή μετατροπών των υποχρεώσεών τους σε συνδυασμό με την συνεισφορά του ΣΕΚ ανέρχεται σε τουλάχιστον 8 % των συνολικών υποχρεώσεων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων, η αρχή εξυγίανσης θα μπορεί να χρησιμοποιήσει τη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης για τη χρηματοδότηση της δράσης εξυγίανσης, η οποία πρέπει να καταλήξει στην έξοδο από την αγορά του ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η MREL παραμένει η πρώτη γραμμή άμυνας και να διατηρηθούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού, τούτο θα πρέπει να επιτρέπεται μόνον για ιδρύματα στα οποία το σχέδιο εξυγίανσης ή το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου δεν προβλέπει την εκκαθάρισή τους με συντεταγμένο τρόπο σε περίπτωση πτώχευσης, δεδομένου ότι η MREL για τα εν λόγω ιδρύματα έχει καθοριστεί σε επίπεδο το οποίο περιλαμβάνει τόσο την απορρόφηση ζημιών όσο και τα ποσά ανακεφαλαιοποίησης.

Η χρήση των κεφαλαίων του ΣΕΚ που καθιστούν δυνατή την πρόσβαση στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης δεν αναμένεται να επηρεάσει τα κίνητρα των ιδρυμάτων να συμμορφωθούν με τη MREL. Τούτο συμβαίνει επειδή τα κίνητρα συμμόρφωσης με τη MREL ενσωματώνονται στη διακυβέρνηση του πλαισίου. Οι αρχές εξυγίανσης προβαίνουν σε βαθμονόμηση των απαιτήσεων MREL για όλα τα ιδρύματα με στρατηγικές εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων μικρότερων και μεσαίου μεγέθους ιδρυμάτων όπου συντρέχει περίπτωση, σύμφωνα με τις ισχύουσες νομικές διατάξεις, και αντιμετωπίζουν κάθε παράλειψη συμμόρφωσης με τη λήψη διαφόρων μέτρων. Επιπλέον, η υποχρέωση των ιδρυμάτων να δημοσιοποιούν την οικεία απαίτηση και ικανότητα MREL, η οποία θα αρχίσει να εφαρμόζεται το 2024 (όπως προβλέπεται στους ισχύοντες κανόνες), θα ενισχύσει την πειθαρχία και τη συμμόρφωση της αγοράς. Επιπλέον, η χρήση των ΣΕΚ για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης θα είναι δυνατή μόνον για στρατηγικές μεταβίβασης με έξοδο από την αγορά και, κατά περίπτωση, όταν δικαιολογείται από τις αρχές εξυγίανσης. Επομένως, δεδομένου ότι το ίδρυμα που πτώχευσε θα εξέλθει από την αγορά μετά την εξυγίανση σε περίπτωση χρήσης κεφαλαίων των ΣΕΚ, ο μηχανισμός αυτός εμποδίζει εκ των πραγμάτων κάθε πλεονέκτημα σε σχέση με τη βαθμονόμηση της MREL ή τη χρήση κεφαλαίων των ΣΕΚ σε σύγκριση με άλλα ιδρύματα τα οποία θα συνεχίσουν να λειτουργούν μετά την αναδιάρθρωσή τους. Είναι σημαντικό να επισημανθεί η ύπαρξη ηθικού κινδύνου λόγω της δυνατότητας επιδοτήσεων εκτός της εξυγίανσης με τη μορφή δημόσιων κεφαλαίων σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Με την παροχή της δυνατότητας για μια πιο αξιόπιστη εφαρμογή της εξυγίανσης με τη χρήση των ΣΕΚ σε συγκεκριμένες

περιπτώσεις, στόχος της μεταρρύθμισης είναι η αποθάρρυνση της οικονομικής συμμετοχής των φορολογουμένων, η οποία μπορεί να επηρεάσει εκ των προτέρων τις προσδοκίες της αγοράς, και κατά συνέπεια η αύξηση της πειθαρχίας της αγοράς και η μείωση του ηθικού κινδύνου. Τέλος, η χρήση της συνεισφοράς των ΣΕΚ για τη συμμόρφωση με το κατώτατο όριο του 8 % των TLOF για την πρόσβαση σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης περιορίζεται στα ιδρύματα για τα οποία η MREL καθορίστηκε (ήτοι ιδρύματα και οντότητες που δεν έχουν προσδιοριστεί ως οντότητες εκκαθάρισης) και περιλαμβάνει τόσο την απορρόφηση ζημιών όσο και τις συνιστώσες ανακεφαλαιοποίησης, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το αντίστοιχο σχέδιο εξυγίανσης ή σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου δεν προβλέπει την εκκαθάρισή τους σε περίπτωση πτώχευσης.

Προτίμηση καταθετών

Βάσει της ισχύουσας διατύπωσης του άρθρου 108 παράγραφος 1, η οδηγία BRRD καθιερώνει τρεις κατηγορίες προτίμησης καταθετών στην ιεράρχηση των απαιτήσεων. Η διάταξη προβλέπει ότι οι καλυπτόμενες καταθέσεις και οι απαιτήσεις των ΣΕΚ πρέπει να τυγχάνουν «υπέρτερης προτίμησης» στην κατάταξη των πιστωτών στη νομοθεσία περί αφερεγγυότητας σε κάθε κράτος μέλος σε σχέση με μη καλυπτόμενες προνομιούχες καταθέσεις (το μέρος των επιλέξιμων καταθέσεων φυσικών προσώπων και ΜΜΕ που υπερβαίνει το επίπεδο κάλυψης των 100 000 EUR). Οι τελευταίες πρέπει να κατατάσσονται πάνω από τις απαιτήσεις κοινών μη εξασφαλισμένων πιστωτών.

Επί του παρόντος, η οδηγία BRRD δεν περιέχει καμία διάταξη σχετικά με την κατάταξη των λοιπών καταθέσεων, δηλαδή, των μη καλυπτόμενων μη προνομιούχων καταθέσεων (ήτοι καταθέσεων εταιρειών πλην ΜΜΕ που υπερβαίνουν το επίπεδο κάλυψης των 100 000 EUR) και των εξαιρούμενων καταθέσεων (στις οποίες περιλαμβάνονται, βάσει του ισχύοντος πλαισίου, καταθέσεις δημόσιων αρχών, οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα και συνταξιοδοτικών ταμείων). Στα περισσότερα κράτη μέλη, οι μη καλυπτόμενες μη προνομιούχες καταθέσεις κατατάσσονται, σε περίπτωση αφερεγγυότητας, στην ίδια βαθμίδα με τις κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων χρεωστικών τίτλων με εξοφλητική προτεραιότητα επιλέξιμων για MREL (τμήμα Α του διαγράμματος κατωτέρω), ενώ σε ορισμένα κράτη μέλη κατατάσσονται πάνω από τις κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις (τμήμα Β του διαγράμματος κατωτέρω).

Η υπέρτερη προτίμηση του ΣΕΚ στο ισχύον πλαίσιο (ήτοι η κατάταξή του πάνω από τις απαιτήσεις καταθετών που δεν καλύπτονται) έχει αντίκτυπο στα αποτελέσματα της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους, κατά τρόπο ώστε τα κεφάλαια των ΣΕΚ να μην μπορούν σχεδόν ποτέ να χρησιμοποιηθούν εκτός της πληρωμής καλυπτομένων καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας, διότι το ΣΕΚ θα αναμένει πλήρη ή πολύ υψηλή ανάκτηση των πόρων που χρησιμοποιούνται για την επιστροφή των καλυπτόμενων καταθέσεων.

Εξάλλου, η έλλειψη γενικής προτίμησης των καταθετών (ήτοι η κατάταξη όλων των καταθέσεων πάνω από τις κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις) σε ορισμένα κράτη μέλη δημιουργεί άνισους όρους ανταγωνισμού και δυνητικά εμπόδια στην εξυγίανση σε περιπτώσεις με διασυνοριακή διάσταση και μπορεί να καταλήξει σε παραβιάσεις της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών, όταν, για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, οι μη καλυπτόμενες καταθέσεις δεν πρέπει να υποστούν ζημίες.

Για τη διευκόλυνση της χρήσης των ΣΕΚ κατά την εξυγίανση βάσει της διασφάλισης της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους, όταν τούτο είναι αναγκαίο για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και την προστασία των καταθετών, καθώς και για την άρση των εμποδίων στην εξυγίανση, το άρθρο 108 παράγραφος 1 τροποποιείται με σκοπό τη θέσπιση γενικής προτίμησης των καταθετών με κατάταξη μίας κατηγορίας. Τούτο θα επιτευχθεί μέσω δύο τροποποιήσεων. Πρώτον, η νόμιμη προτεραιότητα στη νομοθεσία περί

αφερεγγυότητας των κρατών μελών, που απαιτείται από την οδηγία BRRD σχετικά με τις κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις, επεκτείνεται ώστε να περιλαμβάνει όλες τις καταθέσεις. Τούτο σημαίνει ότι όλες οι καταθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των επιλέξιμων καταθέσεων μεγάλων εταιρειών και των εξαιρούμενων καταθέσεων, κατατάσσονται πάνω από τις κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις. Δεύτερον, η σχετική κατάταξη μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών καταθέσεων αντικαθίσταται από προτίμηση καταθετών μίας κατηγορίας, στην οποία η υπέρτερη προτίμηση του ΣΕΚ / των καλυπτόμενων καταθέσεων καταργείται και στην οποία όλες οι καταθέσεις έχουν την ίδια εξοφλητική προτεραιότητα (ήτοι κατατάσσονται στο ίδιο επίπεδο) και πάνω από τις κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις.

Σχηματοποιημένη απεικόνιση της ιεράρχησης των πιστωτών κατά την αφερεγγυότητα βάσει του ισχύοντος πλαισίου (προτίμηση καταθετών τριών κατηγοριών) και βάσει της προτεινόμενης μεταρρύθμισης (γενική προτίμηση καταθετών μίας κατηγορίας)

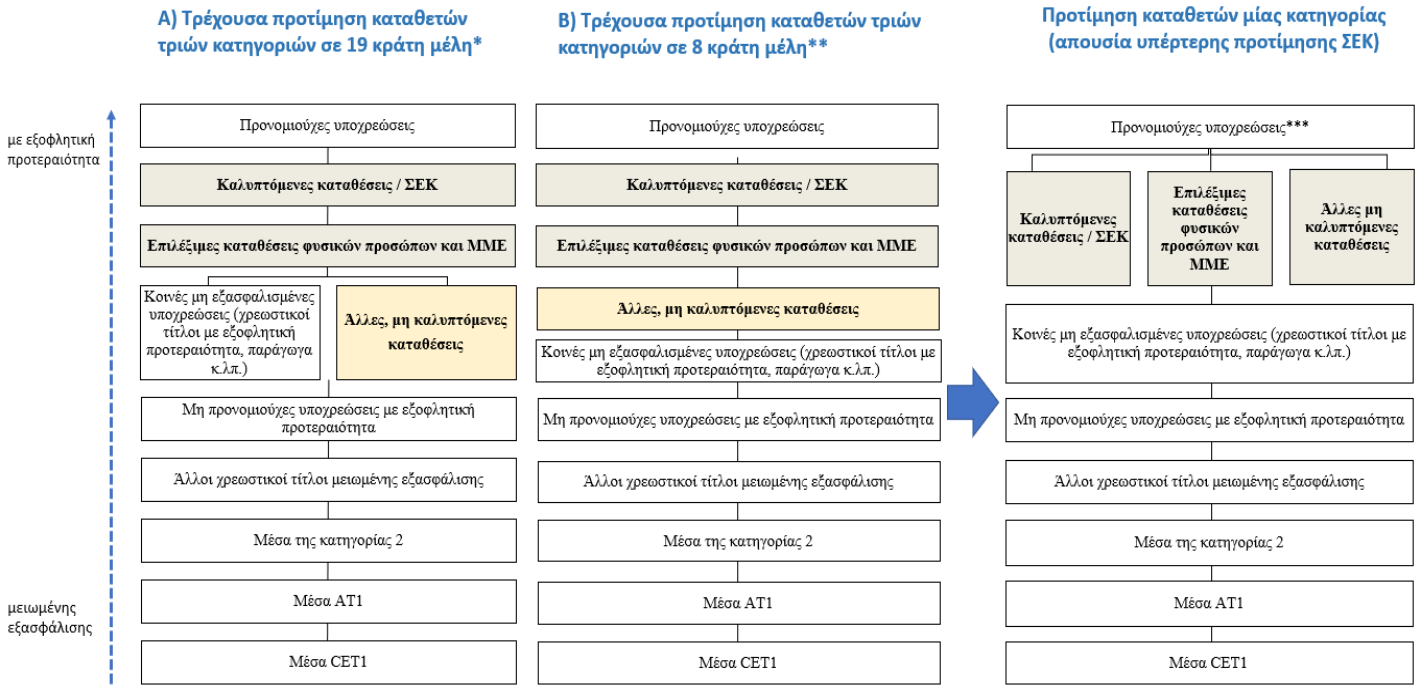

** AT, BE, CZ, DE, DK, EE, ES, FI, FR, IE, LV, LT, LU, MT, NL, PL, RO, SE και SK.*
*** 8 άλλα κράτη μέλη έχουν προνομιούχες μη καλυπτόμενες καταθέσεις σε σχέση με κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις (BG, CY, EL, HR, HU, IT, PT και SI).*
**** Το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης / τα εθνικά ταμεία εξυγίανσης καταλέγονται επίσης στις προνομιούχες υποχρεώσεις.*
Σημείωση: το διάγραμμα είναι σχηματοποιημένο και απλουστευμένο. Στην πραγματικότητα, οι ιεραρχήσεις απαιτήσεων στα κράτη μέλη είναι εναρμονισμένες μόνον εν μέρει (ειδικότερα στα επίπεδα μειωμένης εξασφάλισης), ενώ τα επίπεδα με εξοφλητική προτεραιότητα δεν είναι εναρμονισμένα και μπορεί να περιλαμβάνουν πρόσθετες επιμέρους κατηγορίες.

Πηγή: Προσωπικό της Επιτροπής.

Όπως προκύπτει από την εκτίμηση επιπτώσεων, η προτίμηση καταθετών μίας κατηγορίας δεν θα θίγει την προστασία την οποία απολαύουν επί του παρόντος οι καλυπτόμενοι καταθέτες, οι οποίοι είναι πάντοτε εξασφαλισμένοι στο πλαίσιο της ΟΣΕΚ στην περίπτωση που οι λογαριασμοί τους παύσουν να είναι διαθέσιμοι και εξαιρούνται υποχρεωτικά από την επιβάρυνση με ζημίες κατά την εξυγίανση (άρθρο 44 παράγραφος 2 της οδηγίας BRRD). Η υψηλότερη κατάταξη των απαιτήσεων των ΣΕΚ προστατεύει αντιθέτως τον τραπεζικό κλάδο, ο οποίος καταβάλλει συνεισφορές στα ΣΕΚ. Παρ' όλα αυτά, από την άποψη του τραπεζικού τομέα, η υψηλότερη προτεραιότητα των ΣΕΚ δεν οδηγεί οπωσδήποτε σε λιγότερο συχνή ανάγκη αναπλήρωσης των πόρων των ΣΕΚ, δεδομένου ότι το αποτέλεσμα της υψηλότερης αυτής προτεραιότητας θα είναι η συχνότερη χρήση των πόρων των ΣΕΚ για πληρωμή παρά για στρατηγικές μεταβίβασης κατά την εξυγίανση. Τούτο συμβαίνει επειδή η πληρωμή απαιτεί τη χρήση των διαθέσιμων χρηματοοικονομικών μέσων των ΣΕΚ για την κάλυψη του ακαθάριστου ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων και υπάρχει χρονική καθυστέρηση μεταξύ της πληρωμής και της ανάκτησης σε ενίοτε μακροχρόνιες διαδικασίες αφερεγγυότητας, καθώς και απώλεια της αξίας δικαιόχρησης των περιουσιακών στοιχείων.

Επιπλέον, όσον αφορά το επιχείρημα της οικονομικής αποδοτικότητας που σχετίζεται με τη χρήση κεφαλαίων των ΣΕΚ κατά την εξυγίανση σε σύγκριση με το κόστος της πληρωμής καλυπτόμενων καταθέσεων κατά την αφερεγγυότητα, εμπειρικά στοιχεία τα οποία αναφέρονται στην εκτίμηση επιπτώσεων[21] δείχνουν ότι η πληρωμή καλυπτόμενων

[21] ΕΚΤ (Οκτώβριος 2022), *Protecting depositors and saving money — why DGS in the EU should be able to support transfers of assets and liabilities when a bank fails* (Προστασία των καταθετών και

καταθέσεων μπορεί να εξαντλήσει ταχέως τα χρηματοοικονομικά μέσα των ΣΕΚ (ακόμα και όταν δεν έχουν υστέρηση πόρων) ή ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, τα χρηματοοικονομικά μέσα των ΣΕΚ δεν μπορούν να ανταποκριθούν σε γεγονός που συνεπάγεται πληρωμή όταν το ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων είναι υψηλό. Συναφώς, στόχος της επανεξέτασης του πλαισίου για τη διαχείριση κρίσεων και την ασφάλιση των καταθέσεων είναι να καταστούν δυνατές φθηνότερες, πιο οικονομικά αποδοτικές εναλλακτικές χρήσεις των ΣΕΚ κατά την εξυγίανση, σε σύγκριση με το κόστος των πληρωμών των ΣΕΚ κατά την αφερεγγυότητα, με σκοπό τη στήριξη της μεταβίβασης στοιχείων ενεργητικού και παθητικού (συμπεριλαμβανομένων καταθέσεων) μετά την έξοδο από την αγορά. Για συνολική ανάλυση, βλ. εκτίμηση επιπτώσεων (μεταξύ άλλων, ανάλυση της ΕΑΤ στην απάντησή της στο αίτημα γνωμοδότησης της Επιτροπής τον Οκτώβριο του 2021).

Προϋποθέσεις παροχής έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν χρησιμοποιούνται δημόσια κεφάλαια με τη μορφή έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης για τη στήριξη ιδρυμάτων ή οντοτήτων που δεν είναι οικονομικά βιώσιμα ή βιώσιμες, πρέπει να προβλεφθούν αυστηρές προϋποθέσεις όσον αφορά το πότε μπορεί να παρέχεται τέτοια στήριξη και με ποια μορφή. Οι υφιστάμενοι κανόνες προβλέπουν ορισμένους περιορισμούς, αλλά δεν είναι επαρκώς ακριβείς. Η παροχή έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης εκτός της εξυγίανσης θα πρέπει να περιορίζεται σε περιπτώσεις προληπτικής ανακεφαλαιοποίησης, προληπτικά μέτρα των ΣΕΚ με στόχο τη διατήρηση της χρηματοοικονομικής ευρωστίας και της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας πιστωτικών ιδρυμάτων, μέτρα που λαμβάνουν τα ΣΕΚ για τη διατήρηση της πρόσβασης καταθετών στις καταθέσεις τους και άλλες μορφές στήριξης η οποία παρέχεται στο πλαίσιο διαδικασιών εκκαθάρισης. Η παροχή έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση εκτός της εξυγίανσης δεν θα πρέπει να επιτρέπεται, θα πρέπει δε να θεωρείται ότι το ίδρυμα ή η οντότητα που τη λαμβάνει βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

Προληπτική ανακεφαλαιοποίηση

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να αποδοθεί στην έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη που παρέχεται με τη μορφή προληπτικής ανακεφαλαιοποίησης. Είναι απαραίτητο να καθοριστούν με μεγαλύτερη σαφήνεια οι επιτρεπόμενες μορφές προληπτικών μέτρων οι οποίες προβλέπονται εκτός της εξυγίανσης και στοχεύουν στην ανακεφαλαιοποίηση της σχετικής οντότητας. Τα μέτρα που χορηγούνται θα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα, επειδή θεωρείται ότι προορίζονται να αντιμετωπίσουν δυσμενείς συνέπειες εξωτερικών κλυδωνισμών, και να μην χρησιμοποιούνται για την αντιστάθμιση εγγενών αδυναμιών οι οποίες συνδέονται, για παράδειγμα, με ένα παρωχημένο επιχειρησιακό μοντέλο. Η χρήση μέσων αόριστης διάρκειας, όπως οι κοινές μετοχές της κατηγορίας 1, θα πρέπει να έχει έκτακτο χαρακτήρα και να επιτρέπεται μόνον όταν άλλες μορφές κεφαλαιακών μέσων δεν θα ήταν κατάλληλες. Η αλλαγή αυτή είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η στήριξη παραμένει προσωρινού χαρακτήρα. Απαιτούνται επίσης ισχυρότερες και σαφέστερες απαιτήσεις σχετικά με τον εκ των προτέρων καθορισμό της διάρκειας και της στρατηγικής εξόδου για τα προληπτικά μέτρα. Η οντότητα που λαμβάνει στήριξη θα πρέπει να είναι φερέγγυα κατά τον χρόνο εφαρμογής των μέτρων, δηλαδή, κατά την αξιολόγηση της αρμόδιας αρχής, να μην παραβαίνει και να μην είναι πιθανό να παραβεί τις εφαρμοστέες κεφαλαιακές απαιτήσεις κατά τους επόμενους 12 μήνες. Εάν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες

εξοικονόμηση χρημάτων — γιατί τα ΣΕΚ στην ΕΕ θα πρέπει να μπορούν να στηρίζουν μεταβιβάσεις στοιχείων ενεργητικού και παθητικού όταν μια τράπεζα πτωχεύει).

χορηγείται η στήριξη δεν τηρηθούν, θα πρέπει να θεωρείται ότι η οντότητα που λαμβάνει τη στήριξη βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

Άρθρο 32β και έξοδος από την αγορά

Ανεξάρτητα από τη δυνητική επέκταση της εφαρμογής της εξυγίανσης, η εξυγίανση ορισμένων τραπεζών της ΕΕ δεν θα είναι προς το δημόσιο συμφέρον. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι τράπεζες θα πρέπει να εκκαθαρίζονται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Οι εφαρμοστέοι εθνικοί κανόνες είναι ιδιαίτερα ανομοιογενείς μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, από την άποψη τόσο των προϋποθέσεων που ενεργοποιούν την κίνηση διαδικασίας όσο και της διάρθρωσης της ίδιας της διαδικασίας. Σε ορισμένα κράτη μέλη, η τράπεζα θα υπαχθεί σε κανονικό καθεστώς αφερεγγυότητας, σε άλλα υπάρχει ειδικό καθεστώς αφερεγγυότητας ή εκκαθάρισης για τις τράπεζες ή υπάρχουν διάφορες διαθέσιμες διαδικασίες, οι οποίες δεν καταλήγουν κατ' ανάγκη σε κάθε περίπτωση στην έξοδο της τράπεζας από την αγορά. Επιπλέον, οι παράγοντες ενεργοποίησης για την κίνηση εθνικής διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν είναι πάντοτε ευθυγραμμισμένοι με τη διαπίστωση ότι η τράπεζα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης βάσει της οδηγίας BRRD. Τούτο μπορεί να δημιουργήσει αβεβαιότητα σχετικά με το αν είναι δυνατή η κίνηση διαδικασίας αφερεγγυότητας (οι λεγόμενες «αδιέξοδες καταστάσεις») ή σχετικά με το αν η διαδικασία καταλήγει σε σαφές αποτέλεσμα όσον αφορά τη διασφάλιση της εξόδου από την αγορά.

Για τον χειρισμό τέτοιων καταστάσεων, η δέσμη μέτρων του 2019 για τις τράπεζες εισήγαγε το άρθρο 32β, με το οποίο απαιτείται από τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν τη συντεταγμένη εκκαθάριση, σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία, των τραπεζών που πτωχεύουν, οι οποίες δεν εξυγιαίνονται λόγω αρνητικής εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος. Ωστόσο, η εφαρμογή της διάταξης αυτής στα εθνικά νομικά πλαίσια δεν επαρκεί για την αντιμετώπιση όλων των υπολειπόμενων κινδύνων της μη εξόδου από την αγορά των ιδρυμάτων που πτωχεύουν. Ειδικότερα, εξακολουθεί να υπάρχει αβεβαιότητα όσον αφορά τη διαδικασία που θα πρέπει να εφαρμόζεται στις περιπτώσεις αυτές και συγκεκριμένα όσον αφορά το αν θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνον κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας ή αν μπορούν να εφαρμόζονται επίσης άλλες εθνικές διαδικασίες.

Ως εκ τούτου, για την αντιμετώπιση της υφιστάμενης έλλειψης συνέπειας και αβεβαιότητας στο σύνολο των κρατών μελών, το άρθρο 32β τροποποιείται για την καλύτερη οριοθέτηση και την αποσαφήνισή του, καθώς και προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι εφαρμοστέες εθνικές διαδικασίες καταλήγουν στην έξοδο της τράπεζας από την αγορά εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Οι τροποποιήσεις δεν στοχεύουν στην εναρμόνιση των εθνικών κανόνων αφερεγγυότητας ούτε καταλήγουν σε τέτοια εναρμόνιση, διατηρείται δε ένα περιθώριο ελιγμών σε εθνικό επίπεδο σχετικά με τον τρόπο επέλευσης της εν λόγω εξόδου από την αγορά (ήτοι μέσω πώλησης ή άλλως).

Στο πλαίσιο αυτό, προτείνεται επίσης η περαιτέρω βελτίωση του ρόλου της ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της τράπεζας όταν διαπιστώνεται ότι η τράπεζα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και δεν ακολουθεί εξυγίανση. Με τη νέα διάταξη του άρθρου 32β παράγραφος 3 ο εποπτικός φορέας εξουσιοδοτείται να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας αποκλειστικά και μόνον βάσει της διαπίστωσης ότι η τράπεζα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, στοιχείο το οποίο αποτελεί, με τη σειρά του, επαρκή προϋπόθεση ώστε οι αρμόδιες εθνικές διοικητικές ή δικαστικές αρχές να κινήσουν, χωρίς καθυστέρηση, την εφαρμοστέα εθνική διαδικασία εκκαθάρισης.

Τροποποιήσεις σχετικές με την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων (MREL)

MREL για στρατηγικές μεταβίβασης

Στο πλαίσιο του σχεδιασμού της εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης καθορίζουν τις προτιμώμενες και τις εναλλακτικές στρατηγικές και προετοιμάζουν την εφαρμογή των σχετικών εργαλείων ώστε να διασφαλίσουν την αποτελεσματική υλοποίησή τους. Για μεγάλα και πολύπλοκα ιδρύματα, η διάσωση με ίδια μέσα ανοικτής τράπεζας αναμένεται, γενικά, ότι θα είναι το προτιμώμενο εργαλείο εξυγίανσης, το οποίο συνεπάγεται την απομείωση και τη μετατροπή ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων για την απορρόφηση ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση της τράπεζας που θα ανακύψει από την εξυγίανση.

Παράλληλα, για ορισμένα μικρότερα και μεσαία ιδρύματα με επιχειρηματικά μοντέλα που βασίζονται κυρίως στη χρηματοδότηση μέσω μετοχικού κεφαλαίου και καταθέσεων μπορεί να ενδείκνυνται περισσότερο στρατηγικές εργαλείων μεταβίβασης οι οποίες περιλαμβάνουν την πώληση μέρους ή του συνόλου της επιχείρησης σε αγοραστή ή μεταβατικό ίδρυμα, με τη μεταβίβαση μη εξυπηρετούμενων περιουσιακών στοιχείων σε φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, και την έξοδο από την αγορά.

Όπως προβλέπεται ήδη στο υφιστάμενο πλαίσιο, το επίπεδο της απαίτησης MREL θα πρέπει να αντικατοπτρίζει την προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης. Η ισχύουσα διάταξη του άρθρου 45γ επικεντρώνεται στη βαθμονόμηση της MREL για στρατηγικές διάσωσης με ίδια μέσα (απαίτηση για απορρόφηση ζημιών και ύψος ανακεφαλαιοποίησης, με λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τον τρόπο προσαρμογής κάθε στοιχείου και σχετικά με τις απαιτήσεις χαμηλότερης εξοφλητικής προτεραιότητας, κυρίως με σκοπό τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με την απαίτηση του 8 % των TLOF). Μολονότι αναγνωρίζει τη δυνατότητα χρήσης εργαλείων εξυγίανσης διαφορετικών από τη διάσωση με ίδια μέσα, ο ισχύων κανονισμός SRMR δεν ρυθμίζει λεπτομερώς τη βαθμονόμηση της MREL για τις στρατηγικές μεταβίβασης. Στην πράξη, τούτο έχει ως αποτέλεσμα ανασφάλεια δικαίου και την εφαρμογή αποκλινουσών μεθοδολογιών από τις αρχές εξυγίανσης όταν καθορίζουν τη MREL για τέτοιες στρατηγικές.

Επομένως, πρέπει να παρασχεθεί σαφέστερη νομική βάση για τη διάκριση της βαθμονόμησης της MREL όσον αφορά τις στρατηγικές μεταβίβασης από τη βαθμονόμηση της MREL για τη διάσωση με ίδια μέσα, επίσης χάριν της αναλογικότητας και της συνεπούς εφαρμογής. Συναφώς και λαμβανομένων υπόψη των τρεχουσών πρακτικών των αρχών εξυγίανσης, προστίθεται το νέο άρθρο 45γα στο οποίο καθορίζονται οι αρχές οι οποίες θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη βαθμονόμηση της MREL για στρατηγικές μεταβίβασης — μέγεθος, επιχειρηματικό μοντέλο, προφίλ κινδύνου, ανάλυση δυνατότητας μεταβίβασης, εμπορευσιμότητα, κατά πόσον η στρατηγική συνίσταται σε μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων ή σε πώληση μετοχών και συμπληρωματική χρήση φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων για τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία δεν είναι δυνατόν να μεταβιβαστούν.

Οι τροποποιήσεις ενισχύουν την αρχή κατά την οποία η MREL θα πρέπει να παραμείνει η πρώτη και κύρια γραμμή άμυνας για όλες τις τράπεζες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που θα αποτελέσουν αντικείμενο στρατηγικής μεταβίβασης και εξόδου από την αγορά, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι ζημίες απορροφούνται στον μέγιστο δυνατό βαθμό από τους μετόχους και τους πιστωτές.

Εκτίμηση της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας σε περίπτωση απαγόρευσης ορισμένων διανομών

Για την αντιμετώπιση της υφιστάμενης έλλειψης νομικής σαφήνειας στο ισχύον πλαίσιο όσον αφορά την εξουσία των αρχών εξυγίανσης να απαγορεύουν ορισμένες διανομές σε περίπτωση που η οντότητα δεν πληροί τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας επιπλέον της MREL, και ειδικότερα όταν η οντότητα δεν υπόκειται στη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας (βάσει του άρθρου 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ) στην ίδια βάση με

τη MREL, προστίθεται η νέα παράγραφος 7 στο άρθρο 16α προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι η εξουσία απαγόρευσης ορισμένων διανομών θα πρέπει να ασκείται βάσει της εκτίμησης της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας που προκύπτει από την κατ' εξουσιοδότηση πράξη που προβλέπεται στο άρθρο 45γ παράγραφος 4, στην οποία προσδιορίζεται η μεθοδολογία που πρέπει να χρησιμοποιούν οι αρχές εξυγίανσης για την εκτίμηση της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας σε τέτοιες περιστάσεις.

Εξαίρεση de minimis από ορισμένες απαιτήσεις MREL

Βάσει των κανόνων για τη MREL στην οδηγία BRRD, οι διαρθρωτικές υποχρεώσεις με χαμηλότερη εξοφλητική προτεραιότητα που αναφέρονται στο άρθρο 72β παράγραφος 2 στοιχείο δ) σημείο iii) του ΚΚΑ καλύπτονται από τον ορισμό για τα «επιλέξιμα μέσα μειωμένης εξασφάλισης» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 45β της οδηγίας BRRD. Ωστόσο, οι υποχρεώσεις που επιτρέπεται να είναι επιλέξιμες στον ΚΚΑ βάσει της εξαίρεσης de minimis του άρθρου 72β παράγραφος 4 του ΚΚΑ δεν είναι αποδεκτές ως «επιλέξιμα μέσα μειωμένης εξασφάλισης» βάσει της οδηγίας BRRD, διότι το άρθρο 72β παράγραφος 4 του ΚΚΑ εξαιρείται ρητά από τον ορισμό του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 71β της οδηγίας BRRD.

Για να διορθωθεί η ασυνέπεια αυτή, στο άρθρο 45β της οδηγίας BRRD προστίθεται νέα παράγραφος, βάσει της οποίας οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να επιτρέπουν στις οντότητες εξυγίανσης να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις MREL χαμηλότερης εξοφλητικής προτεραιότητας χρησιμοποιώντας υποχρεώσεις υψηλής εξοφλητικής προτεραιότητας, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 72β παράγραφος 4 του ΚΚΑ.

Προκειμένου να διασφαλιστεί η ευθυγράμμιση με το πλαίσιο συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών, οι οντότητες εξυγίανσης που επωφελούνται εξαίρεσης de minimis δεν επιτρέπεται να προσαρμόζουν την απαίτηση χαμηλότερης εξοφλητικής προτεραιότητας MREL προς τα κάτω κατά ποσό ίσο με το περιθώριο 3,5 % επί του συνολικού ποσού έκθεσης σε κίνδυνο για τη συνολική ικανότητα απορρόφησης ζημιών δυνάμει του άρθρου 45β παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίοδος του κανονισμού SRMR.

Ενδεχόμενες υποχρεώσεις

Η πρόταση περιλαμβάνει επίσης αποσαφηνίσεις όσον αφορά το καθεστώς των ενδεχόμενων υποχρεώσεων και των προβλέψεων για σκοπούς σχεδιασμού και εκτέλεσης της εξυγίανσης. Οι τροποποιήσεις λαμβάνουν υπόψη το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο (ΔΛΠ) 37 «Προβλέψεις, ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ενδεχόμενα περιουσιακά στοιχεία» του Συμβουλίου Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) και εισάγουν παραπομπές σε i) προβλέψεις (υποχρεώσεις αβέβαιου χρόνου ή ποσού) και ii) ενδεχόμενες υποχρεώσεις (πιθανές δεσμεύσεις οι οποίες εξαρτώνται από την επέλευση αβέβαιων μελλοντικών γεγονότων ή παρούσες δεσμεύσεις για τις οποίες η πληρωμή δεν είναι πιθανό ή το ποσό δεν μπορεί να επιμετρηθεί αξιόπιστα). Οι δύο κατηγορίες διαφέρουν ως προς τον βαθμό πιθανότητας υποχρέωσης πραγματοποίησης της πληρωμής, οι δε προβλέψεις θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως υποχρεώσεις, ενώ οι ενδεχόμενες υποχρεώσεις δεν θα αντιμετωπίζονται ως τέτοιες. Από την άποψη της εξυγίανσης, τούτο σημαίνει ότι οι προβλέψεις οι οποίες αναγνωρίστηκαν θα πρέπει, καταρχήν, να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για διάσωση με ίδια μέσα, ενώ οι ενδεχόμενες υποχρεώσεις δεν είναι πιθανό να χρησιμοποιηθούν για διάσωση με ίδια μέσα λαμβανομένου υπόψη του αβέβαιου χαρακτήρα τους.

Συνεισφορές και αμετάκλητες αναλήψεις πληρωμών

Προκειμένου να ληφθούν υπόψη η λήξη της αρχικής περιόδου για τη συγκέντρωση των πόρων των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης και η επακόλουθη μείωση του ύψους των τακτικών εκ των προτέρων συνεισφορών, πραγματοποιούνται τεχνικές τροποποιήσεις στα άρθρα 102 και 104 με σκοπό, αφενός, την αποσύνδεση του μέγιστου ποσού των εκ των

υστέρων συνεισφορών που μπορούν να συγκεντρωθούν από το ποσό των τακτικών εκ των προτέρων συνεισφορών, αποφεύγοντας με τον τρόπο αυτό ένα δυσανάλογα χαμηλό ανώτατο όριο για τις εκ των υστέρων συνεισφορές, και, αφετέρου, την παροχή της δυνατότητας αναβολής της είσπραξης των τακτικών εκ των προτέρων συνεισφορών, εάν το κόστος μιας ετήσιας είσπραξης δεν είναι αναλογικό προς το ποσό που πρόκειται να συγκεντρωθεί. Η αντιμετώπιση των αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών διευκρινίζεται επίσης στο άρθρο 103, όσον αφορά τόσο τη χρήση τους στην εξυγίανση όσο και τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται σε περίπτωση που ένα ίδρυμα ή μια οντότητα παύσει να υπόκειται στην υποχρέωση καταβολής συνεισφορών.

Επιπλέον, για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια και βεβαιότητα όσον αφορά το μερίδιο των αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών στο συνολικό ποσό των εκ των προτέρων συνεισφορών που θα συγκεντρωθούν, διευκρινίζεται ότι οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να καθορίζουν το εν λόγω μερίδιο σε ετήσια βάση, με την επιφύλαξη των εφαρμοστέων ορίων.

Εντολές προς την ΕΑΤ

Οι αρχές εξυγίανσης κατάρτισαν και εφάρμοσαν στο παρελθόν ευρύ φάσμα πολιτικών για τη βελτίωση της δυνατότητας εξυγίανσης των τραπεζών και τη διασφάλιση κατάλληλου επιπέδου προστασίας κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης σε περίπτωση εξυγίανσης. Η ΕΑΤ κατάρτισε κοινά πρότυπα για τη συμπλήρωση των διατάξεων της οδηγίας BRRD και την εναρμόνιση των πρακτικών των αρχών σε ολόκληρη την Ένωση.

Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα εφαρμοστέα πρότυπα παραμένουν κατάλληλα για τον σκοπό τους, καθώς και ότι καταρτίζονται νέα πρότυπα όπου απαιτείται, ανατίθενται στην ΕΑΤ νέοι ρόλοι και αρμοδιότητες για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις υφιστάμενες πρακτικές, την ενθάρρυνση της σύγκλισης και την προώθηση υψηλού επιπέδου ετοιμότητας των αρμόδιων αρχών και των αρχών εξυγίανσης. Θεσπίζονται νέες εντολές προς την ΕΑΤ για την παρακολούθηση των δράσεων που αναλαμβάνουν οι αρχές εξυγίανσης προκειμένου να διασφαλίζεται αποτελεσματική εφαρμογή του πλαισίου και να αξιολογούνται ενδεχόμενες αποκλίσεις μεταξύ κρατών μελών στους τομείς των αξιολογήσεων της δυνατότητας εξυγίανσης και της θέσης σε εφαρμογή των εργαλείων και των εξουσιών εξυγίανσης. Επιπλέον, θεσπίζεται νέος ρόλος για την ΕΑΤ με σκοπό την προώθηση της σύγκλισης και της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ αρμόδιων αρχών και αρχών εξυγίανσης μέσω του συντονισμού ελέγχων που διενεργούνται σε ολόκληρη την Ένωση για τη δοκιμασία της εφαρμογής του πλαισίου, τόσο για την ανάκαμψη όσο και για την εξυγίανση.

Επιπλέον, λαμβανομένων υπόψη των πολλαπλών εθνικών επιλογών οι οποίες είναι διαθέσιμες στα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 44α, η ΕΑΤ καλείται να υποβάλλει εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή του συγκεκριμένου άρθρου, στις οποίες θα συγκρίνει τον τρόπο εφαρμογής του στα κράτη μέλη και θα αναλύει τον αντίκτυπο τυχόν αποκλίσεων σε διασυνοριακές πράξεις.

Τέλος, δεδομένου ότι τα ιδρύματα και οι οντότητες ενδέχεται να πρέπει να συμμορφώνονται με εσωτερική MREL, σε μεμονωμένη ή σε ενοποιημένη βάση, η πρακτική κατέδειξε ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και η συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας στην ΟΚΑ δεν καθορίζονται στην ίδια βάση ως εσωτερική MREL. Για τον λόγο αυτό, τα υφιστάμενα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα σχετικά με την εκτίμηση των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας, τα οποία θεσπίστηκαν μέσω του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού

(ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής[22], θα πρέπει να επεκταθούν ώστε να καλύπτουν όχι μόνον οντότητες εξυγίανσης αλλά και οντότητες οι οποίες δεν έχουν προσδιοριστεί ως οντότητες εξυγίανσης. Η εντολή προς την ΕΑΤ στο άρθρο 45γ παράγραφος 4 τροποποιείται αναλόγως.

Λοιπές διατάξεις

Για τη μείωση του διοικητικού φόρτου των ιδρυμάτων όσον αφορά τις υποχρεώσεις επικαιροποίησης των σχεδίων ανάκαμψης σε ετήσια βάση, στο άρθρο 5 παράγραφος 2 προστίθεται τρίτο εδάφιο, το οποίο προβλέπει ότι οι εποπτικοί φορείς μπορούν, κατά τη διακριτική ευχέρειά τους, να παραιτούνται από την απαίτηση επικαιροποίησης ορισμένων μερών του σχεδίου για συγκεκριμένο κύκλο, ελλείψει οποιασδήποτε μεταβολής στη νομική ή οργανωτική δομή, στην επιχειρηματική δραστηριότητα ή στη χρηματοοικονομική κατάσταση του ιδρύματος.

Κατά το ισχύον κείμενο της οδηγίας BRRD, τα σχέδια ανάκαμψης δεν προβλέπουν πρόσβαση σε έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη ή λήψη έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης. Η διάταξη του άρθρου 5 παράγραφος 3 συμπληρώνεται ώστε να προβλέπεται ότι, επιπλέον, της δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, τα σχέδια ανάκαμψης δεν προβλέπουν πρόσβαση σε επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα ή λήψη επείγουσας στήριξης της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα ή οποιαδήποτε στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, παρεχόμενη υπό ασυνήθεις όρους εξασφάλισης, διάρκειας και επιτοκίου.

Οι αρχές εξυγίανσης καλούνται να προσδιορίσουν τα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν όσον αφορά τις οντότητες του ομίλου κατά την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης ομίλου. Η ένταση και ο βαθμός λεπτομέρειας των εργασιών αυτών όσον αφορά τις θυγατρικές που δεν είναι οντότητες εξυγίανσης μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με το μέγεθος και το προφίλ κινδύνου των οικείων ιδρυμάτων και οντοτήτων, την παρουσία κρίσιμων λειτουργιών και τη στρατηγική εξυγίανσης του ομίλου. Ως εκ τούτου, η οδηγία BRRD τροποποιείται με την εισαγωγή νέου εδαφίου στο άρθρο 12 παράγραφος 1, το οποίο θα επιτρέπει στις αρχές εξυγίανσης να ακολουθούν απλουστευμένη προσέγγιση, κατά περίπτωση, κατά την εκτέλεση του εν λόγω καθήκοντος.

Αποσαφηνίσεις στο άρθρο 44 παράγραφος 7

Η ισχύουσα διάταξη του άρθρου 44 παράγραφος 7 δεν είναι σαφής ως προς την προϋπόθεση και τη σειρά χρήσης της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης και των εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης μετά τη χορήγηση αρχικής χρηματοδότησης έως το όριο του 5 % των συνολικών υποχρεώσεων και ιδίων κεφαλαίων και μετά την απομείωση ή τη μετατροπή όλων των μη εξασφαλισμένων, μη προνομιούχων υποχρεώσεων, πλην των επιλέξιμων καταθέσεων. Ως εκ τούτου, η παράγραφος 7 του άρθρου 44 τροποποιείται ώστε να παρέχεται νομική σαφήνεια και πρόσθετη ευελιξία για τη χρήση του ταμείου εξυγίανσης πέραν του ορίου του 5 % των συνολικών υποχρεώσεων και ιδίων κεφαλαίων.

Σώματα εξυγίανσης

[22] Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2021, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον προσδιορισμό της μεθοδολογίας που χρησιμοποιούν οι αρχές εξυγίανσης προκειμένου να εκτιμήσουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για τις οντότητες εξυγίανσης σε ενοποιημένο επίπεδο ομίλου εξυγίανσης, όπου ο όμιλος εξυγίανσης δεν υπόκειται αυτός καθ' εαυτόν στις σχετικές απαιτήσεις δυνάμει της εν λόγω οδηγίας (ΕΕ L 241 της 8.7.2021, σ. 1).

Προκειμένου να διασφαλιστεί ευθυγράμμιση με το άρθρο 51 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2013/36, το οποίο προβλέπει τη σύσταση σωμάτων εποπτών από τις αρμόδιες αρχές που εποπτεύουν ένα ίδρυμα με σημαντικά υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη για τη διευκόλυνση της συνεργασίας και της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ εποπτικού φορέα του κράτους μέλους προέλευσης και εποπτικού φορέα του κράτους μέλους υποδοχής, στο άρθρο 88 της οδηγίας BRRD προστίθεται η νέα παράγραφος 6α, η οποία προβλέπει τη σύσταση σωμάτων εξυγίανσης στις περιπτώσεις αυτές για τη διευκόλυνση της συνεργασίας και της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ της αρχής εξυγίανσης του κράτους μέλους προέλευσης και της αρχής εξυγίανσης του κράτους μέλους υποδοχής.

Κατάταξη απαιτήσεων χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης

Το άρθρο 37 παράγραφος 7 προβλέπει ότι χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να ανακτά, ως προνομιακός πιστωτής, κάθε εύλογη δαπάνη που δεόντως προέκυψε από τη χρήση των εργαλείων εξυγίανσης ή την άσκηση των εξουσιών από το ίδρυμα υπό εξυγίανση. Ωστόσο, η οδηγία BRRD δεν προσδιορίζει τη σχετική κατάταξη της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης σε σχέση με άλλους προνομιακούς πιστωτές. Με τη νέα παράγραφο 9 που προστίθεται στο άρθρο 108 διευκρινίζεται ότι οι εν λόγω απαιτήσεις της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης θα πρέπει να κατατάσσονται πάνω από τις απαιτήσεις των καταθετών και των ΣΕΚ.

Επιπλέον, η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης μπορεί να χρησιμοποιηθεί περαιτέρω στην εξυγίανση για τους σκοπούς που προσδιορίζονται στο άρθρο 101. Μέχρι σήμερα, η οδηγία BRRD δεν διευκρινίζει αν η χρήση αυτή γεννά απαίτηση υπέρ της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης και, στην περίπτωση αυτή, ποια είναι η κατάταξη της εν λόγω απαίτησης σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Στο άρθρο 108 προστίθεται η νέα παράγραφος 8 η οποία ορίζει ότι, όταν η δραστηριότητα του υπό εξυγίανση ιδρύματος μεταβιβάζεται εν μέρει σε μεταβατικό ίδρυμα ή ιδιώτη αγοραστή με τη στήριξη της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης, η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης θα πρέπει να έχει απαίτηση έναντι της εναπομένουσας οντότητας. Η ύπαρξη τέτοιας απαίτησης θα πρέπει να αξιολογείται κατά περίπτωση, ανάλογα με τη στρατηγική εξυγίανσης και τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιήθηκε συγκεκριμένα η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης, αλλά θα πρέπει να συνδέεται με τη χρήση της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης για την κάλυψη ζημιών αντί των πιστωτών, όπως όταν η ρύθμιση χρησιμοποιείται για την εγγύηση στοιχείων ενεργητικού και στοιχείων παθητικού που μεταβιβάζονται σε αποδέκτη ή για την κάλυψη της διαφοράς μεταξύ των μεταβιβαζόμενων στοιχείων ενεργητικού και στοιχείων παθητικού.

Όταν η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης χρησιμοποιείται για τη στήριξη της εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα ως κύριας στρατηγικής εξυγίανσης [άρθρο 43 παράγραφος 2 στοιχείο α)], αντί της απομείωσης και της μετατροπής των υποχρεώσεων ορισμένων πιστωτών, δεν θα πρέπει να γεννάται απαίτηση κατά του υπό εξυγίανση ιδρύματος, καθώς έτσι αναιρείται ο σκοπός της συνεισφοράς της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης. Οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται λόγω παραβίασης της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών δεν θα πρέπει επίσης να γεννούν απαίτηση υπέρ της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης.

Ανταλλαγή πληροφοριών

Το άρθρο 128 τροποποιείται ώστε να επιτρέπεται στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην ΕΚΤ και άλλα μέλη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών, στην ΕΑΤ, στις αρχές εξυγίανσης και στις αρμόδιες αρχές να παρέχουν στην Επιτροπή κάθε αναγκαία πληροφορία για την εκτέλεση των καθηκόντων της που σχετίζονται με την κατάρτιση πολιτικής.

2023/0112 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ όσον αφορά τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, τις προϋποθέσεις εξυγίανσης και τη χρηματοδότηση για δράση εξυγίανσης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας[23],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[24],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων (στο εξής: ιδρύματα) θεσπίστηκε στον απόηχο της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008-2009 και μετά τα διεθνώς εγκριθέντα «Βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων»[25] του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης αποτελείται από την οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[26] και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[27]. Αμφότερες οι πράξεις

---

23 ΕΕ C της , σ. .

24 ΕΕ C της , σ. .

25 Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions (Βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων), 15 Οκτωβρίου 2014.

26 Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

27 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1).

εφαρμόζονται σε ιδρύματα εγκατεστημένα στην Ένωση και σε κάθε άλλη οντότητα που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας ή του εν λόγω κανονισμού (στο εξής: οντότητες). Το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης αποσκοπεί στη συντεταγμένη αντιμετώπιση της πτώχευσης ιδρυμάτων και οντοτήτων μέσω της διατήρησης κρίσιμων λειτουργιών των ιδρυμάτων και οντοτήτων και της αποφυγής των απειλών για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και, ταυτόχρονα, της προστασίας των καταθετών και των δημόσιων πόρων. Επιπλέον, το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης επιδιώκει την προώθηση της ανάπτυξης της τραπεζικής εσωτερικής αγοράς, με τη δημιουργία εναρμονισμένου καθεστώτος για την αντιμετώπιση διασυνοριακών κρίσεων με συντονισμένο τρόπο και την αποφυγή ζητημάτων στρέβλωσης του ανταγωνισμού και κινδύνων άνισης μεταχείρισης.

(2) Αρκετά χρόνια μετά την εφαρμογή του, το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης, όπως ισχύει επί του παρόντος, δεν επιτυγχάνει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα όσον αφορά ορισμένους από τους στόχους αυτούς. Ειδικότερα, παρότι τα ιδρύματα και οι οντότητες έχουν σημειώσει σημαντική πρόοδο προς τη δυνατότητα εξυγίανσης και έχουν διαθέσει σημαντικούς πόρους για τον σκοπό αυτόν, ιδίως μέσω της αύξησης της ικανότητας απορρόφησης των ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης και της συμπλήρωσης των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης, το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης χρησιμοποιείται σπανίως. Αντιθέτως, οι πτωχεύσεις ορισμένων μικρότερων και μεσαίων ιδρυμάτων και οντοτήτων αντιμετωπίζονται κυρίως μέσω μη εναρμονισμένων εθνικών μέτρων. Χρησιμοποιούνται τα χρήματα των φορολογουμένων αντί των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης. Η κατάσταση αυτή φαίνεται να οφείλεται σε ανεπαρκή κίνητρα. Αυτά τα ανεπαρκή κίνητρα προκύπτουν από την αλληλεπίδραση του ενωσιακού πλαισίου εξυγίανσης με τους εθνικούς κανόνες, σύμφωνα με τους οποίους η ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος δεν ασκείται πάντοτε κατά τρόπο που αντικατοπτρίζει τον τρόπο με τον οποίο προοριζόταν να εφαρμοστεί το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης. Ταυτόχρονα, το ενωσιακό πλαίσιο εξυγίανσης εφαρμόστηκε σε μικρό βαθμό λόγω του κινδύνου οι καταθέτες των χρηματοδοτούμενων από καταθέσεις ιδρυμάτων να επωμιστούν ζημίες προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα εν λόγω ιδρύματα μπορούν να έχουν πρόσβαση σε εξωτερική χρηματοδότηση κατά την εξυγίανση, ιδίως ελλείψει άλλων υποχρεώσεων υποκείμενων σε αναδιάρθρωση παθητικού. Τέλος, το ότι υπάρχουν λιγότερο αυστηροί κανόνες για την πρόσβαση σε χρηματοδότηση εκτός της εξυγίανσης από ό,τι κατά την εξυγίανση λειτουργεί αποτρεπτικά για την εφαρμογή του πλαισίου εξυγίανσης της Ένωσης και υπέρ άλλων λύσεων, οι οποίες συχνά συνεπάγονται τη χρήση χρημάτων των φορολογουμένων αντί των ιδίων πόρων του ιδρύματος και της οντότητας ή των διχτυών ασφαλείας που χρηματοδοτούνται από τον κλάδο. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί με τη σειρά της κινδύνους κατακερματισμού, κινδύνους επίτευξης λιγότερο ενδεδειγμένων αποτελεσμάτων όσον αφορά τη διαχείριση των πτωχεύσεων ιδρυμάτων και οντοτήτων, και ειδικότερα στην περίπτωση των μικρότερων και μεσαίων ιδρυμάτων και οντοτήτων, καθώς και ευκαιριακό κόστος από αχρησιμοποίητους χρηματοδοτικούς πόρους. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί αποτελεσματικότερη και συνεκτικότερη εφαρμογή του ενωσιακού πλαισίου εξυγίανσης και η εφαρμογή του όταν τούτο είναι προς το δημόσιο συμφέρον, μεταξύ άλλων για ορισμένα μικρότερα και μεσαία ιδρύματα τα οποία χρηματοδοτούνται πρωτίστως από καταθέσεις και δεν διαθέτουν επαρκείς άλλες υποχρεώσεις υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού.

(3) Η ένταση και ο βαθμός λεπτομέρειας του σχεδιασμού της εξυγίανσης όσον αφορά τις θυγατρικές που δεν προσδιορίζονται ως οντότητες εξυγίανσης ποικίλλει ανάλογα με

το μέγεθος και το προφίλ κινδύνου των οικείων ιδρυμάτων και οντοτήτων, την παρουσία κρίσιμων λειτουργιών και τη στρατηγική εξυγίανσης του ομίλου. Ως εκ τούτου, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους παράγοντες αυτούς κατά τον προσδιορισμό των μέτρων που πρέπει να ληφθούν σε σχέση με τις εν λόγω θυγατρικές και να ακολουθεί απλουστευμένη προσέγγιση, κατά περίπτωση.

(4) Ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που τελεί υπό εκκαθάριση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, μετά τη διαπίστωση ότι το ίδρυμα ή η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και το συμπέρασμα των αρχών εξυγίανσης ότι η εξυγίανση δεν είναι προς το δημόσιο συμφέρον, κινείται τελικά προς την έξοδο από την αγορά. Αυτό σημαίνει ότι δεν απαιτείται σχέδιο δράσης σε περίπτωση πτώχευσης, ανεξάρτητα από το αν η αρμόδια αρχή έχει ήδη ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας του οικείου ιδρύματος ή οντότητας. Το ίδιο ισχύει για εναπομένον ίδρυμα υπό εξυγίανση μετά τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στο πλαίσιο στρατηγικής μεταβίβασης. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι, στις περιπτώσεις αυτές, δεν απαιτείται η έγκριση σχεδίων εξυγίανσης.

(5) Οι αρχές εξυγίανσης μπορούν επί του παρόντος να απαγορεύουν ορισμένες διανομές όταν ένα ίδρυμα ή μια οντότητα δεν πληροί τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας, όταν λαμβάνεται υπόψη πέραν της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων (στο εξής: MREL). Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, ένα ίδρυμα ή μια οντότητα ενδέχεται να υποχρεωθεί να συμμορφωθεί με τη MREL σε διαφορετική βάση από τη βάση στην οποία το εν λόγω ίδρυμα ή η οντότητα υποχρεούται να συμμορφώνεται με τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί αβεβαιότητα ως προς τις προϋποθέσεις για την άσκηση των εξουσιών των αρχών εξυγίανσης να απαγορεύουν διανομές και για τον υπολογισμό του μέγιστου διανεμητέου ποσού που σχετίζεται με τη MREL. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι, στις περιπτώσεις αυτές, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να ασκούν την εξουσία απαγόρευσης ορισμένων διανομών με βάση την εκτίμηση της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας που προκύπτει από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής[28]. Προκειμένου να διασφαλιστεί διαφάνεια και ασφάλεια δικαίου, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να κοινοποιούν την εκτιμώμενη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας στο ίδρυμα ή την οντότητα που θα πρέπει στη συνέχεια να δημοσιοποιήσει την εν λόγω εκτιμώμενη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας.

(6) Τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης δημιουργήθηκαν για να δώσουν στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα να διορθώνουν την επιδείνωση της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κατάστασης ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας και να μειώνουν, στο μέτρο του δυνατού, τον κίνδυνο και τις επιπτώσεις ενδεχόμενης εξυγίανσης. Ωστόσο, λόγω έλλειψης βεβαιότητας όσον αφορά τους παράγοντες ενεργοποίησης για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων έγκαιρης παρέμβασης και των μερικών αλληλεπικαλύψεων με εποπτικά μέτρα, σπάνια χρησιμοποιήθηκαν μέτρα έγκαιρης

[28] Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2021, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον προσδιορισμό της μεθοδολογίας που χρησιμοποιούν οι αρχές εξυγίανσης προκειμένου να εκτιμήσουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για τις οντότητες εξυγίανσης σε ενοποιημένο επίπεδο ομίλου εξυγίανσης, όπου ο όμιλος εξυγίανσης δεν υπόκειται αυτός καθ' εαυτόν στις σχετικές απαιτήσεις δυνάμει της εν λόγω οδηγίας (ΕΕ L 241 της 8.7.2021, σ. 1).

παρέμβασης. Επομένως, οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων έγκαιρης παρέμβασης θα πρέπει να απλουστευθούν και να εξειδικευθούν περαιτέρω. Για να αρθούν οι αβεβαιότητες σχετικά με τις προϋποθέσεις και το χρονοδιάγραμμα για την απομάκρυνση του διοικητικού οργάνου και τον διορισμό προσωρινών διαχειριστών, τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να προσδιορίζονται ρητά ως μέτρα έγκαιρης παρέμβασης και η εφαρμογή τους θα πρέπει να υπόκειται στους ίδιους παράγοντες ενεργοποίησης. Ταυτόχρονα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να υποχρεούνται να επιλέγουν τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση μιας συγκεκριμένης κατάστασης σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Για να μπορούν οι αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν υπόψη τους κινδύνους φήμης ή τους κινδύνους που σχετίζονται με τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή την τεχνολογία πληροφορικής και επικοινωνιών, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογούν τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης όχι μόνο βάσει ποσοτικών δεικτών, όπως κεφαλαιακές απαιτήσεις ή απαιτήσεις ρευστότητας, επίπεδο μόχλευσης, μη εξυπηρετούμενα δάνεια ή συγκέντρωση ανοιγμάτων, αλλά και βάσει ποιοτικών παραγόντων ενεργοποίησης.

(7) Για τη βελτίωση της ασφάλειας δικαίου, τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης που καθορίζονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ, τα οποία αλληλεπικαλύπτονται με τις υφιστάμενες εξουσίες δυνάμει του πλαισίου προληπτικής εποπτείας που καθορίζεται στην οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[29] και στην οδηγία (ΕΕ) 2019/2034 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[30], θα πρέπει να απαλειφθούν. Επιπλέον, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να προετοιμαστούν για την ενδεχόμενη εξυγίανση ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας. Ως εκ τούτου, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να ενημερώνει εγκαίρως τις αρχές εξυγίανσης σχετικά με την επιδείνωση της χρηματοπιστωτικής κατάστασης ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας, οι δε αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες για την εφαρμογή των προπαρασκευαστικών μέτρων. Είναι σημαντικό ότι, για να μπορούν οι αρχές εξυγίανσης να αντιδράσουν όσο το δυνατόν ταχύτερα σε επιδείνωση της κατάστασης ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας, η εκ των προτέρων εφαρμογή των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης δεν θα πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση ώστε η αρχή εξυγίανσης να προβεί σε ρυθμίσεις για τη θέση σε πώληση του ιδρύματος ή της οντότητας ή να ζητήσει πληροφορίες για την επικαιροποίηση του σχεδίου εξυγίανσης και την προετοιμασία της αποτίμησης. Για να εξασφαλιστεί συνεπής, συντονισμένη, αποτελεσματική και έγκαιρη αντίδραση στην επιδείνωση της χρηματοπιστωτικής κατάστασης ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας και για να προετοιμαστεί κατάλληλα μια πιθανή εξυγίανση, είναι αναγκαίο να ενισχυθούν η αλληλεπίδραση και ο συντονισμός μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των αρχών εξυγίανσης. Μόλις ένα ίδρυμα ή μια οντότητα πληροί τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, οι αρμόδιες αρχές και οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να αυξάνουν την μεταξύ τους ανταλλαγή πληροφοριών,

---

29 Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

30 Οδηγία (ΕΕ) 2019/2034 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2019, σχετικά με την προληπτική εποπτεία επιχειρήσεων επενδύσεων και την τροποποίηση των οδηγιών 2002/87/ΕΚ, 2009/65/ΕΚ, 2011/61/ΕΕ, 2013/36/ΕΕ, 2014/59/ΕΕ και 2014/65/ΕΕ (ΕΕ L 314 της 5.12.2019, σ. 64).

συμπεριλαμβανομένων προσωρινών πληροφοριών, και να παρακολουθούν από κοινού την χρηματοοικονομική κατάσταση του ιδρύματος ή της οντότητας.

(8) Είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η έγκαιρη δράση και ο έγκαιρος συντονισμός μεταξύ της αρμόδιας αρχής και της αρχής εξυγίανσης, όταν ένα ίδρυμα ή μια οντότητα διατηρείται μεν σε λειτουργία, αλλά υπάρχει σημαντικός κίνδυνος πτώχευσης του ιδρύματος ή οντότητας. Ως εκ τούτου, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να ενημερώνει την αρχή εξυγίανσης το συντομότερο δυνατό για τον εν λόγω κίνδυνο. Η σχετική κοινοποίηση θα πρέπει να περιλαμβάνει τους λόγους για την εκτίμηση της αρμόδιας αρχής και επισκόπηση των εναλλακτικών μέτρων του ιδιωτικού τομέα, των εποπτικών ενεργειών ή των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης που είναι διαθέσιμα για την πρόληψη της πτώχευσης του ιδρύματος ή της οντότητας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Η εν λόγω έγκαιρη κοινοποίηση δεν θα πρέπει να θίγει τις διαδικασίες για τη διαπίστωση της εκπλήρωσης των προϋποθέσεων εξυγίανσης. Η προηγούμενη κοινοποίηση από την αρμόδια αρχή προς την αρχή εξυγίανσης σημαντικού κινδύνου πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας δεν θα πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για την επακόλουθη διαπίστωση ότι ένα ίδρυμα ή μια οντότητα τελεί πράγματι υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει. Επιπλέον, εάν σε μεταγενέστερο στάδιο εκτιμάται ότι το ίδρυμα ή η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και δεν υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις για την πρόληψη της εν λόγω πτώχευσης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, η αρχή εξυγίανσης πρέπει να αποφασίσει αν θα αναλάβει δράση εξυγίανσης. Στην περίπτωση αυτή, ο έγκαιρος χαρακτήρας της απόφασης να εφαρμοστεί δράση εξυγίανσης σε ένα ίδρυμα ή μια οντότητα μπορεί να έχει θεμελιώδη σημασία για την επιτυχή εφαρμογή της στρατηγικής εξυγίανσης, ιδίως επειδή η έγκαιρη παρέμβαση στο ίδρυμα ή στην οντότητα μπορεί να συμβάλει στη διασφάλιση επαρκών επιπέδων ικανότητας απορρόφησης ζημιών και ρευστότητας για την εκτέλεση της εν λόγω στρατηγικής. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να παρέχεται στην αρχή εξυγίανσης η δυνατότητα να αξιολογεί, σε στενή συνεργασία με την αρμόδια αρχή, τι συνιστά εύλογο χρονικό διάστημα για την εφαρμογή εναλλακτικών μέτρων ώστε να αποφεύγεται η πτώχευση του ιδρύματος ή της οντότητας. Για να διασφαλιστεί έγκαιρο αποτέλεσμα και να μπορέσει η αρχή εξυγίανσης να προετοιμαστεί κατάλληλα για τη δυνητική εξυγίανση του ιδρύματος ή της οντότητας, η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή θα πρέπει να συνεδριάζουν τακτικά, η δε αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αποφασίζει σχετικά με τη συχνότητα των εν λόγω συνεδριάσεων με γνώμονα τις περιστάσεις της υπόθεσης.

(9) Το πλαίσιο εξυγίανσης προορίζεται να εφαρμόζεται δυνητικά σε οποιοδήποτε ίδρυμα ή οντότητα, ανεξάρτητα από το μέγεθος και το επιχειρηματικό μοντέλο, εάν τα εργαλεία που διατίθενται βάσει του εθνικού δικαίου δεν επαρκούν για τη διαχείριση της πτώχευσης. Για να διασφαλιστεί το αποτέλεσμα αυτό, θα πρέπει να καθοριστούν τα κριτήρια για την εφαρμογή της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος σε ένα ίδρυμα ή οντότητα που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης. Ειδικότερα, πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι, ανάλογα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις, ορισμένες λειτουργίες του ιδρύματος ή της οντότητας μπορεί να θεωρούνται κρίσιμες ακόμη και αν η διακοπή τους θα επηρεάσει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ή κρίσιμες υπηρεσίες μόνο σε περιφερειακό επίπεδο.

(10) Η αξιολόγηση του αν η εξυγίανση ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον θα πρέπει να αντικατοπτρίζει ότι οι καταθέτες προστατεύονται καλύτερα όταν χρησιμοποιούνται αποτελεσματικότερα τα κεφάλαια του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων (στο εξής: ΣΕΚ) και ελαχιστοποιούνται οι ζημίες για τα εν λόγω κεφάλαια. Ως εκ τούτου, κατά την εκτίμηση του δημόσιου συμφέροντος, θα

πρέπει να θεωρείται ότι ο στόχος της εξυγίανσης που αφορά την προστασία των καταθετών επιτυγχάνεται καλύτερα με την εξυγίανση, εάν η επιλογή της αφερεγγυότητας είναι πιο δαπανηρή για το ΣΕΚ.

(11) Η αξιολόγηση του αν η εξυγίανση ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον θα πρέπει επίσης να αντικατοπτρίζει, στο μέτρο του δυνατού, τη διαφορά μεταξύ, αφενός, της χρηματοδότησης που παρέχεται μέσω διχτυών ασφαλείας που χρηματοδοτούνται από τον κλάδο (χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης ή ΣΕΚ) και, αφετέρου, της χρηματοδότησης που παρέχεται από τα κράτη μέλη από χρήματα των φορολογουμένων. Η χρηματοδότηση που παρέχεται από τα κράτη μέλη ενέχει υψηλότερο ηθικό κίνδυνο και χαμηλότερο κίνητρο για πειθαρχία της αγοράς. Ως εκ τούτου, κατά την αξιολόγηση του στόχου της ελαχιστοποίησης της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διαπιστώνουν ότι η χρηματοδότηση μέσω των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης ή του ΣΕΚ είναι προτιμότερη από τη χρηματοδότηση μέσω πόρων του ίδιου ύψους προερχόμενων από τον προϋπολογισμό των κρατών μελών.

(12) Για να διασφαλιστεί ότι οι στόχοι της εξυγίανσης επιτυγχάνονται με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο, το αποτέλεσμα της εκτίμησης του δημόσιου συμφέροντος θα πρέπει να είναι αρνητικό μόνο όταν η εκκαθάριση του ιδρύματος ή οντότητας που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας θα μπορούσε να επιτύχει τους στόχους της εξυγίανσης αποτελεσματικότερα και όχι μόνο στον ίδιο βαθμό με την εξυγίανση.

(13) Όταν ίδρυμα ή οντότητα που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης δεν τίθεται υπό καθεστώς εξυγίανσης, θα πρέπει να εκκαθαρίζεται σύμφωνα με τις διαδικασίες που είναι διαθέσιμες βάσει του εθνικού δικαίου. Οι διαδικασίες αυτές μπορεί να διαφέρουν σημαντικά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Μολονότι ενδείκνυται η παροχή επαρκούς ευελιξίας για τη χρήση των υφιστάμενων εθνικών διαδικασιών, ορισμένες πτυχές θα πρέπει να αποσαφηνιστούν προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα σχετικά ιδρύματα ή οι σχετικές οντότητες θα εξέλθουν από την αγορά.

(14) Θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι η αρμόδια εθνική διοικητική ή δικαστική αρχή κινεί ταχέως διαδικασία δυνάμει του εθνικού δικαίου όταν ένα ίδρυμα ή μια οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και δεν τίθεται υπό καθεστώς εξυγίανσης. Όταν η εκούσια εκκαθάριση του ιδρύματος ή της οντότητας, βάσει απόφασης των μετόχων, προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, η επιλογή αυτή θα πρέπει να παραμείνει διαθέσιμη. Ωστόσο, θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι, ελλείψει ταχείας δράσης εκ μέρους των μετόχων, η αρμόδια εθνική διοικητική ή δικαστική αρχή λαμβάνει μέτρα.

(15) Θα πρέπει να προβλέπεται επίσης ότι η τελική έκβαση των εν λόγω διαδικασιών είναι η έξοδος από την αγορά του ιδρύματος ή της οντότητας που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή η παύση των τραπεζικών δραστηριοτήτων τους. Ανάλογα με το εθνικό δίκαιο, ο συγκεκριμένος στόχος μπορεί να επιτευχθεί με διάφορους τρόπους, οι οποίοι μπορεί να περιλαμβάνουν πώληση του συνόλου ή μέρους του ιδρύματος ή της οντότητας, πώληση συγκεκριμένων στοιχείων του ενεργητικού ή του παθητικού, σταδιακή εκκαθάριση ή παύση των τραπεζικών δραστηριοτήτων τους, συμπεριλαμβανομένων πληρωμών και λήψης καταθέσεων, με σκοπό τη σταδιακή πώληση των περιουσιακών στοιχείων τους για την επιστροφή των χρημάτων τους στους θιγόμενους καταθέτες. Ωστόσο, για τη βελτίωση της προβλεψιμότητας των διαδικασιών, η συγκεκριμένη έκβαση θα πρέπει να επιτυγχάνεται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

(16) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διαθέτουν την εξουσία ανάκλησης της άδειας λειτουργίας ιδρύματος ή οντότητας αποκλειστικά και μόνον για τον λόγο ότι το ίδρυμα ή η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και δεν τίθεται υπό καθεστώς εξυγίανσης. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να ανακαλούν την άδεια λειτουργίας για τη στήριξη του στόχου της εκκαθάρισης του ιδρύματος ή της οντότητας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ειδικότερα σε περιπτώσεις στις οποίες δεν είναι δυνατή η κίνηση των διαθέσιμων διαδικασιών δυνάμει του εθνικού δικαίου κατά τον χρόνο στον οποίο διαπιστώνεται ότι το ίδρυμα ή η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες το ίδρυμα ή η οντότητα δεν είναι ακόμη αφερέγγυο/-α σε επίπεδο ισολογισμού. Προκειμένου να διασφαλιστεί περαιτέρω η δυνατότητα επίτευξης του στόχου της εκκαθάρισης του ιδρύματος ή της οντότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ανάκληση της άδειας λειτουργίας από την αρμόδια αρχή περιλαμβάνεται επίσης στις ενδεχόμενες προϋποθέσεις κίνησης μίας τουλάχιστον από τις διαδικασίες που είναι διαθέσιμες δυνάμει του εθνικού δικαίου και εφαρμόζονται σε ιδρύματα ή οντότητες που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης πλην όμως δεν τίθενται υπό καθεστώς εξυγίανσης.

(17) Με βάση την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 και της οδηγίας 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[31], είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν περαιτέρω οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να χορηγούνται κατ' εξαίρεση μέτρα προληπτικού και προφυλακτικού χαρακτήρα που χαρακτηρίζονται ως έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη. Για να ελαχιστοποιηθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που προκύπτουν από διαφορές στη φύση των ΣΕΚ στην Ένωση, θα πρέπει να επιτρέπονται κατ' εξαίρεση παρεμβάσεις των ΣΕΚ στο πλαίσιο προληπτικών μέτρων που συμμορφώνονται με την οδηγία 2014/49/ΕΕ, οι οποίες χαρακτηρίζονται ως έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, όταν το δικαιούχο ίδρυμα ή η δικαιούχος οντότητα δεν πληροί καμία από τις προϋποθέσεις ώστε να θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Θα πρέπει να διασφαλιστεί η έγκαιρη λήψη των προληπτικών μέτρων. Επί του παρόντος, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) βασίζει την εκτίμησή της ότι ένα ίδρυμα ή μια οντότητα είναι φερέγγυα, για τους σκοπούς της προληπτικής ανακεφαλαιοποίησης, σε μελλοντοστρεφή αξιολόγηση για τους επόμενους 12 μήνες, εάν το ίδρυμα ή η οντότητα μπορεί να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[32] ή στον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2033 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[33], και με την πρόσθετη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων που προβλέπεται στην οδηγία 2013/36/ΕΕ ή στην οδηγία (ΕΕ) 2019/2034. Η πρακτική αυτή θα πρέπει να προβλέπεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ. Επιπλέον, τα μέτρα αρωγής για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των φορέων διαχείρισης

---

31 Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 149).

32 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

33 Κανονισμός (ΕΕ) 2019/2033 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2019, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας επιχειρήσεων επενδύσεων και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, (ΕΕ) αριθ. 575/2013, (ΕΕ) αριθ. 600/2014 και (ΕΕ) αριθ. 806/2014 (ΕΕ L 314 της 5.12.2019, σ. 1).

περιουσιακών στοιχείων ή των συστημάτων εγγύησης περιουσιακών στοιχείων, μπορούν να αποδειχθούν αποτελεσματικά και αποδοτικά όσον αφορά την αντιμετώπιση των αιτιών ενδεχομένων οικονομικών δυσχερειών που αντιμετωπίζουν τα ιδρύματα και οι οντότητες και την πρόληψη της πτώχευσής τους και, ως εκ τούτου, μπορεί να συνιστούν σχετικά προληπτικά μέτρα. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι τα εν λόγω προληπτικά μέτρα μπορούν να λάβουν τη μορφή μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία.

(18) Για τη διατήρηση της πειθαρχίας της αγοράς, την προστασία των δημόσιων πόρων και την αποφυγή στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, τα προληπτικά μέτρα θα πρέπει να συνεχίσουν να αποτελούν εξαίρεση και να εφαρμόζονται μόνο για την αντιμετώπιση περιπτώσεων σοβαρών διαταραχών στην αγορά ή για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Επιπλέον, τα προληπτικά μέτρα δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση ζημιών που έχουν επέλθει ή είναι πιθανό να επέλθουν. Το πιο αξιόπιστο μέσο για τον εντοπισμό ζημιών που έχουν επέλθει ή είναι πιθανό να επέλθουν είναι ο έλεγχος της ποιότητας των περιουσιακών στοιχείων από την ΕΚΤ, την Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών – ΕΑΤ), που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[34], ή τις εθνικές αρμόδιες αρχές. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χρησιμοποιούν τον εν λόγω έλεγχο για να εντοπίζουν ζημίες που έχουν επέλθει ή είναι πιθανό να επέλθουν, όταν ο εν λόγω έλεγχος μπορεί να διενεργηθεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Όταν αυτό δεν είναι εφικτό, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εντοπίζουν τις ζημίες που έχουν επέλθει ή είναι πιθανό να επέλθουν με τον πλέον αξιόπιστο τρόπο υπό τις επικρατούσες συνθήκες, βάσει επιτόπιων επιθεωρήσεων, κατά περίπτωση.

(19) Η προληπτική ανακεφαλαιοποίηση αποσκοπεί στη στήριξη βιώσιμων ιδρυμάτων και οντοτήτων για τις οποίες διαπιστώνεται ότι ενδέχεται να αντιμετωπίσουν προσωρινές δυσχέρειες στο εγγύς μέλλον και στην αποτροπή περαιτέρω επιδείνωσης της κατάστασής τους. Για να αποφευχθεί η χορήγηση δημόσιων επιδοτήσεων σε επιχειρήσεις που είναι ήδη μη κερδοφόρες κατά τη χορήγηση της στήριξης, τα προληπτικά μέτρα που χορηγούνται με τη μορφή απόκτησης μέσων ιδίων κεφαλαίων ή άλλων κεφαλαιακών μέσων ή μέσω μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν το ποσό που είναι αναγκαίο για την κάλυψη έλλειψης κεφαλαίων που εντοπίζεται στο δυσμενές σενάριο προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή ισοδύναμου ελέγχου. Για να διασφαλιστεί η τελική διακοπή της δημόσιας χρηματοδότησης, τα εν λόγω προληπτικά μέτρα θα πρέπει επίσης να είναι χρονικά περιορισμένα και να περιλαμβάνουν σαφές χρονοδιάγραμμα όσον αφορά τον τερματισμό τους (στρατηγική εξόδου). Τα μέσα αόριστης διάρκειας, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις και να υπόκεινται σε ορισμένα ποσοτικά όρια, δεδομένου ότι από τη φύση τους δεν είναι κατάλληλα για τη συμμόρφωση με τον όρο της προσωρινής ισχύος.

(20) Τα προληπτικά μέτρα θα πρέπει να περιορίζονται στο ποσό που θα χρειαζόταν το ίδρυμα ή η οντότητα για να διατηρήσει τη φερεγγυότητά του/της στην περίπτωση του δυσμενούς σεναρίου, όπως προσδιορίζεται σε προσομοίωση ακραίων καταστάσεων ή

[34] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

σε ισοδύναμο έλεγχο. Στην περίπτωση προληπτικών μέτρων με τη μορφή μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία, το ίδρυμα ή η οντότητα που τα λαμβάνει θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει το ποσό αυτό για την κάλυψη ζημιών από τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία ή σε συνδυασμό με την απόκτηση κεφαλαιακών μέσων, υπό την προϋπόθεση ότι δεν σημειώνεται υπέρβαση του συνολικού ποσού του διαπιστωθέντος ελλείμματος. Είναι επίσης αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι τα εν λόγω προληπτικά μέτρα με τη μορφή μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία συμμορφώνονται με τους ισχύοντες κανόνες και τις βέλτιστες πρακτικές για τις κρατικές ενισχύσεις, ότι αποκαθιστούν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ιδρύματος ή της οντότητας, ότι η κρατική ενίσχυση περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο και ότι αποφεύγονται οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Για τους λόγους αυτούς, οι οικείες αρχές θα πρέπει, σε περίπτωση λήψης προληπτικών μέτρων με τη μορφή μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία, να λαμβάνουν υπόψη τις ειδικές κατευθυντήριες γραμμές, συμπεριλαμβανομένου του σχεδίου στρατηγικής για τις εταιρείες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων (ΕΔΠΣ)[35] και της ανακοίνωσης για την αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων[36]. Τα εν λόγω προληπτικά μέτρα με τη μορφή μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία θα πρέπει να υπόκεινται πάντοτε στον επιτακτικό όρο της προσωρινής ισχύος. Οι δημόσιες εγγυήσεις που χορηγούνται για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα σε σχέση με τα απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία του οικείου ιδρύματος ή οντότητας αναμένεται να εξασφαλίσουν καλύτερη συμμόρφωση με τον όρο της προσωρινής ισχύος από ό,τι οι μεταβιβάσεις των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων σε οντότητα υποστηριζόμενη από το δημόσιο. Για να διασφαλιστεί η έξοδος από την αγορά ιδρυμάτων και οντοτήτων που αποδεικνύονται μη βιώσιμα, παρά τη στήριξη που έλαβαν, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι η μη συμμόρφωση του οικείου ιδρύματος ή της οικείας οντότητας με τους όρους των μέτρων στήριξης που προσδιορίζονται κατά τον χρόνο λήψης των εν λόγω μέτρων πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα το εν λόγω ίδρυμα ή οντότητα να θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

(21) Για να καλυφθούν οι σοβαρές παραβάσεις των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας, είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν περαιτέρω οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων διαπιστώνεται ότι οι εταιρείες συμμετοχών βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Η παράβαση των εν λόγω απαιτήσεων από εταιρεία συμμετοχών θα είναι ουσιώδης όταν το είδος και η έκταση της παράβασης είναι συγκρίσιμη με παράβαση η οποία, εάν είχε διαπραχθεί από πιστωτικό ίδρυμα, θα δικαιολογούσε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

(22) Τα κράτη μέλη ενδέχεται να διαθέτουν, βάσει της εθνικής νομοθεσίας τους, εξουσίες αναστολής υποχρεώσεων πληρωμής ή παράδοσης οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν επιλέξιμες καταθέσεις. Όταν η αναστολή υποχρεώσεων πληρωμής ή παράδοσης δεν έχει άμεση σχέση με την οικονομική κατάσταση του πιστωτικού ιδρύματος, οι καταθέσεις δεν επιτρέπεται να μην είναι διαθέσιμες για τους σκοπούς της οδηγίας 2014/49/ΕΕ. Συνεπεία της αναστολής, οι καταθέτες ενδέχεται να μην μπορούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους για μεγάλο χρονικό διάστημα. Για τη διατήρηση της εμπιστοσύνης των καταθετών στον τραπεζικό τομέα και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι καταθέτες έχουν πρόσβαση σε ενδεδειγμένο ημερήσιο ποσό από τις καταθέσεις τους

[35] COM(2018) 133 final.
[36] COM(2020) 822 final.

για την κάλυψη, ειδικότερα, του κόστους ζωής, σε περίπτωση που δεν έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους λόγω αναστολής πληρωμών για λόγους που δεν έχουν ως αποτέλεσμα την πληρωμή στους καταθέτες. Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να έχει εξαιρετικό χαρακτήρα, τα δε κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι καταθέτες έχουν πρόσβαση σε ενδεδειγμένα ημερήσια ποσά.

(23) Για να αυξηθεί η ασφάλεια δικαίου, και δεδομένης της ενδεχόμενης συνάφειας των υποχρεώσεων που ενδέχεται να προκύψουν από μελλοντικά αβέβαια γεγονότα, συμπεριλαμβανομένης της έκβασης των δικαστικών διαφορών που εκκρεμούν κατά τον χρόνο της εξυγίανσης, είναι αναγκαίο να καθοριστεί η μεταχείριση της οποίας θα πρέπει να τύχουν οι εν λόγω υποχρεώσεις για τους σκοπούς της εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Στο πλαίσιο αυτό, οι κατευθυντήριες αρχές θα πρέπει να είναι εκείνες που προβλέπονται στους λογιστικούς κανόνες, και ειδικότερα οι λογιστικοί κανόνες που ορίζονται στο Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 37, όπως εγκρίθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 της Επιτροπής[37]. Στη βάση αυτή, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διακρίνουν μεταξύ προβλέψεων και ενδεχόμενων υποχρεώσεων. Οι προβλέψεις είναι υποχρεώσεις που σχετίζονται με πιθανή εκροή κεφαλαίων και οι οποίες μπορούν να εκτιμηθούν με αξιόπιστο τρόπο. Οι ενδεχόμενες υποχρεώσεις δεν αναγνωρίζονται ως λογιστικές υποχρεώσεις, δεδομένου ότι σχετίζονται με δέσμευση η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί πιθανή κατά τη στιγμή της εκτίμησης ή δεν μπορεί να εκτιμηθεί με αξιόπιστο τρόπο.

(24) Δεδομένου ότι οι προβλέψεις είναι λογιστικές υποχρεώσεις, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι εν λόγω προβλέψεις πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως και οι λοιπές υποχρεώσεις. Οι εν λόγω προβλέψεις θα πρέπει να μπορούν να υπόκεινται σε αναδιάρθρωση παθητικού, εκτός εάν πληρούν ένα από τα ειδικά κριτήρια για την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Δεδομένης της ενδεχόμενης συνάφειας των εν λόγω προβλέψεων για την εξυγίανση και για τη διασφάλιση βεβαιότητας κατά την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι προβλέψεις αποτελούν μέρος των υποκείμενων σε αναδιάρθρωση παθητικού υποχρεώσεων και ότι, ως εκ τούτου, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα εφαρμόζεται σε αυτές. Θα πρέπει να διασφαλίζεται επίσης ότι, μετά την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, οι εν λόγω υποχρεώσεις και κάθε υποχρέωση ή απαίτηση που προκύπτει από αυτές θεωρείται ότι έχουν εξοφληθεί για κάθε σκοπό. Τούτο έχει ιδιαίτερη σημασία για τις υποχρεώσεις αποζημίωσης και άλλες υποχρεώσεις που προκύπτουν από δικαστικές απαιτήσεις κατά του υπό εξυγίανση ιδρύματος.

(25) Σύμφωνα με τις λογιστικές αρχές, οι ενδεχόμενες υποχρεώσεις δεν μπορούν να αναγνωριστούν ως υποχρεώσεις και, ως εκ τούτου, δεν θα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για διάσωση με ίδια μέσα. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι μια ενδεχόμενη υποχρέωση που θα προέκυπτε από γεγονός που είναι απίθανο ή δεν μπορεί να εκτιμηθεί με αξιόπιστο τρόπο κατά τον χρόνο της εξυγίανσης δεν θίγει την αποτελεσματικότητα της στρατηγικής εξυγίανσης και ιδίως του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, ο εκτιμητής θα πρέπει, στο πλαίσιο της αποτίμησης για τους σκοπούς της εξυγίανσης, να εκτιμά τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στον ισολογισμό του υπό εξυγίανση ιδρύματος και να προσδιορίζει ποσοτικά τη δυνητική αξία των εν λόγω υποχρεώσεων

[37] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2008, για την υιοθέτηση ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 320 της 29.11.2008, σ. 1).

κατά τις βέλτιστες ικανότητες του εκτιμητή. Για να διασφαλιστεί ότι, μετά τη διαδικασία εξυγίανσης, το ίδρυμα ή η οντότητα μπορεί να διατηρήσει επαρκή επίπεδα εμπιστοσύνης της αγοράς για κατάλληλο χρονικό διάστημα, ο εκτιμητής θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την εν λόγω δυνητική αξία κατά τον καθορισμό του ποσού κατά το οποίο πρέπει να απομειωθούν ή να μετατραπούν οι υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού υποχρεώσεις ώστε να αποκατασταθούν οι δείκτες κεφαλαίου του υπό εξυγίανση ιδρύματος. Ειδικότερα, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζει τις εξουσίες μετατροπής που διαθέτει στις υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού υποχρεώσεις στον βαθμό που απαιτείται για να διασφαλιστεί ότι η ανακεφαλαιοποίηση του υπό εξυγίανση ιδρύματος επαρκεί για την κάλυψη δυνητικών ζημιών που ενδέχεται να προκληθούν από υποχρέωση που μπορεί να προκύψει λόγω απίθανου γεγονότος. Κατά την εκτίμηση του ποσού που πρόκειται να απομειωθεί ή να μετατραπεί, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει προσεκτικά τον αντίκτυπο της δυνητικής ζημίας στο υπό εξυγίανση ίδρυμα με βάση διάφορους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της πιθανότητας εκδήλωσης του γεγονότος, του χρονικού πλαισίου για την εκδήλωσή του και του ποσού της ενδεχόμενης υποχρέωσης.

(26) Σε ορισμένες περιπτώσεις, μετά την παροχή συνεισφοράς από τη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης έως το 5 % των συνολικών υποχρεώσεων του ιδρύματος ή της οντότητας, συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να χρησιμοποιούν πρόσθετες πηγές χρηματοδότησης για να στηρίξουν περαιτέρω την οικεία δράση εξυγίανσης. Θα πρέπει να προσδιοριστούν με μεγαλύτερη σαφήνεια οι περιπτώσεις στις οποίες η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης μπορεί να παρέχει περαιτέρω στήριξη όταν έχουν απομειωθεί ή μετατραπεί πλήρως όλες οι υποχρεώσεις με σειρά κατάταξης χαμηλότερη από τις καταθέσεις που δεν εξαιρούνται υποχρεωτικά ή κατά διακριτική ευχέρεια από τη διάσωση με ίδια μέσα.

(27) Με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/876 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[38], τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/877 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[39] και την οδηγία (ΕΕ) 2019/879 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[40] εφαρμόστηκαν στην Ένωση οι διεθνείς όροι λειτουργίας της συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών (TLAC), που δημοσιεύθηκαν από το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στις 9 Νοεμβρίου 2015 (στο εξής: πρότυπο TLAC), για τις παγκόσμιες συστημικώς σημαντικές τράπεζες, οι οποίες αναφέρονται στο δίκαιο της Ένωσης ως παγκόσμια συστημικώς σημαντικά ιδρύματα (G-SII). Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/877 και η οδηγία (ΕΕ) 2019/879 τροποποίησαν επίσης τη

---

38 Κανονισμός (ΕΕ) 2019/876 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά τον δείκτη μόχλευσης, τον δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης, τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, τον πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου, τον κίνδυνο αγοράς, τα ανοίγματα έναντι κεντρικών αντισυμβαλλομένων, τα ανοίγματα έναντι οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, τα μεγάλα χρηματοδοτικά ανοίγματα και τις υποχρεώσεις υποβολής αναφορών και δημοσιοποίησης, καθώς και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 150 της 7.6.2019, σ. 1).

39 Κανονισμός (ΕΕ) 2019/877 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 όσον αφορά την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΕ L 150 της 7.6.2019, σ. 226).

40 Οδηγία (ΕΕ) 2019/879 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ σχετικά με την ικανότητα απορρόφησης των ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και της οδηγίας 98/26/ΕΚ (ΕΕ L 150 της 7.6.2019, σ. 296).

MREL που ορίζεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014. Είναι αναγκαίο να ευθυγραμμιστούν οι διατάξεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ για τη MREL με την εφαρμογή του προτύπου TLAC για τα G-SII όσον αφορά ορισμένες υποχρεώσεις που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη του μέρους της MREL που θα πρέπει να καλύπτεται με ίδια κεφάλαια και άλλες υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης. Ειδικότερα, οι υποχρεώσεις που έχουν την ίδια προτεραιότητα με ορισμένες εξαιρούμενες υποχρεώσεις θα πρέπει να περιλαμβάνονται στα ίδια κεφάλαια και στα επιλέξιμα μέσα μειωμένης εξασφάλισης των οντοτήτων εξυγίανσης, όταν το ποσό των εν λόγω εξαιρούμενων υποχρεώσεων στον ισολογισμό της οντότητας εξυγίανσης δεν υπερβαίνει το 5 % του ποσού των ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων της οντότητας εξυγίανσης και δεν προκύπτουν κίνδυνοι που σχετίζονται με την αρχή περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών.

(28) Οι κανόνες για τον καθορισμό της MREL επικεντρώνονται κυρίως στον καθορισμό του κατάλληλου επιπέδου της MREL με την παραδοχή ότι το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα αποτελεί την προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης. Ωστόσο, η οδηγία 2014/59/ΕΕ επιτρέπει στις αρχές εξυγίανσης να χρησιμοποιούν άλλα εργαλεία εξυγίανσης, συγκεκριμένα εκείνα που βασίζονται στη μεταβίβαση των δραστηριοτήτων του υπό εξυγίανση ιδρύματος σε ιδιώτη αγοραστή ή σε μεταβατικό ίδρυμα. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι, σε περίπτωση που το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει τη χρήση του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος και την έξοδο της οντότητας εξυγίανσης από την αγορά, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να καθορίζουν το επίπεδο της MREL για την οικεία οντότητα εξυγίανσης με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εν λόγω εργαλείων εξυγίανσης και τις διαφορετικές ανάγκες απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης που συνεπάγονται τα εν λόγω εργαλεία.

(29) Το επίπεδο της MREL για τις οντότητες εξυγίανσης είναι το άθροισμα του ποσού των ζημιών που αναμένονται κατά την εξυγίανση και του ποσού της ανακεφαλαιοποίησης που επιτρέπει στην οντότητα εξυγίανσης να συνεχίσει να πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και να συνεχίσει τις δραστηριότητές της για το ενδεδειγμένο χρονικό διάστημα. Ορισμένες προτιμώμενες στρατηγικές εξυγίανσης συνεπάγονται τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων σε αποδέκτη και την έξοδο από την αγορά, και ειδικότερα το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων. Στις περιπτώσεις αυτές, οι στόχοι που επιδιώκονται με τη συνιστώσα ανακεφαλαιοποίησης ενδέχεται να μην εφαρμόζονται στον ίδιο βαθμό, διότι η αρχή εξυγίανσης δεν θα υποχρεούται να διασφαλίσει ότι η οντότητα εξυγίανσης αποκαθιστά τη συμμόρφωση με τις οικείες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων μετά τη δράση εξυγίανσης. Ωστόσο, οι ζημίες σε τέτοιες περιπτώσεις αναμένεται να υπερβούν τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων της οντότητας εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να καθοριστεί ότι το επίπεδο της MREL των εν λόγω οντοτήτων εξυγίανσης εξακολουθεί να περιλαμβάνει ένα ποσό ανακεφαλαιοποίησης προσαρμοσμένο κατά τρόπο αναλογικό προς τη στρατηγική εξυγίανσης.

(30) Όταν η στρατηγική εξυγίανσης προβλέπει τη χρήση εργαλείων εξυγίανσης πέραν της διάσωσης με ίδια μέσα, οι ανάγκες ανακεφαλαιοποίησης της οικείας οντότητας θα είναι γενικά μικρότερες μετά την εξυγίανση απ' ό,τι σε περίπτωση διάσωσης με ίδια μέσα ανοικτής τράπεζας. Η βαθμονόμηση της MREL στην περίπτωση αυτήν θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την εν λόγω πτυχή κατά την εκτίμηση της απαίτησης ανακεφαλαιοποίησης. Ως εκ τούτου, κατά την προσαρμογή του επιπέδου της MREL για τις οντότητες εξυγίανσης των οποίων το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει το εργαλείο

πώλησης δραστηριοτήτων ή το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος και την έξοδό τους από την αγορά, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα χαρακτηριστικά των εν λόγω εργαλείων, συμπεριλαμβανομένων της αναμενόμενης περιμέτρου της μεταβίβασης στον ιδιώτη αγοραστή ή στο μεταβατικό ίδρυμα, των τύπων των προς μεταβίβαση μέσων, της αναμενόμενης αξίας και εμπορευσιμότητας των εν λόγω μέσων, καθώς και του σχεδιασμού της προτιμώμενης στρατηγικής εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης της συμπληρωματικής χρήσης του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων. Δεδομένου ότι η αρχή εξυγίανσης πρέπει να αποφασίζει κατά περίπτωση για οποιαδήποτε ενδεχόμενη χρήση κεφαλαίων από το ΣΕΚ κατά την εξυγίανση και δεδομένου ότι η απόφαση αυτή δεν μπορεί να ληφθεί με βεβαιότητα εκ των προτέρων, οι αρχές εξυγίανσης δεν θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη δυνητική συνεισφορά του ΣΕΚ κατά την εξυγίανση κατά τη βαθμονόμηση του επιπέδου της MREL.

(31) Είναι αναγκαίο να εξασφαλιστούν ίσα κίνητρα για τη δημιουργία επαρκών ποσών MREL για τα ιδρύματα και τις οντότητες που θα υπόκεινται σε στρατηγικές μεταβίβασης τόσο εντός όσο και εκτός της εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, ο καθορισμός του επιπέδου της MREL για τα ιδρύματα ή τις οντότητες που ενδέχεται να υπόκεινται σε μέτρα στο πλαίσιο των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ θα πρέπει να τηρεί τους ίδιους κανόνες με εκείνους που ισχύουν για τον καθορισμό της MREL για τις οντότητες εξυγίανσης των οποίων η προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης προβλέπει την πώληση δραστηριοτήτων ή τη μεταβίβαση σε μεταβατικό ίδρυμα που οδηγεί στην έξοδό τους από την αγορά.

(32) Υπάρχουν αλληλεπιδράσεις μεταξύ του πλαισίου για την εξυγίανση και του πλαισίου για την κατάχρηση της αγοράς. Ειδικότερα, ενώ οι δράσεις που αναλαμβάνονται ενόψει της εξυγίανσης είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν προνομιακές πληροφορίες βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[41], η πρόωρη δημοσιοποίησή τους μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη διαδικασία εξυγίανσης. Τα υπό εξυγίανση ιδρύματα μπορούν να λαμβάνουν μέτρα για την αντιμετώπιση του ζητήματος αυτού ζητώντας την αναβολή της δημοσιοποίησης προνομιακών πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014. Ωστόσο, κατά τον χρόνο προετοιμασίας για την εξυγίανση ενδέχεται να μην υπάρχουν πάντοτε τα κατάλληλα κίνητρα ώστε το υπό εξυγίανση ίδρυμα να αναλάβει την πρωτοβουλία υποβολής τέτοιου αιτήματος. Προς αποφυγή τέτοιων καταστάσεων, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτουν την εξουσία να ζητούν απευθείας την αναβολή της δημοσιοποίησης προνομιακών πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014 εξ ονόματος του υπό εξυγίανση ιδρύματος.

(33) Για τη διευκόλυνση του σχεδιασμού της εξυγίανσης, της αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης και της άσκηση της εξουσίας για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης καθώς και για την προώθηση της ανταλλαγής πληροφοριών, η αρχή εξυγίανσης ιδρύματος με σημαντικά υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη θα πρέπει να συστήσει σώμα εξυγίανσης, στο οποίο θα προεδρεύει.

---

41 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 1).

(34) Μετά την αρχική περίοδο για τη συγκέντρωση πόρων των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 102 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα τους ενδέχεται να υποστούν ελαφρά μείωση κάτω από το επίπεδο-στόχο τους, ιδίως λόγω της αύξησης των καλυπτόμενων καταθέσεων. Επομένως, το ποσό των εκ των προτέρων συνεισφορών που ενδέχεται να εισπραχθούν υπό τις συνθήκες αυτές είναι πιθανό να είναι μικρό. Ως εκ τούτου, σε μερικά έτη, το ποσό των εν λόγω εκ των προτέρων συνεισφορών ενδέχεται να μην είναι πλέον ανάλογο προς το κόστος είσπραξης των εν λόγω συνεισφορών. Συνεπώς, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να μπορούν να αναβάλλουν την είσπραξη των εκ των προτέρων συνεισφορών για 1 ή περισσότερα έτη, έως ότου το προς είσπραξη ποσό ανέλθει σε ποσό ανάλογο προς το κόστος της διαδικασίας είσπραξης, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω αναβολή δεν επηρεάζει ουσιωδώς την ικανότητα των αρχών εξυγίανσης να χρησιμοποιούν τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης.

(35) Οι αμετάκλητες αναλήψεις πληρωμών αποτελούν μία από τις συνιστώσες των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να διευκρινιστούν οι περιστάσεις υπό τις οποίες μπορεί να εγερθεί αξίωση εκτέλεσης των εν λόγω αναλήψεων πληρωμών, καθώς και η διαδικασία που εφαρμόζεται για τον τερματισμό των αναλήψεων πληρωμών σε περίπτωση που ένα ίδρυμα ή μια οντότητα παύσει να υπόκειται στην υποχρέωση καταβολής συνεισφορών σε χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης. Επιπλέον, για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια και βεβαιότητα όσον αφορά το μερίδιο των αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών στο συνολικό ποσό των εκ των προτέρων συνεισφορών που θα συγκεντρωθούν, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να καθορίζουν το εν λόγω μερίδιο σε ετήσια βάση, με την επιφύλαξη των εφαρμοστέων ορίων.

(36) Το μέγιστο ετήσιο ποσό των έκτακτων εκ των υστέρων συνεισφορών στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης που επιτρέπεται να εισπραχθεί περιορίζεται επί του παρόντος στο τριπλάσιο του ποσού των εκ των προτέρων συνεισφορών. Μετά την αρχική περίοδο για τη συγκέντρωση πόρων που αναφέρεται στο άρθρο 102 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, οι εν λόγω εκ των προτέρων συνεισφορές θα εξαρτώνται, σε περιστάσεις εκτός της χρήσης των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης, μόνο από διακυμάνσεις του επιπέδου των καλυπτόμενων καταθέσεων και, ως εκ τούτου, είναι πιθανό να μειωθούν. Ο καθορισμός του μέγιστου ποσού των έκτακτων εκ των υστέρων συνεισφορών με βάση τις εκ των προτέρων συνεισφορές θα μπορούσε τότε να έχει ως αποτέλεσμα τον δραστικό περιορισμό της δυνατότητας των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης να εισπράττουν εκ των υστέρων συνεισφορές, μειώνοντας έτσι την ικανότητά τους για ανάληψη δράσης. Για να αποφευχθεί το αποτέλεσμα αυτό, θα πρέπει να καθοριστεί διαφορετικό όριο και το μέγιστο ποσό έκτακτων εκ των υστέρων συνεισφορών που επιτρέπεται να ζητηθεί θα πρέπει να οριστεί στο τριπλάσιο του ενός όγδοου του επιπέδου-στόχου της οικείας χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης.

(37) Η οδηγία 2014/59/ΕΕ εναρμόνισε εν μέρει την κατάταξη των καταθέσεων βάσει της εθνικής νομοθεσίας που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Οι σχετικοί κανόνες πρόβλεπαν κατάταξη των καταθέσεων σε τρεις κατηγορίες, βάσει της οποίας οι καλυπτόμενες καταθέσεις είχαν την ύψιστη προτεραιότητα, έπονταν δε οι επιλέξιμες καταθέσεις φυσικών προσώπων και πολύ μικρών, μικρότερων και μεσαίων επιχειρήσεων πέραν του επιπέδου κάλυψης. Οι λοιπές καταθέσεις, ήτοι καταθέσεις μεγάλων εταιρειών που υπερβαίνουν το επίπεδο κάλυψης και καταθέσεις οι οποίες δεν είναι επιλέξιμες για επιστροφή από το ΣΕΚ, έπρεπε να έχουν χαμηλότερη προτεραιότητα, πλην όμως η θέση τους δεν εναρμονιζόταν με άλλον τρόπο. Τέλος, οι

απαιτήσεις των ΣΕΚ τύγχαναν της ίδιας υψηλότερης προτεραιότητας με τις καλυπτόμενες καταθέσεις. Ωστόσο, αποδείχθηκε ότι αυτή δεν είναι η βέλτιστη λύση για την προστασία των καταθετών. Η μερική εναρμόνιση δημιούργησε διαφορές στη μεταχείριση των εναπομενόντων καταθετών στα κράτη μέλη, ειδικότερα καθώς ολοένα και περισσότερα κράτη μέλη αποφάσισαν να χορηγήσουν επίσης νόμιμη προτεραιότητα στις εναπομένουσες καταθέσεις. Οι διαφορές αυτές δημιούργησαν επίσης δυσκολίες κατά τον καθορισμό του αντιπαραδείγματος της αφερεγγυότητας για τους διασυνοριακούς ομίλους κατά τις αποτιμήσεις της εξυγίανσης. Επιπλέον, η έλλειψη γενικής προτίμησης καταθετών σε συνδυασμό με την κατάταξη των απαιτήσεων των καταθετών σε τρεις κατηγορίες μπορούσε να δημιουργήσει προβλήματα ως προς την τήρηση της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών, ειδικότερα όταν οι καταθέσεις η προτεραιότητα των οποίων δεν είχε εναρμονιστεί από την οδηγία 2014/59/ΕΕ κατατάσσονταν στο ίδιο επίπεδο με τις απαιτήσεις με εξοφλητική προτεραιότητα. Τέλος, η υψηλή προτεραιότητα που αποδόθηκε στις απαιτήσεις των ΣΕΚ δεν κατέστησε δυνατή τη χρησιμοποίηση των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων των εν λόγω συστημάτων με πιο αποδοτικό και αποτελεσματικό τρόπο σε παρεμβάσεις εκτός της πληρωμής καλυπτόμενων καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας, και συγκεκριμένα στο πλαίσιο εξυγίανσης, εναλλακτικών μέτρων σε περίπτωση αφερεγγυότητας ή προληπτικών μέτρων. Η προστασία των καλυπτόμενων καταθέσεων δεν βασίζεται στην προτεραιότητα των απαιτήσεων των ΣΕΚ, αλλά διασφαλίζεται αντιθέτως μέσω των υποχρεωτικών εξαιρέσεων από τη διάσωση με ίδια μέσα κατά την εξυγίανση και της άμεσης επιστροφής των χρημάτων εκ μέρους των ΣΕΚ σε περίπτωση μη διαθεσιμότητας καταθέσεων. Επομένως, η κατάταξη των καταθέσεων στην τρέχουσα ιεράρχηση των απαιτήσεων θα πρέπει να τροποποιηθεί.

(38) Η κατάταξη όλων των καταθέσεων θα πρέπει να εναρμονισθεί πλήρως μέσω της εφαρμογής γενικής προτίμησης των καταθετών με προσέγγιση μίας κατηγορίας, στην οποία όλες οι καταθέσεις έχουν προτεραιότητα σε σχέση με τις κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις, χωρίς οποιαδήποτε διαφοροποίηση μεταξύ διαφορετικών ειδών καταθέσεων. Συγχρόνως, η χρήση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων στο πλαίσιο εξυγίανσης, αφερεγγυότητας και προληπτικών μέτρων θα πρέπει να υπόκειται πάντοτε στην πλήρωση της σχετικής προϋπόθεσης, και ειδικότερα της λεγόμενης «δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους».

(39) Η γενική προτίμηση των καταθετών θα συμβάλει στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης των καταθετών και στην περαιτέρω αποφυγή του κινδύνου μαζικών αναλήψεων καταθέσεων. Η ενίσχυση της προστασίας των καταθετών ευθυγραμμίζεται επίσης με τον κεντρικό ρόλο που διαδραματίζουν οι καταθέσεις στην πραγματική οικονομία, δεδομένου ότι είναι το πρωταρχικό εργαλείο για την αποταμίευση και τις πληρωμές, καθώς και στην τραπεζική δραστηριότητα, στην οποία οι καταθέσεις αποτελούν σημαντική πηγή χρηματοδότησης και βασικό παράγοντα της εμπιστοσύνης στο τραπεζικό σύστημα, η οποία αποκτά ιδιαίτερη σημασία σε περιόδους πιέσεων στην αγορά. Επιπλέον, η γενική προτίμηση των καταθετών βελτιώνει τη δυνατότητα εξυγίανσης ιδρυμάτων και οντοτήτων καθώς αυξάνει τη δυνατότητά τους να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις για την πρόσβαση σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης και μειώνει το ποσό της χρηματοδότησης που απαιτείται από τις εν λόγω ρυθμίσεις, λόγω του χαμηλότερου κινδύνου παραβίασης της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών κατά τη διάσωση με ίδια μέσα κοινών μη εξασφαλισμένων οφειλών. Ειδικότερα, η αφαίρεση των καταθέσεων από την κατηγορία αφερεγγυότητας των κοινών μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων θα αυξήσει τη δυνατότητα χρησιμοποίησης για διάσωση με ίδια μέσα των εναπομενουσών κοινών

μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων μέσω της ελαχιστοποίησης του κινδύνου παραβιάσεων της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών. Μέσω της μείωσης της πιθανότητας απομείωσης ή μετατροπής των καταθέσεων προκειμένου να διασφαλιστεί πρόσβαση στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης, η γενική προτίμηση των καταθετών θα συμβάλει ώστε το εργαλείο της διάσωσης με ίδια μέσα να καταστεί πιο αποτελεσματικό και πιο αξιόπιστο και θα έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της διαφάνειας και της ασφάλειας δικαίου του πλαισίου εξυγίανσης. Η γενική προτίμηση των καταθετών θα συμβάλει επίσης στην αξιοπιστία των στρατηγικών μεταβίβασης κατά την εξυγίανση, καθώς θα διευκολύνει τη συμπερίληψη ολόκληρης της σύμβασης κατάθεσης στις υποχρεώσεις που πρόκειται να μεταβιβαστούν σε ιδιώτη αγοραστή ή σε μεταβατικό ίδρυμα προς όφελος της σχέσης με τον πελάτη και της αξίας δικαιόχρησης του υπό εξυγίανση ιδρύματος. Τέλος, η πλήρης εναρμόνιση της κατάταξης των καταθετών κατά την αφερεγγυότητα θα είναι επωφελής από διασυνοριακής απόψεως και από απόψεως ισότητας των όρων ανταγωνισμού.

(40) Η προσέγγιση μίας κατηγορίας για την προτεραιότητα των καταθέσεων βάσει των εθνικών νομοθεσιών που διέπουν τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας συμβάλλει στην αποδοτικότερη και λιγότερο δαπανηρή προστασία όλων των καταθέσεων. Για τις καλυπτόμενες καταθέσεις, η προσέγγιση αυτή διευκολύνει τη χρηματοδότηση από το ΣΕΚ μέτρων εκτός της πληρωμής των καλυπτόμενων καταθέσεων, τα οποία μπορεί να είναι πιο αποτελεσματικά και να συνεπάγονται λιγότερες διαταραχές όσον αφορά την προστασία της πρόσβασης στα κατατεθέντα κεφάλαια, καθώς δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη διακοπή της πρόσβασης στους τραπεζικούς λογαριασμούς και στις υπηρεσίες πληρωμών. Για τις μη καλυπτόμενες καταθέσεις, η εν λόγω προσέγγιση διευκολύνει την προστασία τους, όταν αυτό είναι αναγκαίο για την προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της εμπιστοσύνης των καταθετών. Τέλος, μέσω της ευελιξίας που καθιερώνεται όσον αφορά τη χρήση αυτών των δυνητικά λιγότερο δαπανηρών μηχανισμών για την προστασία των καταθετών, η συγκεκριμένη προσέγγιση ελαχιστοποιεί τις άμεσες ανάγκες εκταμίευσης των ΣΕΚ, που καλούνται να αναπληρώσουν τα σχετικά κεφάλαια, και διασφαλίζει με τον τρόπο αυτό καλύτερη διατήρηση των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων τους, σε περίπτωση επέλευσης άλλων κρίσεων, μειώνει δε την επιβάρυνση για τον τραπεζικό τομέα.

(41) Οι μεταβολές στην κατάταξη των καταθέσεων, ειδικότερα η εξάλειψη της ύψιστης προτεραιότητας των καλυπτόμενων καταθέσεων και των απαιτήσεων των ΣΕΚ σε σχέση με άλλες καταθέσεις, δεν θα επηρεάσει αρνητικά την προστασία που παρέχεται στις καλυπτόμενες καταθέσεις σε περίπτωση πτώχευσης, καθώς η εν λόγω προστασία θα παραμείνει εγγυημένη μέσω της υποχρεωτικής εξαίρεσης των καλυπτόμενων καταθέσεων από την απορρόφηση των ζημιών σε περίπτωση εξυγίανσης και, τελικώς, από την πληρωμή που παρέχεται από το ΣΕΚ σε περίπτωση μη διαθεσιμότητας καταθέσεων.

(42) Χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την υποστήριξη της εφαρμογής του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος, στο πλαίσιο του οποίου ένα σύνολο περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του υπό εξυγίανση ιδρύματος μεταβιβάζεται σε αποδέκτη. Στην περίπτωση αυτή, η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης μπορεί να έχει απαίτηση έναντι του εναπομένοντος ιδρύματος ή της εναπομένουσας οντότητας κατά την επακόλουθη εκκαθάρισή του/της υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Αυτό μπορεί να συμβεί όταν η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης χρησιμοποιείται σε σχέση με ζημίες που θα είχαν υποστεί σε διαφορετική περίπτωση οι πιστωτές,

μεταξύ άλλων με τη μορφή εγγυήσεων για στοιχεία ενεργητικού και στοιχεία παθητικού ή κάλυψης της διαφοράς μεταξύ των μεταβιβαζόμενων στοιχείων ενεργητικού και στοιχείων παθητικού. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές που παραμένουν στο εναπομένον ίδρυμα ή στην εναπομένουσα οντότητα απορροφούν αποτελεσματικά τις ζημίες του υπό εξυγίανση ιδρύματος και βελτιώνουν το ενδεχόμενο επιστροφών, σε περίπτωση αφερεγγυότητας, στο ειδικό δίχτυ ασφαλείας για την εξυγίανση, οι σχετικές απαιτήσεις της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης έναντι του εναπομένοντος ιδρύματος ή της εναπομένουσας οντότητας και οι απαιτήσεις που προκύπτουν από εύλογες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν δεόντως, θα πρέπει να κατατάσσονται πάνω από τις απαιτήσεις των καταθετών και του ΣΕΚ. Δεδομένου ότι οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται στους μετόχους και τους πιστωτές από τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης λόγω παραβιάσεων της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών αποσκοπούν στην αντιστάθμιση των αποτελεσμάτων της δράσης εξυγίανσης, οι εν λόγω αποζημιώσεις δεν θα πρέπει να θεμελιώνουν απαιτήσεις των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων εξυγίανσης.

(43) Προκειμένου να διασφαλίζεται επαρκής ευελιξία και να διευκολύνονται οι παρεμβάσεις του ΣΕΚ προς στήριξη της χρήσης εργαλείων εξυγίανσης, όταν έχουν ως αποτέλεσμα την έξοδο του υπό εξυγίανση ιδρύματος από την αγορά και όταν είναι αναγκαίο για την αποφυγή της επιβάρυνσης των καταθετών με τις ζημίες, θα πρέπει να προσδιοριστούν ορισμένες πτυχές της χρήσης του ΣΕΚ σε περίπτωση εξυγίανσης. Ειδικότερα, είναι αναγκαίο να προσδιοριστεί ότι το ΣΕΚ μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη στήριξη συναλλαγών μεταβίβασης οι οποίες περιλαμβάνουν καταθέσεις, συμπεριλαμβανομένων επιλέξιμων καταθέσεων πέραν του επιπέδου κάλυψης που προβλέπεται από το ΣΕΚ, καθώς και καταθέσεις που εξαιρούνται από την επιστροφή εκ μέρους ΣΕΚ, σε ορισμένες περιπτώσεις και υπό σαφείς προϋποθέσεις. Η συνεισφορά του ΣΕΚ θα πρέπει να στοχεύει στην κάλυψη του ελλείμματος της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάζονται σε αγοραστή ή μεταβατικό ίδρυμα σε σύγκριση με την αξία των μεταβιβαζόμενων καταθέσεων. Όταν, στο πλαίσιο της συναλλαγής, απαιτείται συνεισφορά εκ μέρους του αγοραστή, προκειμένου να διασφαλίζεται η κεφαλαιακή ουδετερότητα και να διατηρείται η συμμόρφωση με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις του αγοραστή, το ΣΕΚ θα πρέπει επίσης να μπορεί συνεισφέρει για τον σκοπό αυτόν. Η στήριξη του ΣΕΚ σε δράση εξυγίανσης θα πρέπει να έχει τη μορφή μετρητών ή άλλες μορφές, όπως εγγυήσεις ή συμφωνίες επιμερισμού των ζημιών που μπορούν να ελαχιστοποιήσουν τον αντίκτυπο της στήριξης στα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του ΣΕΚ, καθιστώντας παράλληλα δυνατή την επίτευξη των σκοπών της συνεισφοράς του ΣΕΚ.

(44) Η συνεισφορά του ΣΕΚ στην εξυγίανση θα πρέπει να υπόκειται σε ορισμένα όρια. Πρώτον, θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι οποιαδήποτε ζημία την οποία μπορεί να υποστεί το ΣΕΚ ως αποτέλεσμα παρέμβασης σε εξυγίανση δεν υπερβαίνει τη ζημία που θα υφίστατο το ΣΕΚ σε περίπτωση αφερεγγυότητας, εάν πλήρωνε τους καλυπτόμενους καταθέτες και υποκαθίστατο στις απαιτήσεις τους επί των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος. Το ποσό αυτό θα πρέπει να καθορίζεται βάσει της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους, σύμφωνα με τα κριτήρια και τη μεθοδολογία που περιγράφονται στην οδηγία 2014/49/ΕΕ. Τα εν λόγω κριτήρια και η εν λόγω μεθοδολογία θα πρέπει να χρησιμοποιούνται επίσης όταν εξακριβώνεται η μεταχείριση της οποίας θα είχε τύχει το ΣΕΚ εάν το ίδρυμα είχε κινήσει κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας κατά τη διενέργεια της εκ των υστέρων αποτίμησης για σκοπούς αξιολόγησης της τήρησης της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών και καθορισμού τυχόν αποζημίωσης οφειλόμενης στο ΣΕΚ. Δεύτερον, το

ύψος της συνεισφοράς του ΣΕΚ που αποσκοπεί στην κάλυψη της διαφοράς μεταξύ των στοιχείων ενεργητικού και των στοιχείων παθητικού που πρόκειται να μεταβιβαστούν σε αγοραστή ή σε μεταβατικό ίδρυμα δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τη διαφορά μεταξύ των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων και των μεταβιβαζόμενων καταθέσεων και υποχρεώσεων με ίδια ή υψηλότερη προτεραιότητα από τις εν λόγω καταθέσεις σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Τούτο θα διασφαλίζει ότι η συνεισφορά του ΣΕΚ χρησιμοποιείται μόνον για σκοπούς αποφυγής της επιβολής ζημιών στους καταθέτες, όπου συντρέχει περίπτωση, και όχι για την προστασία πιστωτών που κατατάσσονται κάτω από τις καταθέσεις στην αφερεγγυότητα. Παρ' όλα αυτά, το άθροισμα της συνεισφοράς του ΣΕΚ για την κάλυψη της διαφοράς μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και στοιχείων παθητικού και της συνεισφοράς του ΣΕΚ προς τα ίδια κεφάλαια της αποδέκτριας οντότητας δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το κόστος της επιστροφής στους καλυπτόμενους καταθέτες όπως υπολογίζεται βάσει της δοκιμής ελαχιστοποίησης του κόστους.

(45) Θα πρέπει να προσδιοριστεί ότι το ΣΕΚ μπορεί να συνεισφέρει σε μεταβίβαση υποχρεώσεων εκτός καλυπτόμενων καταθέσεων στο πλαίσιο εξυγίανσης μόνον εάν η αρχή εξυγίανσης διαπιστώσει ότι οι καταθέσεις εκτός των καλυπτόμενων καταθέσεων δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για διάσωση με ίδια μέσα ούτε να αφεθούν στο εναπομένον μέρος του υπό εξυγίανση ιδρύματος το οποίο θα εκκαθαριστεί. Ειδικότερα, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να μπορεί να αποφεύγει την κατανομή ζημιών στις εν λόγω καταθέσεις όταν η εξαίρεση είναι απολύτως αναγκαία και αναλογική προκειμένου να διαφυλαχθεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών και των βασικών επιχειρηματικών τομέων ή όταν είναι αναγκαία για την αποφυγή ευρείας μετάδοσης και χρηματοπιστωτικής αστάθειας η οποία θα μπορούσε να προκαλέσει σοβαρή διαταραχή στην οικονομία της Ένωσης ή κράτους μέλους. Οι ίδιοι λόγοι θα πρέπει να ισχύουν για τη συμπερίληψη στη μεταβίβαση σε αγοραστή ή σε μεταβατικό ίδρυμα υποχρεώσεων υποκείμενων σε αναδιάρθρωση παθητικού με κατάταξη χαμηλότερη από εκείνη των καταθέσεων. Στην περίπτωση αυτή, η μεταβίβαση των εν λόγω υποκείμενων σε αναδιάρθρωση παθητικού υποχρεώσεων δεν θα πρέπει να υποστηρίζεται με συνεισφορά του ΣΕΚ. Εάν απαιτείται οποιαδήποτε χρηματοδοτική στήριξη για τη μεταβίβαση των εν λόγω υποκείμενων σε αναδιάρθρωση παθητικού υποχρεώσεων, η στήριξη θα πρέπει να παρέχεται από τη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης.

(46) Λαμβανομένης υπόψη της δυνατότητας χρησιμοποίησης ΣΕΚ σε περίπτωση εξυγίανσης, πρέπει να προσδιοριστεί περαιτέρω ο τρόπος με τον οποίο η συνεισφορά του ΣΕΚ μπορεί να συνυπολογιστεί στον υπολογισμό των απαιτήσεων για την πρόσβαση σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης. Εάν η συνεισφορά των μετόχων και των πιστωτών του υπό εξυγίανση ιδρύματος μέσω μειώσεων, απομειώσεων ή μετατροπών των υποχρεώσεών τους σε συνδυασμό με την συνεισφορά του ΣΕΚ ανέρχεται σε τουλάχιστον 8 % των συνολικών υποχρεώσεων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων, το ίδρυμα θα πρέπει να μπορεί να έχει πρόσβαση στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης για τη λήψη περαιτέρω χρηματοδότησης, όταν απαιτείται για τη διασφάλιση αποτελεσματικής εξυγίανσης σύμφωνα με τους στόχους της εξυγίανσης. Εάν οι ως άνω προϋποθέσεις πληρούνται, η συνεισφορά του ΣΕΚ θα πρέπει να περιορίζεται στο ποσό που είναι αναγκαίο προκειμένου να καταστεί δυνατή η πρόσβαση στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η εξυγίανση εξακολουθεί να χρηματοδοτείται πρωτίστως από εσωτερικούς πόρους του ιδρύματος και προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, η δυνατότητα χρησιμοποίησης της συνεισφοράς του ΣΕΚ για τη διασφάλιση πρόσβασης σε

χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης θα πρέπει να είναι δυνατή μόνον για ιδρύματα στα οποία το σχέδιο εξυγίανσης ή το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου δεν προβλέπει την εκκαθάρισή τους με συντεταγμένο τρόπο σε περίπτωση πτώχευσης, δεδομένου ότι η MREL που καθόρισαν οι αρχές εξυγίανσης για τα εν λόγω ιδρύματα καθορίστηκε σε επίπεδο που περιλαμβάνει τόσο τα ποσά απορρόφησης ζημιών όσο και τα ποσά ανακεφαλαιοποίησης.

(47) Λαμβανομένου υπόψη του ρόλου της ΕΑΤ για την προώθηση της σύγκλισης των πρακτικών των οικείων αρχών, η ΕΑΤ θα πρέπει να παρακολουθεί και να υποβάλλει εκθέσεις σχετικά με τον σχεδιασμό και την εφαρμογή των αξιολογήσεων της δυνατότητας εξυγίανσης ιδρυμάτων και ομίλων και σχετικά με τις δράσεις και τις προετοιμασίες των αρχών εξυγίανσης για τη διασφάλιση αποτελεσματικής εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης και άσκησης των σχετικών εξουσιών. Στις εν λόγω εκθέσεις, η ΕΑΤ θα πρέπει να αξιολογεί επίσης το επίπεδο διαφάνειας των μέτρων που λαμβάνουν οι αρχές εξυγίανσης έναντι των σχετικών εξωτερικών ενδιαφερόμενων μερών και την έκταση της συμβολής τους στην ετοιμότητα για την εξυγίανση και στη δυνατότητα εξυγίανσης των ιδρυμάτων. Η ΕΑΤ θα πρέπει να υποβάλλει επίσης εκθέσεις σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη για την προστασία των ιδιωτών επενδυτών όσον αφορά τους χρεωστικούς τίτλους που είναι επιλέξιμοι για την MREL δυνάμει της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, στις οποίες θα συγκρίνει και θα αξιολογεί τυχόν δυνητικό αντίκτυπο στις διασυνοριακές πράξεις. Το πεδίο των υφιστάμενων ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων σχετικά με την εκτίμηση των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας για τις οντότητες εξυγίανσης θα πρέπει να επεκταθεί ώστε να περιλαμβάνει οντότητες οι οποίες δεν έχουν προσδιοριστεί ως οντότητες εξυγίανσης, όταν οι εν λόγω απαιτήσεις δεν έχουν καθοριστεί στην ίδια βάση με τη MREL. Στην ετήσια έκθεση σχετικά με τη MREL, η ΕΑΤ θα πρέπει να αξιολογεί επίσης την εφαρμογή πολιτικής από τις αρχές εξυγίανσης όσον αφορά τους νέους κανόνες για τη βαθμονόμηση της MREL για στρατηγικές μεταβίβασης. Στο πλαίσιο των καθηκόντων της ΕΑΤ περί συμβολής στη διασφάλιση συνεκτικού και συντονισμένου καθεστώτος διαχείρισης κρίσεων και εξυγίανσης στην Ένωση, η ΕΑΤ θα πρέπει να συντονίζει και να εποπτεύει προσομοιώσεις κρίσεων. Οι εν λόγω προσομοιώσεις θα πρέπει να καλύπτουν τον συντονισμό και τη συνεργασία μεταξύ αρμόδιων αρχών, αρχών εξυγίανσης και ΣΕΚ κατά τη διάρκεια της επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής κατάστασης ιδρυμάτων και οντοτήτων και να ελέγχουν την εφαρμογή της εργαλειοθήκης για τον σχεδιασμό της ανάκαμψης και της εξυγίανσης, την έγκαιρη παρέμβαση και την εξυγίανση με ολιστικό τρόπο. Οι προσομοιώσεις θα πρέπει να λαμβάνουν ειδικότερα υπόψη τη διασυνοριακή διάσταση της αλληλεπίδρασης μεταξύ των σχετικών αρχών καθώς και την εφαρμογή των διαθέσιμων εργαλείων και την άσκηση των σχετικών εξουσιών. Όπου συντρέχει περίπτωση, οι προσομοιώσεις κρίσεων θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν επίσης την έγκριση και την εφαρμογή καθεστώτων εξυγίανσης εντός της τραπεζικής ένωσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014.

(48) Η υψηλής ποιότητας εκτίμηση επιπτώσεων έχει καθοριστική σημασία για την κατάρτιση εύρωστων και τεκμηριωμένων νομοθετικών προτάσεων, τα δε πραγματικά στοιχεία και τα αποδεικτικά στοιχεία είναι κρίσιμα για την παροχή πληροφοριών για τη λήψη αποφάσεων κατά τη διάρκεια της νομοθετικής διαδικασίας. Για τον λόγο αυτό, οι αρχές εξυγίανσης, οι αρμόδιες αρχές, το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης, η ΕΚΤ και τα άλλα μέλη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και η ΕΑΤ θα πρέπει να παρέχουν στην Επιτροπή, κατόπιν αιτήματός της, όλες τις πληροφορίες τις οποίες χρειάζεται για την άσκηση των σχετικών με την κατάρτιση πολιτικής

καθηκόντων της, συμπεριλαμβανομένων της εκπόνησης εκτιμήσεων επιπτώσεων και της κατάρτισης και της διαπραγμάτευσης νομοθετικών προτάσεων.

(49) Συνεπώς, η οδηγία 2014/59/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(50) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας του πλαισίου ανάκαμψης και εξυγίανσης για ιδρύματα και οντότητες, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω των κινδύνων που ενδέχεται να συνεπάγονται οι αποκλίνουσες εθνικές προσεγγίσεις για την ακεραιότητα της ενιαίας αγοράς, αλλά μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο με την τροποποίηση κανόνων που έχουν ήδη θεσπιστεί σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των προαναφερθέντων στόχων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ

Η οδηγία 2014/59/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

1) το άρθρο 2 παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) προστίθεται το ακόλουθο σημείο 29α):

«29α) “εναλλακτικό μέτρο του ιδιωτικού τομέα”: κάθε στήριξη η οποία δεν χαρακτηρίζεται έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη·»·

β) το σημείο 35 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«35) “κρίσιμες λειτουργίες”: οι δραστηριότητες, υπηρεσίες ή λειτουργίες των οποίων η διακοπή ενδέχεται, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, να οδηγήσει σε διαταραχή της παροχής ζωτικών υπηρεσιών στην πραγματική οικονομία ή να διαταράξει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο, λόγω του μεγέθους του ιδρύματος ή του ομίλου, του μεριδίου του στην αγορά, των εξωτερικών και εσωτερικών του διασυνδέσεων, της πολυπλοκότητας ή των διασυνοριακών δραστηριοτήτων του, ιδίως σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα υποκατάστασης των εν λόγω δραστηριοτήτων, υπηρεσιών ή λειτουργιών·»·

γ) το σημείο 71 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«71) “υποχρεώσεις υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού”: οι υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δημιουργούν λογιστικές προβλέψεις, και τα κεφαλαιακά μέσα που δεν χαρακτηρίζονται ως μέσα κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 ή πρόσθετα μέσα των κατηγοριών 1 ή 2 ιδρύματος ή οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) ή δ) και οι οποίες δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα δυνάμει του άρθρου 44 παράγραφος 2·»·

δ) προστίθενται τα ακόλουθα σημεία 83δ) και 83ε):

«83δ) “παγκόσμιο συστημικώς σημαντικό ίδρυμα εκτός ΕΕ”: παγκόσμιο συστημικώς σημαντικό ίδρυμα εκτός ΕΕ όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 134 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

83ε) “οντότητα G-SII”: οντότητα G-SII όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 136 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·»·

ε) προστίθεται το ακόλουθο σημείο 93α):

«93α) “κατάθεση”: για τους σκοπούς των άρθρων 108 και 109, κατάθεση όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 3) της οδηγίας 2014/49/ΕΕ·»·

2) στο άρθρο 5, οι παράγραφοι 2, 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα επικαιροποιούν τα σχέδια ανάκαμψής τους τουλάχιστον ετησίως ή έπειτα από μεταβολή στη νομική ή οργανωτική δομή του ιδρύματος, στις δραστηριότητές του ή στη χρηματοοικονομική κατάστασή του, η οποία ενδέχεται να επηρεάσει σημαντικά ή να απαιτήσει ουσιώδη αλλαγή στο σχέδιο ανάκαμψης. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να απαιτούν από τα ιδρύματα να επικαιροποιούν τα σχέδια ανάκαμψής τους σε συχνότερη βάση.

Απουσία μεταβολών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο κατά τους 12 μήνες που έπονται της τελευταίας ετήσιας επικαιροποίησης του σχεδίου ανάκαμψης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν κατ’ εξαίρεση να παραιτούνται, έως την επόμενη 12μηνη περίοδο, από την απαίτηση επικαιροποίησης του σχεδίου ανάκαμψης.

3. Τα σχέδια ανάκαμψης δεν προβλέπουν πρόσβαση σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα ή λήψη οποιουδήποτε από τα ακόλουθα:

α) έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη·

β) επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα·

γ) στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, παρεχόμενη υπό ασυνήθεις όρους εξασφάλισης, διάρκειας ή επιτοκίου.

4. Τα σχέδια ανάκαμψης περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, ανάλυση του πώς και πότε ένα ίδρυμα δύναται να υποβάλει αίτηση, βάσει των όρων του σχεδίου, για χρήση των διευκολύνσεων που παρέχουν οι κεντρικές τράπεζες που δεν εξαιρούνται από το πεδίο του σχεδίου ανάκαμψης δυνάμει της παραγράφου 3 και προσδιορίζουν τα περιουσιακά στοιχεία που λογικά αναμένεται να γίνουν δεκτά ως εξασφαλίσεις.»·

3) στο άρθρο 6, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή κρίνει ότι υπάρχουν σημαντικές ελλείψεις στο σχέδιο ανάκαμψης ή σημαντικά εμπόδια στην εφαρμογή του, κοινοποιεί στο ίδρυμα ή τη μητρική επιχείρηση του ομίλου την αξιολόγησή της και απαιτεί από αυτό να υποβάλει, εντός προθεσμίας 3 μηνών, η οποία μπορεί να παραταθεί κατά 1 μήνα εφόσον το εγκρίνουν οι αρχές, αναθεωρημένο σχέδιο, παρουσιάζοντας τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίστηκαν οι εν λόγω ελλείψεις ή εμπόδια.»·

4) στο άρθρο 8 παράγραφος 2, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η ΕΑΤ μπορεί, κατόπιν αιτήματος αρμόδιας αρχής, να βοηθάει τις αρμόδιες αρχές να καταλήγουν σε κοινή απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.»·

5) στο άρθρο 10 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 8α:

«8α. Οι αρχές εξυγίανσης δεν εγκρίνουν σχέδια εξυγίανσης όταν το ίδρυμα εκκαθαρίζεται σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία δυνάμει του άρθρου 32β ή όταν έχει εφαρμογή το άρθρο 37 παράγραφος 6.»·

6) το άρθρο 12 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1 προστίθεται το ακόλουθο τρίτο εδάφιο:

«Ο προσδιορισμός των μέτρων που πρέπει να ληφθούν έναντι των θυγατρικών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β), οι οποίες δεν είναι οντότητες εξυγίανσης, μπορεί να υπόκειται σε απλουστευμένη προσέγγιση από τις αρχές εξυγίανσης, εάν η προσέγγιση αυτή δεν επηρεάζει αρνητικά τη δυνατότητα εξυγίανσης του ομίλου, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους της θυγατρικής, του προφίλ κινδύνου της, της απουσίας κρίσιμων λειτουργιών και της στρατηγικής εξυγίανσης του ομίλου.»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5α:

«5α. Οι αρχές εξυγίανσης δεν εγκρίνουν σχέδια εξυγίανσης όταν η οντότητα εκκαθαρίζεται σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία δυνάμει του άρθρου 32β ή όταν έχει εφαρμογή το άρθρο 37 παράγραφος 6.»·

7) στο άρθρο 13 παράγραφος 4, το τέταρτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η ΕΑΤ μπορεί, κατόπιν αιτήματος αρχής εξυγίανσης, να βοηθάει τις αρχές εξυγίανσης να καταλήγουν σε κοινή απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.»·

8) στο άρθρο 15 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5:

«5. Η ΕΑΤ παρακολουθεί την κατάρτιση, από τις αρχές εξυγίανσης, εσωτερικών πολιτικών για τις αξιολογήσεις της δυνατότητας εξυγίανσης ιδρυμάτων ή ομίλων, που προβλέπονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 16, και την εφαρμογή των εν λόγω εσωτερικών πολιτικών. Η ΕΑΤ υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με τις υφιστάμενες πρακτικές για τις αξιολογήσεις της δυνατότητας εξυγίανσης και τις ενδεχόμενες αποκλίσεις μεταξύ κρατών μελών έως τις … [Υπηρεσία Εκδόσεων: να εισαχθεί η ημερομηνία = 2 έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] και παρακολουθεί την εφαρμογή τυχόν συστάσεων που διατυπώνονται στην εν λόγω έκθεση, όπου συντρέχει περίπτωση.

Η έκθεση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) αξιολόγηση των μεθοδολογιών που καταρτίζουν οι αρχές εξυγίανσης για τη διενέργεια αξιολογήσεων της δυνατότητας εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού τομέων δυνητικών αποκλίσεων μεταξύ κρατών μελών·

β) αξιολόγηση των ικανοτήτων δοκιμής που απαιτούνται από τις αρχές εξυγίανσης προκειμένου να διασφαλίζεται αποτελεσματική εφαρμογή της στρατηγικής εξυγίανσης·

γ) το επίπεδο διαφάνειας, έναντι των σχετικών ενδιαφερόμενων μερών, των μεθοδολογιών που καταρτίζουν οι αρχές εξυγίανσης για τη διενέργεια αξιολογήσεων της δυνατότητας εξυγίανσης και του αποτελέσματός τους.»·

9) στο άρθρο 16α προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 7:

«7. Όταν μια οντότητα δεν υπόκειται στη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας στην ίδια βάση με τη βάση επί της οποίας υποχρεούται να συμμορφωθεί

με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 45γ και 45δ, οι αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τις παραγράφους 1 έως 6 του παρόντος άρθρου βάσει της εκτίμησης της συνδυασμένης απαίτησης αποθέματος ασφαλείας που υπολογίζεται σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής*. Εφαρμόζεται το άρθρο 128 τέταρτο εδάφιο της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Η αρχή εξυγίανσης περιλαμβάνει την εκτιμώμενη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στην απόφαση για τον καθορισμό των απαιτήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 45γ και 45δ της παρούσας οδηγίας. Η οντότητα δημοσιοποιεί την εκτιμώμενη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας μαζί με τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 45θ παράγραφος 3.

---

* Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/1118 της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2021, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον προσδιορισμό της μεθοδολογίας που χρησιμοποιούν οι αρχές εξυγίανσης προκειμένου να εκτιμήσουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για τις οντότητες εξυγίανσης σε ενοποιημένο επίπεδο ομίλου εξυγίανσης, όπου ο όμιλος εξυγίανσης δεν υπόκειται αυτός καθ' εαυτόν στις σχετικές απαιτήσεις δυνάμει της εν λόγω οδηγίας (ΕΕ L 241 της 8.7.2021, σ. 1).».

10) στο άρθρο 17 παράγραφος 4, προστίθεται το ακόλουθο τρίτο εδάφιο:

«Εάν τα μέτρα που προτείνει η οικεία οντότητα μειώνουν αποτελεσματικά ή αίρουν τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει απόφαση, κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή. Στην εν λόγω απόφαση αναφέρεται ότι τα προτεινόμενα μέτρα μειώνουν αποτελεσματικά ή αίρουν τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης και επιβάλλεται στην οντότητα η εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων.»·

11) το άρθρο 18 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου γνωστοποιεί κάθε μέτρο που προτείνεται από τη μητρική επιχείρηση της Ένωσης στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας, την ΕΑΤ, τις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών και τις αρχές εξυγίανσης των περιοχών δικαιοδοσίας, στις οποίες είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, στον βαθμό που αυτό έχει σημασία για το σημαντικό υποκατάστημα. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και οι αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών, μετά από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές και τις αρχές εξυγίανσης των περιοχών δικαιοδοσίας, στις οποίες είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε να καταλήξουν σε κοινή απόφαση στο πλαίσιο του σώματος εξυγίανσης όσον αφορά τον προσδιορισμό των ουσιαστικών εμποδίων και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, την εκτίμηση των μέτρων που προτείνονται από τη μητρική επιχείρηση της Ένωσης, καθώς και τα μέτρα που απαιτούνται από τις αρχές, προκειμένου να αντιμετωπιστούν ή να εξαλειφθούν τα εμπόδια, καθώς και λαμβάνουν υπόψη τον ενδεχόμενο αντίκτυπο των μέτρων σε όλα τα κράτη μέλη όπου λειτουργεί ο όμιλος.»·

β) η παράγραφος 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. Ελλείψει κοινής απόφασης σχετικά με τη λήψη μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 5 στοιχείο ζ), η) ή ια), η ΕΑΤ μπορεί, κατόπιν αιτήματος της αρχής εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 6, 6α ή 7 του παρόντος άρθρου, να βοηθάει τις αρχές εξυγίανσης να καταλήγουν σε συμφωνία, όπως ορίζεται το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.»·

12) τα άρθρα 27 και 28 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 27*

Μέτρα έγκαιρης παρέμβασης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης όταν ένα ίδρυμα ή μια οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) πληροί οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το ίδρυμα ή η οντότητα πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 102 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή του άρθρου 38 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 ή η αρμόδια αρχή διαπίστωσε ότι οι ρυθμίσεις, οι στρατηγικές, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί που εφαρμόζει το ίδρυμα ή η οντότητα καθώς και τα ίδια κεφάλαια και η ρευστότητα του συγκεκριμένου ιδρύματος ή της συγκεκριμένης οντότητας δεν διασφαλίζουν την υγιή διαχείριση και την κάλυψη των κινδύνων τους, και ισχύει οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

i) το ίδρυμα ή η οντότητα δεν έχει λάβει τα διορθωτικά μέτρα που ζήτησε η αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή στο άρθρο 49 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034·

ii) η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι τα διορθωτικά μέτρα εκτός των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης δεν επαρκούν για την αντιμετώπιση των προβλημάτων λόγω, μεταξύ άλλων, της ταχείας και σημαντικής επιδείνωσης της οικονομικής κατάστασης του ιδρύματος ή της οντότητας·

β) το ίδρυμα η οντότητα παραβαίνει ή ενδέχεται να παραβεί εντός 12 μηνών από την αξιολόγηση της αρμόδιας αρχής τις απαιτήσεις του τίτλου ΙΙ της οδηγίας 2014/65/ΕΕ, των άρθρων 3 έως 7, των άρθρων 14 έως 17 ή των άρθρων 24, 25 και 26 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 600/2014 ή των άρθρων 45ε ή 45στ της παρούσας οδηγίας.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να διαπιστώσει ότι πληρούται η προϋπόθεση του πρώτου εδαφίου στοιχείο α) σημείο ii), χωρίς να έχουν ληφθεί προηγουμένως άλλα διορθωτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της άσκησης των εξουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή στο άρθρο 39 της οδηγίας (ΕΕ) αριθ. 2019/2034.

1α. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) την απαίτηση το διοικητικό όργανο του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) να προβεί σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες ενέργειες:

i) να εφαρμόσει μία ή περισσότερες από τις ρυθμίσεις ή τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανάκαμψης·

ii) να επικαιροποιεί το σχέδιο ανάκαμψης σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 όταν οι περιστάσεις που οδήγησαν στην έγκαιρη παρέμβαση διαφέρουν από τις παραδοχές που ορίζονται στο αρχικό σχέδιο ανάκαμψης και να εφαρμόσει μία ή περισσότερες από τις ρυθμίσεις ή τα μέτρα που ορίζονται στο επικαιροποιημένο σχέδιο ανάκαμψης εντός συγκεκριμένου χρονικού πλαισίου·

β) την απαίτηση το διοικητικό όργανο του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) να συγκαλέσει συνέλευση ή, εάν το διοικητικό όργανο δεν συμμορφωθεί με τη συγκεκριμένη απαίτηση, να συγκαλέσει άμεσα συνέλευση των μετόχων του ιδρύματος ή της οντότητας και, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, να ορίσει την ημερήσια διάταξη, καθώς και να ζητήσει την εξέταση ορισμένων αποφάσεων προς έγκριση από τους μετόχους·

γ) την απαίτηση το διοικητικό όργανο του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) να καταρτίσει σχέδιο, σύμφωνα με το σχέδιο ανάκαμψης, κατά περίπτωση, για τη διαπραγμάτευση της αναδιάρθρωσης χρέους με ορισμένους ή όλους τους πιστωτές του/της·

δ) την απαίτηση μεταβολής της νομικής διάρθρωσης του ιδρύματος·

ε) την απαίτηση να απομακρυνθούν ή να αντικατασταθούν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ή το διοικητικό όργανο του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) στο σύνολό τους ή σε ατομική βάση, σύμφωνα με το άρθρο 28·

στ) τον διορισμό ενός ή περισσότερων προσωρινών διαχειριστών στο ίδρυμα ή στην οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), σύμφωνα με το άρθρο 29.

2. Οι αρμόδιες αρχές επιλέγουν τα κατάλληλα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης ανάλογα με τους επιδιωκόμενους στόχους, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων σχετικών πληροφοριών, τη σοβαρότητα της παράβασης ή της πιθανής παράβασης και την ταχύτητα επιδείνωσης της οικονομικής κατάστασης του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ).

3. Για καθένα από τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1α, οι αρμόδιες αρχές ορίζουν προθεσμία η οποία είναι κατάλληλη για την ολοκλήρωση του εν λόγω μέτρου και παρέχουν στην αρμόδια αρχή τη δυνατότητα αξιολόγησης της αποτελεσματικότητάς του.

4. Έως τις … [Υπηρεσία Εκδόσεων: να εισαχθεί η ημερομηνία = 12 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας τροποποιητικής οδηγίας], η ΕΑΤ εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προκειμένου να προωθηθεί η συνεπής εφαρμογή των παραγόντων ενεργοποίησης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 28

Αντικατάσταση των ανώτατων διοικητικών στελεχών ή του διοικητικού οργάνου

Για τους σκοπούς του άρθρου 27 παράγραφος 1α στοιχείο ε), τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα νέα ανώτατα διοικητικά στελέχη ή το διοικητικό όργανο, ή μεμονωμένα μέλη των εν λόγω οργάνων, διορίζονται σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο και υπόκεινται στην έγκριση ή τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής.»·

13) το άρθρο 29 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για τους σκοπούς του άρθρου 27 παράγραφος 1α στοιχείο στ), τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν, βάσει του αναλογικού χαρακτήρα των περιστάσεων, να διορίσουν προσωρινό διαχειριστή για να προβεί σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες ενέργειες:

α) την προσωρινή αντικατάσταση του διοικητικού οργάνου του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ)·

β) την προσωρινή συνεργασία με το διοικητικό όργανο του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ).

Η αρμόδια αρχή προσδιορίζει την επιλογή της βάσει των στοιχείων α) ή β) όταν διορίζει τον προσωρινό διαχειριστή.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), η αρμόδια αρχή διευκρινίζει περαιτέρω, όταν διορίζει τον προσωρινό διαχειριστή, τον ρόλο, τα καθήκοντα και τις εξουσίες του προσωρινού διαχειριστή, καθώς και κάθε υποχρέωση του διοικητικού οργάνου του ιδρύματος ή της οντότητας να ζητεί τη γνώμη ή να εξασφαλίζει τη συναίνεση του προσωρινού διαχειριστή πριν από τη λήψη ορισμένων αποφάσεων ή την ανάληψη ορισμένων δράσεων.

Τα κράτη μέλη απαιτούν από την αρμόδια αρχή να δημοσιοποιεί τον διορισμό κάθε προσωρινού διαχειριστή, εκτός εάν ο προσωρινός διαχειριστής δεν έχει αρμοδιότητα εκπροσώπησης του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ).

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν περαιτέρω ότι κάθε προσωρινός διαχειριστής πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 91 παράγραφοι 1, 2 και 8 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Η αξιολόγηση από τις αρμόδιες αρχές του αν ο προσωρινός διαχειριστής συμμορφώνεται με τις εν λόγω απαιτήσεις αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης διορισμού του εν λόγω προσωρινού διαχειριστή.

2. Η αρμόδια αρχή προσδιορίζει τις εξουσίες του προσωρινού διαχειριστή κατά τη στιγμή του διορισμού του, κατ' αναλογία προς τις περιστάσεις. Οι εν λόγω εξουσίες μπορούν να περιλαμβάνουν ορισμένες ή όλες τις εξουσίες του διοικητικού οργάνου του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), βάσει του καταστατικού του ιδρύματος ή της οντότητας και του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας του διαχειριστή να ασκεί ορισμένα ή όλα τα διοικητικά καθήκοντα του διοικητικού οργάνου του ιδρύματος ή της οντότητας. Οι εξουσίες του προσωρινού διαχειριστή όσον αφορά το ίδρυμα ή την οντότητα είναι συμμορφώνονται προς το εφαρμοστέο εταιρικό δίκαιο.

3. Η αρμόδια αρχή διευκρινίζει τον ρόλο και τα καθήκοντα του προσωρινού διαχειριστή κατά τη στιγμή του διορισμού. Ο εν λόγω ρόλος και τα εν λόγω καθήκοντα μπορούν να περιλαμβάνουν τα εξής:

α) εξακρίβωση της οικονομικής θέσης του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ)·

β) διαχείριση των δραστηριοτήτων ή μέρους των δραστηριοτήτων του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της οικονομικής θέσης του/της·

γ) λήψη μέτρων για την αποκατάσταση της χρηστής και συνετής διαχείρισης των δραστηριοτήτων του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ).

Η αρμόδια αρχή διευκρινίζει τα όρια του ρόλου και των καθηκόντων του προσωρινού διαχειριστή κατά τη στιγμή του διορισμού.»·

β) στην παράγραφο 5, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Σε κάθε περίπτωση, ο προσωρινός διαχειριστής δύναται να συγκαλεί γενική συνέλευση των μετόχων του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) και να διαμορφώνει την ημερήσια διάταξη μόνον με την πρότερη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής.»·

γ) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής, ο προσωρινός διαχειριστής συντάσσει εκθέσεις με θέμα την οικονομική θέση του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) και τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του διορισμού του, ανά χρονικά διαστήματα που ορίζονται από την αρμόδια αρχή και, σε κάθε περίπτωση, κατά τη λήξη της θητείας του.»·

14) το άρθρο 30 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«**Συντονισμός των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης για τους ομίλους**»·

β) οι παράγραφοι 1 έως 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την επιβολή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης βάσει του άρθρου 27 όσον αφορά μητρική επιχείρηση της Ένωσης, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας ειδοποιεί την ΕΑΤ και διαβουλεύεται με τις λοιπές αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο του σώματος εποπτείας προτού αποφασίσει να εφαρμόσει μέτρο έγκαιρης παρέμβασης.

2. Μετά την ειδοποίηση και διαβούλευση που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας αποφασίζει αν θα εφαρμόσει κάποιο από τα μέτρα του άρθρου 27 ως προς τη σχετική μητρική επιχείρηση της Ένωσης, λαμβάνοντας υπόψη τον αντίκτυπο των μέτρων αυτών στις οντότητες του ομίλου οι οποίες βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας κοινοποιεί την απόφαση στην ΕΑΤ και στις λοιπές αρμόδιες αρχές του σώματος εποπτείας.

3. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την επιβολή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης βάσει του άρθρου 27 όσον αφορά θυγατρική μητρικής επιχείρησης της Ένωσης, η αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία σε ατομική βάση και σκοπεύει να λάβει κάποιο μέτρο σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο ειδοποιεί την ΕΑΤ και διαβουλεύεται με την αρχή ενοποιημένης εποπτείας.

Κατά την παραλαβή της κοινοποίησης, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας μπορεί να εκτιμήσει τον πιθανό αντίκτυπο από την επιβολή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης δυνάμει του άρθρου 27 στο οικείο ίδρυμα ή την οικεία οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), στον όμιλο ή σε οντότητες του ομίλου σε άλλα κράτη μέλη. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας διαβιβάζει την εν λόγω εκτίμηση στην αρμόδια αρχή εντός 3 ημερών.

Μετά την ειδοποίηση και τη διαβούλευση, η αρμόδια αρχή αποφασίζει αν θα εφαρμόσει μέτρο έγκαιρης παρέμβασης. Στην απόφαση συνεκτιμάται δεόντως οποιαδήποτε εκτίμηση της αρχής ενοποιημένης εποπτείας. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί την απόφαση στην ΕΑΤ, στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας και στις λοιπές αρμόδιες αρχές του σώματος εποπτείας.

4. Σε περίπτωση που περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές σκοπεύουν να εφαρμόσουν μέτρο έγκαιρης παρέμβασης δυνάμει του άρθρου 27 σε περισσότερα από ένα ιδρύματα ή οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), του ίδιου ομίλου, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι λοιπές σχετικές αρμόδιες αρχές αξιολογούν αν ενδείκνυται περισσότερο ο διορισμός του ίδιου προσωρινού διαχειριστή για όλες τις σχετικές οντότητες ή ο συντονισμός της εφαρμογής των άλλων μέτρων έγκαιρης παρέμβασης σε περισσότερα από ένα ιδρύματα ή οντότητες, ώστε να διευκολυνθούν τυχόν ενέργειες αποκατάστασης της χρηματοοικονομικής θέσης του σχετικού ιδρύματος ή της σχετικής οντότητας. Η εκτίμηση λαμβάνει τη μορφή κοινής απόφασης της αρχής ενοποιημένης εποπτείας και των υπόλοιπων σχετικών αρμοδίων αρχών. Η κοινή απόφαση λαμβάνεται εντός 5 ημερών από την ημερομηνία της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Η κοινή απόφαση είναι αιτιολογημένη και περιλαμβάνεται σε έγγραφο που παρέχει η αρχή ενοποιημένης εποπτείας στη μητρική επιχείρηση της Ένωσης.

Η ΕΑΤ μπορεί, κατόπιν αιτήματος των αρμόδιων αρχών, να βοηθάει τις αρμόδιες αρχές να καταλήγουν σε συμφωνία, σύμφωνα με το άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Ελλείψει κοινής απόφασης εντός 5 ημερών, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των θυγατρικών μπορούν να λάβουν μεμονωμένες αποφάσεις σχετικά με τον διορισμό προσωρινού διαχειριστή στα ιδρύματα ή στις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) ή δ), για τα οποία είναι υπεύθυνες καθώς και σχετικά με την εφαρμογή των άλλων μέτρων έγκαιρης παρέμβασης.»·

γ) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Η ΕΑΤ μπορεί, κατ' αίτηση οποιασδήποτε αρμόδια αρχής, να βοηθήσει τις αρμόδιες αρχές που σκοπεύουν να εφαρμόσουν ένα ή περισσότερα από τα μέτρα του άρθρου 27 παράγραφος 1α στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας σε

σχέση με τα σημεία 4), 10), 11) και 19) του τμήματος Α του παραρτήματος της παρούσας οδηγίας, του άρθρου 27 παράγραφος 1α στοιχείο γ) της παρούσας οδηγίας ή του άρθρου 27 παράγραφος 1α στοιχείο δ) της παρούσας οδηγίας να καταλήξουν σε συμφωνία σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.»·

15) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 30α:

«Άρθρο 30α

Προετοιμασία για εξυγίανση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση τις αρχές εξυγίανσης σχετικά με οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

α) τη λήψη οποιουδήποτε από τα μέτρα του άρθρου 104 παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, την οποία απαίτησαν από ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) της παρούσας οδηγίας·

β) όταν από την εποπτική δραστηριότητα προκύπτει ότι οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 27 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας πληρούνται σε σχέση με ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) της παρούσας οδηγίας, την εκτίμηση ότι οι εν λόγω προϋποθέσεις πληρούνται, ανεξάρτητα από οποιοδήποτε μέτρο έγκαιρης παρέμβασης·

γ) την εφαρμογή οποιουδήποτε από τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης που αναφέρονται στο άρθρο 27.

Οι αρμόδιες αρχές παρακολουθούν στενά, σε συνεργασία με τις αρχές εξυγίανσης, την κατάσταση του ιδρύματος ή της οντότητας και τη συμμόρφωσή του/της με τα μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α), τα οποία αποσκοπούν στην αντιμετώπιση της επιδείνωσης της κατάστασης του εν λόγω ιδρύματος ή της εν λόγω οντότητας, καθώς και με τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο γ).

2. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τις αρχές εξυγίανσης το συντομότερο δυνατόν όταν θεωρούν ότι υπάρχει σημαντικός κίνδυνος να συντρέχει μία ή περισσότερες από τις περιστάσεις του άρθρου 32 παράγραφος 4 σε σχέση με ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ). Η κοινοποίηση αυτή περιλαμβάνει:

α) τους λόγους για την κοινοποίηση·

β) επισκόπηση των μέτρων που θα αποτρέψουν την πτώχευση του ιδρύματος ή της οντότητας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, τον αναμενόμενο αντίκτυπό τους στο ίδρυμα ή στην οντότητα όσον αφορά τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 4 και το αναμενόμενο χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων.

Αφού λάβουν την κοινοποίηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, οι αρχές εξυγίανσης αξιολογούν, σε στενή συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές, το εύλογο χρονικό διάστημα για τους σκοπούς της αξιολόγησης της προϋπόθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο β), λαμβάνοντας υπόψη την ταχύτητα της επιδείνωσης των συνθηκών του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), την ανάγκη

αποτελεσματικής εφαρμογής της στρατηγικής εξυγίανσης και τυχόν άλλα σχετικά ζητήματα. Οι αρχές εξυγίανσης κοινοποιούν την εν λόγω αξιολόγηση στις αρμόδιες αρχές το συντομότερο δυνατόν.

Μετά την κοινοποίηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, οι αρμόδιες αρχές και οι αρχές εξυγίανσης παρακολουθούν, σε στενή συνεργασία, την κατάσταση του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), την εφαρμογή των σχετικών μέτρων εντός του αναμενόμενου χρονικού πλαισίου και τυχόν άλλες σχετικές εξελίξεις. Για τον σκοπό αυτό, οι αρχές εξυγίανσης και οι αρμόδιες αρχές συνεδριάζουν τακτικά, με συχνότητα που ορίζουν οι αρχές εξυγίανσης, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης. Οι αρμόδιες αρχές και οι αρχές εξυγίανσης ανταλλάσσουν μεταξύ τους κάθε σχετική πληροφορία χωρίς καθυστέρηση.

3. Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν στις αρχές εξυγίανσης όλες τις πληροφορίες που ζητούν οι αρχές εξυγίανσης οι οποίες είναι αναγκαίες για όλα τα ακόλουθα:

α) επικαιροποίηση του σχεδίου εξυγίανσης και προετοιμασία για την ενδεχόμενη εξυγίανση του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ)·

β) διενέργεια της αποτίμησης που αναφέρεται στο άρθρο 36.

Όταν οι πληροφορίες αυτές δεν είναι ήδη διαθέσιμες στις αρμόδιες αρχές, οι αρχές εξυγίανσης και οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται και συντονίζονται για την απόκτηση των εν λόγω πληροφοριών. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να ζητούν από το ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) να παρέχει τις εν λόγω πληροφορίες, μεταξύ άλλων μέσω επιτόπιων επιθεωρήσεων, και να τις διαβιβάζει στις αρχές εξυγίανσης.

4. Οι εξουσίες των αρχών εξυγίανσης περιλαμβάνουν την εξουσία να θέτουν προς πώληση σε δυνητικούς αγοραστές ή να προβαίνουν σε ρυθμίσεις για την εν λόγω θέση προς πώληση, του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), σε δυνητικούς αγοραστές, ή να απαιτούν από το ίδρυμα ή την οντότητα να το πράξει, για τους ακόλουθους σκοπούς:

α) την προετοιμασία για την εξυγίανση του εν λόγω ιδρύματος ή της εν λόγω οντότητας, υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 και σύμφωνα με τις διατάξεις περί εμπιστευτικότητας που προβλέπονται στο άρθρο 84·

β) την τεκμηρίωση της εκτίμησης της αρχής εξυγίανσης σχετικά με την προϋπόθεση που αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο β).

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 4, οι αρχές εξυγίανσης έχουν την εξουσία να ζητούν από το ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), να δημιουργήσει ψηφιακή πλατφόρμα για την ανταλλαγή των πληροφοριών που είναι απαραίτητες για τη θέση προς πώληση του εν λόγω ιδρύματος ή της εν λόγω οντότητας με δυνητικούς αγοραστές ή με συμβούλους και εκτιμητές που προσλαμβάνει η αρχή εξυγίανσης.

6. Η διαπίστωση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 27 παράγραφος 1 και η προηγούμενη έγκριση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης δεν αποτελούν αναγκαίες προϋποθέσεις ώστε οι αρχές εξυγίανσης να προετοιμαστούν για την εξυγίανση του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1

παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) ή να ασκήσουν την εξουσία που αναφέρεται στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

7. Οι αρχές εξυγίανσης ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση τις αρμόδιες αρχές για κάθε ενέργειά τους κατά τις παραγράφους 4 και 5.

8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές και οι αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται στενά:

α) κατά την εξέταση του ενδεχόμενου λήψης των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, τα οποία αποσκοπούν στην αντιμετώπιση της επιδείνωσης της κατάστασης ιδρύματος ή οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), καθώς και των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου·

β) κατά την εξέταση του ενδεχομένου ανάληψης οποιασδήποτε από τις δράσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5·

γ) κατά την υλοποίηση των δράσεων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του παρόντος εδαφίου.

Οι αρμόδιες αρχές και οι αρχές εξυγίανσης διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω μέτρα και δράσεις είναι συνεπείς, συντονισμένες και αποτελεσματικές.»·

16) στο άρθρο 31 παράγραφος 2, τα στοιχεία γ) και δ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, ιδίως όταν παρέχεται από τον προϋπολογισμό κράτους μέλους·

δ) να προστατευθούν οι καταθέτες, ελαχιστοποιώντας παράλληλα τις ζημίες για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, και να προστατευθούν οι επενδυτές που καλύπτονται από την οδηγία 97/9/ΕΚ·»·

17) το άρθρο 32 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης έναντι ιδρύματος εάν οι αρχές εξυγίανσης διαπιστώσουν, αφού λάβουν κοινοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή ιδία πρωτοβουλία δυνάμει της διαδικασίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2, ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης·

β) λαμβάνοντας υπόψη τη χρονική στιγμή, την αναγκαιότητα αποτελεσματικής εφαρμογής της στρατηγικής εξυγίανσης και άλλες σχετικές παραμέτρους, κανένα εναλλακτικό μέτρο του ιδιωτικού τομέα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων από θεσμικό σύστημα προστασίας (ΘΣΠ), εποπτικής δράσης, μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, ή της απομείωσης ή της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων και των επιλέξιμων υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 2 που έχει ληφθεί έναντι του ιδρύματος, δεν θα απέτρεπε την πτώχευση του ιδρύματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·

γ) η δράση εξυγίανσης είναι προς το δημόσιο συμφέρον, σύμφωνα με την παράγραφο 5.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή προβαίνει σε εκτίμηση της προϋπόθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο α) κατόπιν διαβούλευσης με την αρχή εξυγίανσης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, εκτός της αρμόδιας αρχής, την εκτίμηση της προϋπόθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) μπορεί να διενεργήσει και η αρχή εξυγίανσης, κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή, εάν, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν τα αναγκαία μέσα, και ιδίως επαρκή πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες, για να προβούν στην εκτίμηση αυτή. Σε τέτοια περίπτωση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή παρέχει χωρίς καθυστέρηση στην αρχή εξυγίανσης κάθε σχετική πληροφορία την οποία η αρχή εξυγίανσης ζητεί για τη διενέργεια της εκτίμησης, πριν ή αφού ενημερωθεί από την αρχή εξυγίανσης για την πρόθεσή της να προβεί στην εν λόγω εκτίμηση.

Η εκτίμηση της προϋπόθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) πραγματοποιείται από την αρχή εξυγίανσης σε στενή συνεργασία με την αρμόδια αρχή. Η αρμόδια αρχή παρέχει, χωρίς καθυστέρηση, στην αρχή εξυγίανσης κάθε σχετική πληροφορία την οποία η αρχή εξυγίανσης ζητεί για να τεκμηριώσει την εκτίμησή της. Η αρμόδια αρχή μπορεί επίσης να ενημερώσει την αρχή εξυγίανσης ότι θεωρεί ότι η προϋπόθεση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) πληρούται.»·

β) η παράγραφος 4 τροποποιείται ως εξής:

i) στο πρώτο εδάφιο, το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) απαιτείται έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, εκτός εάν η εν λόγω στήριξη λαμβάνει μία από τις μορφές που αναφέρονται στο άρθρο 32γ»·

ii) το δεύτερο, το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο εδάφιο απαλείφονται·

γ) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο γ), μια δράση εξυγίανσης αντιμετωπίζεται ως δράση προς το δημόσιο συμφέρον εάν η εν λόγω δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσότερων στόχων εξυγίανσης κατά το άρθρο 31, και αναλογική προς αυτούς, ενώ με την εκκαθάριση του ιδρύματος σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας οι εν λόγω στόχοι της εξυγίανσης δεν θα επιτυγχάνονταν πιο αποτελεσματικά.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κατά τη διενέργεια της εκτίμησης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η αρχή εξυγίανσης, με βάση τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της κατά τον χρόνο της εν λόγω εκτίμησης, εξετάζει και συγκρίνει κάθε έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη που μπορεί εύλογα να αναμένεται ότι θα χορηγηθεί στο ίδρυμα, τόσο σε περίπτωση εξυγίανσης όσο και σε περίπτωση εκκαθάρισης σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο.»·

18) τα άρθρα 32α και 32β αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 32α*

Προϋποθέσεις εξυγίανσης για κεντρικό οργανισμό και πιστωτικά ιδρύματα μονίμως συνδεδεμένα με κεντρικό οργανισμό

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να αναλάβουν δράση εξυγίανσης σε σχέση με κεντρικό οργανισμό και όλα τα πιστωτικά ιδρύματα που συνδέονται μόνιμα με αυτόν και ανήκουν στον ίδιο όμιλο εξυγίανσης, όταν ο κεντρικός οργανισμός και όλα τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι μόνιμα συνδεδεμένα με αυτόν, ή ο όμιλος εξυγίανσης στον οποίο ανήκουν πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1.

Άρθρο 32β

Διαδικασίες για τα ιδρύματα και τις οντότητες που δεν υπόκεινται σε δράση εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν αρχή εξυγίανσης διαπιστώνει ότι ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β), όχι όμως την προϋπόθεση που καθορίζεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο γ), η σχετική εθνική διοικητική ή δικαστική αρχή έχει την εξουσία να κινήσει, χωρίς καθυστέρηση, τη διαδικασία για την εκκαθάριση του ιδρύματος ή της οντότητας με συντεταγμένο τρόπο σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), το οποίο εκκαθαρίζεται με συντεταγμένο τρόπο σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία, εξέρχεται από την αγορά ή παύει τις τραπεζικές δραστηριότητές του εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν αρχή εξυγίανσης διαπιστώνει ότι ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β), όχι όμως την προϋπόθεση που καθορίζεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο γ), η διαπίστωση ότι το ίδρυμα ή η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο α) αποτελεί προϋπόθεση για την ανάκληση της άδειας λειτουργίας από την αρμόδια αρχή δυνάμει του άρθρου 18 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ανάκληση της άδειας λειτουργίας του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) συνιστά επαρκή προϋπόθεση ώστε η σχετική εθνική διοικητική ή δικαστική αρχή να μπορεί να κινήσει, χωρίς καθυστέρηση, τη διαδικασία για την εκκαθάριση του ιδρύματος ή της οντότητας με συντεταγμένο τρόπο σύμφωνα με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία.»·

19) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 32γ:

«Άρθρο 32γ

Έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη εκτός δράσης εξυγίανσης μπορεί να χορηγηθεί σε ίδρυμα ή οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) μόνο σε μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις και υπό την προϋπόθεση ότι η έκτακτη δημόσια

χρηματοπιστωτική στήριξη πληροί τις προϋποθέσεις και τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο πλαίσιο της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις:

α) όταν, για να αντιμετωπιστεί σοβαρή διαταραχή στην οικονομία ενός κράτους μέλους ή για να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη λαμβάνει μία από τις ακόλουθες μορφές:

i) κρατικής εγγύησης για την κάλυψη ταμειακών διευκολύνσεων που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, σύμφωνα με τους όρους των κεντρικών τραπεζών·

ii) κρατικής εγγύησης για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις·

iii) απόκτηση μέσων ιδίων κεφαλαίων πλην των μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 ή άλλων κεφαλαιακών μέσων, ή χρήσης μέτρων για απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία σε τιμές, διάρκεια και άλλους όρους που δεν παρέχουν αδικαιολόγητο πλεονέκτημα στο οικείο ίδρυμα ή στην οικεία οντότητα, όταν δεν συντρέχει καμία από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 4 στοιχεία α), β) ή γ) ή τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 3 κατά τον χρόνο χορήγησης της δημόσιας στήριξης·

β) όταν η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη λαμβάνει τη μορφή παρέμβασης συστήματος εγγύησης των καταθέσεων για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας και της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με τις προϋποθέσεις των άρθρων 11α και 11β της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, υπό την προϋπόθεση ότι δεν συντρέχει καμία από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 4·

γ) όταν η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη λαμβάνει τη μορφή παρέμβασης συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στο πλαίσιο της εκκαθάρισης ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 32β και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ·

δ) όταν η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη λαμβάνει τη μορφή κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, και χορηγείται στο πλαίσιο της εκκαθάρισης του ιδρύματος ή της οντότητας σύμφωνα με το άρθρο 32β της παρούσας οδηγίας, εκτός από τη στήριξη που χορηγείται από σύστημα εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

2. Τα μέτρα στήριξης που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) πρέπει να πληρούν όλους τους ακόλουθους όρους:

α) τα μέτρα περιορίζονται σε φερέγγυα ιδρύματα ή φερέγγυες οντότητες, όπως επιβεβαιώνει η αρμόδια αρχή·

β) τα μέτρα είναι προληπτικού και προσωρινού χαρακτήρα και βασίζονται σε προκαθορισμένη στρατηγική εξόδου εγκεκριμένη από την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένης σαφώς καθορισμένης ημερομηνίας λήξης, ημερομηνίας πώλησης ή χρονοδιαγράμματος επιστροφής για οποιοδήποτε από τα μέτρα που παρέχονται·

γ) τα μέτρα είναι αναλογικά για την αντιμετώπιση των συνεπειών της σοβαρής διαταραχής ή για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας·

δ) τα μέτρα δεν χρησιμοποιούνται για την αντιστάθμιση ζημιών που έχει υποστεί ή είναι πιθανό να υποστεί το ίδρυμα ή η οντότητα στο εγγύς μέλλον.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο α), ένα ίδρυμα ή μια οντότητα θεωρείται φερέγγυο/-α όταν η αρμόδια αρχή έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν έχει σημειωθεί ούτε είναι πιθανό να σημειωθεί κατά τους επόμενους 12 μήνες, παραβίαση οποιασδήποτε από τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, στο άρθρο 11 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2033, στο άρθρο 40 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/2034 ή τις σχετικές εφαρμοστέες απαιτήσεις βάσει του ενωσιακού ή του εθνικού δικαίου.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο δ), η οικεία αρμόδια αρχή προσδιορίζει ποσοτικά τις ζημίες που έχει υποστεί ή είναι πιθανό να υποστεί το ίδρυμα ή η οντότητα. Ο εν λόγω ποσοτικός προσδιορισμός βασίζεται, τουλάχιστον, στον ισολογισμό του ιδρύματος ή της οντότητας, υπό την προϋπόθεση ότι ο ισολογισμός συμμορφώνεται με τους ισχύοντες λογιστικούς κανόνες και τα λογιστικά πρότυπα, όπως επιβεβαιώνονται από ανεξάρτητο εξωτερικό ελεγκτή, και, κατά περίπτωση, σε ελέγχους ποιότητας περιουσιακών στοιχείων που διενεργούνται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την ΕΑΤ ή τις εθνικές αρχές ή, κατά περίπτωση, από επιτόπιες επιθεωρήσεις που διενεργούνται από την αρμόδια αρχή.

Τα μέτρα στήριξης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο iii) περιορίζονται σε μέτρα που έχουν αξιολογηθεί από την αρμόδια αρχή ως αναγκαία για τη διατήρηση της φερεγγυότητας του ιδρύματος ή της οντότητας μέσω της αντιμετώπισης του κεφαλαιακού ελλείμματός της που καθορίζεται στο δυσμενές σενάριο των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων σε εθνικό, ενωσιακό επίπεδο ή σε επίπεδο ΕΕΜ ή ισοδύναμων ελέγχων που διενεργούνται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την ΕΑΤ ή τις εθνικές αρχές, κατά περίπτωση, και επιβεβαιώνονται από την αρμόδια αρχή.

Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο iii), η απόκτηση μέσων κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 επιτρέπεται κατ' εξαίρεση όταν η φύση του διαπιστωθέντος ελλείμματος είναι τέτοια ώστε η απόκτηση οποιωνδήποτε άλλων μέσων ιδίων κεφαλαίων ή άλλων κεφαλαιακών μέσων δεν θα επέτρεπε στο οικείο ίδρυμα ή στην οικεία οντότητα να αντιμετωπίσει το κεφαλαιακό έλλειμμά του/της που καθορίζεται στο δυσμενές σενάριο στη σχετική προσομοίωση ακραίων καταστάσεων ή σε ισοδύναμο έλεγχο. Το ποσό των αποκτηθέντων μέσων κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 δεν υπερβαίνει το 2 % του συνολικού ποσού έκθεσης σε κίνδυνο του οικείου ιδρύματος ή της οικείας οντότητας που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Σε περίπτωση που οποιοδήποτε από τα μέτρα στήριξης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) δεν εξοφληθεί, αποπληρωθεί ή τερματιστεί με άλλο τρόπο σύμφωνα με τους όρους της στρατηγικής εξόδου που καθορίστηκε κατά τον χρόνο χορήγησης του εν λόγω μέτρου, η αρμόδια αρχή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο α) σε σχέση με το ίδρυμα ή την οντότητα που έχει λάβει τα εν λόγω μέτρα στήριξης και κοινοποιεί την εν λόγω εκτίμηση στην οικεία αρχή εξυγίανσης.

3. Έως τις ... [Υπηρεσία Εκδόσεων: να εισαχθεί η ημερομηνία = 1 έτος από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], η ΕΑΤ εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 σχετικά με το είδος των προσομοιώσεων, ελέγχων ή διερευνήσεων που αναφέρονται στην

παράγραφο 2 τέταρτο εδάφιο, που είναι δυνατόν να οδηγήσουν στα μέτρα στήριξης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο iii).»·

20) στο άρθρο 33, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης έναντι μιας οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως δ), εφόσον αυτή πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1.

Για τους σκοπούς αυτούς, οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ) θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) η οντότητα πληροί μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 32 παράγραφος 4 στοιχείο β), γ) ή δ)·

β) η οντότητα παραβιάζει σοβαρά ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η οντότητα θα παραβιάσει σοβαρά, στο εγγύς μέλλον, τις εφαρμοστέες απαιτήσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ή στην οδηγία 2013/36/ΕΕ.»·

21) το άρθρο 33α τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 8, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης ενημερώνουν αμελλητί το ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) και τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 83 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως η) όταν ασκούν την εξουσία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μετά τη διαπίστωση ότι το ίδρυμα ή η οντότητα πτωχεύει ή ενδέχεται να πτωχεύσει σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο α) και πριν από τη λήψη της απόφασης για εξυγίανση.»·

β) στην παράγραφο 9 προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:

«Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ασκούνται τέτοιες εξουσίες σε σχέση με επιλέξιμες καταθέσεις και οι εν λόγω καταθέσεις δεν θεωρούνται μη διαθέσιμες για τους σκοπούς της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, οι καταθέτες έχουν πρόσβαση σε κατάλληλο ημερήσιο ποσό από τις καταθέσεις αυτές.»·

22) το άρθρο 35 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να μπορούν να διορίσουν ειδικό διαχειριστή προς αντικατάσταση του διοικητικού οργάνου του υπό εξυγίανση ή του μεταβατικού ιδρύματος ή για σκοπούς συνεργασίας με το διοικητικό όργανο του υπό εξυγίανση ή του μεταβατικού ιδρύματος. Οι αρχές εξυγίανσης γνωστοποιούν στο κοινό τον διορισμό του ειδικού διαχειριστή. Οι αρχές εξυγίανσης διασφαλίζουν ότι ο ειδικός διαχειριστής διαθέτει τα προσόντα, τις ικανότητες και τις γνώσεις που απαιτούνται για να ασκήσει τα καθήκοντά του.

Το άρθρο 91 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ δεν εφαρμόζεται στον διορισμό ειδικών διαχειριστών.»·

β) στην παράγραφο 2, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο ειδικός διαχειριστής διαθέτει όλες τις εξουσίες των μετόχων και του διοικητικού οργάνου του υπό εξυγίανση ή του μεταβατικού ιδρύματος.»·

γ) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον ειδικό διαχειριστή να καταρτίζει εκθέσεις για την αρχή εξυγίανσης η οποία τον διόρισε σχετικά με την οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση του υπό εξυγίανση ή του μεταβατικού ιδρύματος και τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ανά τακτά διαστήματα τα οποία ορίζονται από την αρχή εξυγίανσης, καθώς και κατά την έναρξη και τη λήξη της θητείας του.»·

23) το άρθρο 36 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Προτού αποφασίσουν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εξυγίανση ή οι προϋποθέσεις για την απομείωση ή τη μετατροπή σχετικών κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων όπως αναφέρεται στο άρθρο 59, οι αρχές εξυγίανσης διασφαλίζουν τη διενέργεια δίκαιης, συνετής και ρεαλιστικής αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) από πρόσωπο ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένης της αρχής εξυγίανσης, και από το ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ).»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 7α:

«7α. Όταν είναι αναγκαίο για την τεκμηρίωση των αποφάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχεία γ) και δ), ο εκτιμητής συμπληρώνει τις πληροφορίες της παραγράφου 6 στοιχείο γ) με εκτίμηση της αξίας των εκτός ισολογισμού στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, συμπεριλαμβανομένων των ενδεχόμενων υποχρεώσεων και περιουσιακών στοιχείων.»·

24) στο άρθρο 37 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 11:

«11. Η ΕΑΤ παρακολουθεί τις δράσεις και την προετοιμασία των αρχών εξυγίανσης για τη διασφάλιση αποτελεσματικής εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης και άσκησης των σχετικών εξουσιών σε περίπτωση εξυγίανσης. Η ΕΑΤ υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την κατάσταση των υφιστάμενων πρακτικών και τις ενδεχόμενες αποκλίσεις μεταξύ κρατών μελών έως τις … [Υπηρεσία Εκδόσεων: να εισαχθεί η ημερομηνία = 2 έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] και παρακολουθεί την εφαρμογή τυχόν συστάσεων που διατυπώνονται στην εν λόγω έκθεση, όπου συντρέχει περίπτωση.

Η έκθεση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) τις υφιστάμενες ρυθμίσεις για την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα και το επίπεδο συνεργασίας με υποδομές της χρηματοπιστωτικής αγοράς και αρχές τρίτων χωρών, όπου συντρέχει περίπτωση·

β) τις υφιστάμενες ρυθμίσεις για τη θέση σε εφαρμογή της χρήσης άλλων εργαλείων διάσωσης·

γ) το επίπεδο διαφάνειας έναντι των σχετικών ενδιαφερόμενων μερών όσον αφορά τις ρυθμίσεις που αναφέρονται στα σημεία α) και β).»·

25) το άρθρο 40 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, η εισαγωγική περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Προκειμένου να θέσουν σε εφαρμογή το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος και λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης διατήρησης των βασικών λειτουργιών στο μεταβατικό ίδρυμα ή της επιδίωξης οποιωνδήποτε από τους στόχους της εξυγίανσης, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης έχουν την εξουσία να μεταβιβάζουν σε μεταβατικά ιδρύματα όλα τα ακόλουθα:»·

β) στην παράγραφο 2, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα για τον σκοπό που αναφέρεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 στοιχείο β) δεν παρακωλύει την ικανότητα της αρχής εξυγίανσης να ελέγχει το μεταβατικό ίδρυμα. Όταν η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα καθιστά δυνατή την παροχή του κεφαλαίου του μεταβατικού ιδρύματος εξ ολοκλήρου μέσω της μετατροπής των υποκείμενων σε αναδιάρθρωση του παθητικού υποχρεώσεων σε μετοχές ή άλλα είδη κεφαλαιακών μέσων, είναι δυνατή η παραίτηση από την απαίτηση το μεταβατικό ίδρυμα να ανήκει εν όλω ή εν μέρει σε μία ή περισσότερες δημόσιες αρχές.»·

26) στο άρθρο 42 παράγραφος 5, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) η μεταβίβαση είναι απαραίτητη προκειμένου να διασφαλισθεί η εύρυθμη λειτουργία του υπό εξυγίανση ιδρύματος, του μεταβατικού ιδρύματος ή του ίδιου του φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων· ή»·

27) το άρθρο 44 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα μπορεί να εφαρμοστεί σε όλες τις υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δημιουργούν λογιστική πρόβλεψη, ιδρύματος ή οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) που δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω εργαλείου σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή 3 του παρόντος άρθρου.»·

β) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης μπορεί να προβεί σε συνεισφορά σύμφωνα με την παράγραφο 4, εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) οι μέτοχοι, οι κάτοχοι άλλων μέσων ιδιοκτησίας και οι κάτοχοι σχετικών κεφαλαιακών μέσων και άλλων υποχρεώσεων υποκείμενων σε αναδιάρθρωση παθητικού μέσω μείωσης, απομείωσης, μετατροπής, σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 1 και το άρθρο 60 παράγραφος 1, και το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, σύμφωνα με το άρθρο 109, κατά περίπτωση, έχουν συνεισφέρει στην απορρόφηση των ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση με ποσό που αντιστοιχεί στο 8 % τουλάχιστον

των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, μετρούμενων σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 36·

β) η συνεισφορά της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης δεν υπερβαίνει το 5 % των συνολικών υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, μετρούμενων σύμφωνα με την αποτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 36.»·

γ) η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης μπορεί να προβεί σε συνεισφορά από πόρους που συγκεντρώθηκαν μέσω εκ των προτέρων συνεισφορών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 100 παράγραφος 6 και το άρθρο 103, και οι οποίοι δεν έχουν χρησιμοποιηθεί ακόμη, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης έχει προβεί σε συνεισφορά σύμφωνα με την παράγραφο 4 και έχει επιτευχθεί το όριο του 5 % που αναφέρεται στην παράγραφο 5 στοιχείο β)·

β) όλες οι υποχρεώσεις που κατατάσσονται χαμηλότερα από τις καταθέσεις και δεν εξαιρούνται από τη διάσωση με ίδια μέσα σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 και το άρθρο 44 παράγραφος 3 έχουν απομειωθεί ή μετατραπεί πλήρως.

Σε έκτακτες περιστάσεις, εναλλακτικά ή συμπληρωματικά προς την συνεισφορά της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να αναζητήσει περαιτέρω χρηματοδότηση από εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης.»·

28) στο άρθρο 44α προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 8:

«8. Έως τις … [Υπηρεσία Εκδόσεων: να εισαχθεί η ημερομηνία = 24 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], η ΕΑΤ υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Στην εν λόγω έκθεση συγκρίνονται τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη προκειμένου να συμμορφωθούν με το παρόν άρθρο, αναλύεται η αποτελεσματικότητά τους για την προστασία των ιδιωτών επενδυτών και αξιολογείται ο αντίκτυπός τους στις διασυνοριακές πράξεις.

Βάσει της εν λόγω έκθεσης, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλλει νομοθετική πρόταση τροποποίησης της παρούσας οδηγίας.»·

29) στο άρθρο 45, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα και οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) και δ) πληρούν ανά πάσα στιγμή τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων όταν απαιτείται και όπως καθορίζεται από την αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο και τα άρθρα 45α έως 45θ.»·

30) το άρθρο 45β τροποποιείται ως εξής:

α) στις παραγράφους 4, 5 και 7, ο όρος «G-SII» αντικαθίσταται από τους όρους «οντότητες G-SII»·

β) η παράγραφος 8 τροποποιείται ως εξής:

i) στο πρώτο εδάφιο, ο όρος «G-SII» αντικαθίσταται από τους όρους «οντότητες G-SII»·

ii) στο δεύτερο εδάφιο στοιχείο γ), ο όρος «G-SII» αντικαθίσταται από τους όρους «οντότητα G-SII»·

iii) στο τέταρτο εδάφιο, ο όρος «G-SII» αντικαθίσταται από τους όρους «οντότητες G-SII»·

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 10:

«10. Οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να επιτρέπουν στις οντότητες εξυγίανσης να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 4, 5 και 7 χρησιμοποιώντας ίδια κεφάλαια ή υποχρεώσεις, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 3, όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) όσον αφορά οντότητες που είναι οντότητες G-SII ή οντότητες εξυγίανσης που υπόκεινται στο άρθρο 45γ παράγραφος 5 ή 6, η αρχή εξυγίανσης δεν έχει μειώσει την απαίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου·

β) οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και δεν πληρούν την προϋπόθεση που αναφέρεται στο άρθρο 72β παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 συμμορφώνονται με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 72β παράγραφος 4 στοιχεία β) έως ε) του εν λόγω κανονισμού.»·

31) το άρθρο 45γ τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφος 3 όγδοο εδάφιο, οι όροι «κρίσιμων οικονομικών λειτουργιών» αντικαθίστανται από τους όρους «κρίσιμων λειτουργιών»·

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων τα οποία προσδιορίζουν τη μεθοδολογία που χρησιμοποιούν οι αρχές εξυγίανσης προκειμένου να εκτιμήσουν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 104α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και τη συνδυασμένη απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για:

α) τις οντότητες εξυγίανσης σε ενοποιημένο επίπεδο ομίλου εξυγίανσης, όπου ο όμιλος εξυγίανσης δεν υπόκειται αυτός καθ' εαυτόν στις σχετικές απαιτήσεις δυνάμει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·

β) τις οντότητες οι οποίες δεν είναι οι ίδιες οντότητες εξυγίανσης, όπου η οντότητα δεν υπόκειται στις σχετικές απαιτήσεις δυνάμει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ στην ίδια βάση με τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 45στ της παρούσας οδηγίας.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως τις ... [Υπηρεσία Εκδόσεων: να εισαχθεί η ημερομηνία = 12 μήνες από την έναρξη ισχύος της παρούσας τροποποιητικής οδηγίας].

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έγκρισης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.»·

γ) στην παράγραφος 7 όγδοο εδάφιο, οι όροι «κρίσιμων οικονομικών λειτουργιών» αντικαθίστανται από τους όρους «κρίσιμων λειτουργιών»·

32) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 45γα:

«*Άρθρο 45γα*

Προσδιορισμός της ελάχιστης απαίτησης ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων για στρατηγικές μεταβίβασης που οδηγούν σε έξοδο από την αγορά

1. Κατά την εφαρμογή του άρθρου 45γ σε οντότητα εξυγίανσης της οποίας η προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης προβλέπει πρωτίστως τη χρήση του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος και την έξοδό της από την αγορά, η αρχή εξυγίανσης καθορίζει το ποσό ανακεφαλαιοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 45γ παράγραφος 3 με αναλογικό τρόπο με βάση τα ακόλουθα κριτήρια, κατά περίπτωση:

α) το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο, το μοντέλο χρηματοδότησης και το προφίλ κινδύνου της οντότητας εξυγίανσης, καθώς και το βάθος της αγοράς στην οποία δραστηριοποιείται η οντότητα εξυγίανσης·

β) τις μετοχές, άλλα μέσα ιδιοκτησίας, περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που πρόκειται να μεταβιβαστούν σε αποδέκτη, όπως προσδιορίζονται στο σχέδιο εξυγίανσης, λαμβάνοντας υπόψη:

i) τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες της οντότητας εξυγίανσης·

ii) τις υποχρεώσεις που εξαιρούνται από τη διάσωση με ίδια μέσα σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2·

iii) τις διασφαλίσεις των άρθρων 73 έως 80·

γ) την αναμενόμενη αξία και εμπορευσιμότητα των μετοχών, άλλων μέσων ιδιοκτησίας, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων της οντότητας εξυγίανσης που αναφέρεται στο στοιχείο β), λαμβάνοντας υπόψη:

i) τυχόν σημαντικά εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, τα οποία εντοπίζονται από την αρχή εξυγίανσης και συνδέονται άμεσα με την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος·

ii) τις ζημίες που προκύπτουν από τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις που έχουν απομείνει στο εναπομένον μέρος του ιδρύματος·

δ) αν η προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης προβλέπει τη μεταβίβαση μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από την οντότητα εξυγίανσης, ή του συνόλου ή μέρους των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της οντότητας εξυγίανσης·

ε) αν η προτιμώμενη στρατηγική εξυγίανσης προβλέπει την εφαρμογή του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων.

2. Όταν το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει ότι η οντότητα πρόκειται να εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας ή άλλες ισοδύναμες εθνικές διαδικασίες και προβλέπει τη χρήση του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, η αρχή εξυγίανσης λαμβάνει

επίσης υπόψη την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου κατά τη διενέργεια της εκτίμησης που αναφέρεται στο άρθρο 45γ παράγραφος 2α δεύτερο εδάφιο της παρούσας οδηγίας.

3. Η εφαρμογή της παραγράφου 1 δεν οδηγεί σε ποσό υψηλότερο από το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 45γ παράγραφος 3.»·

33) στο άρθρο 45δ παράγραφος 1, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η υποχρέωση που αναφέρεται στο άρθρο 45 παράγραφος 1 μιας οντότητας εξυγίανσης η οποία αποτελεί οντότητα G-SII συνίσταται στα ακόλουθα:»·

34) στο άρθρο 45στ παράγραφος 1, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, οι μητρικές επιχειρήσεις της Ένωσης που δεν είναι οντότητες εξυγίανσης, αλλά είναι θυγατρικές οντοτήτων τρίτων χωρών, πρέπει να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 45γ και 45δ σε ενοποιημένη βάση.»·

35) το άρθρο 45ιβ τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) πώς έχει εφαρμοστεί σε εθνικό επίπεδο η απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 45ε ή το άρθρο 45στ, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 45γα, και ειδικότερα κατά πόσον υπήρξαν αποκλίσεις στα επίπεδα που ορίστηκαν για συγκρίσιμες οντότητες σε όλα τα κράτη μέλη·»·

β) στην παράγραφο 3 δεύτερο εδάφιο, προστίθεται η ακόλουθη περίοδος:

«Η υποχρέωση της παραγράφου 2 παύει να ισχύει μετά την υποβολή της δεύτερης έκθεσης.»·

36) στο άρθρο 45ιγ, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Οι απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 45β παράγραφοι 4 και 7 και στο άρθρο 45γ παράγραφοι 5 και 6, κατά περίπτωση, δεν εφαρμόζονται εντός της περιόδου των τριών ετών που έπονται της ημερομηνίας κατά την οποία η οντότητα εξυγίανσης ή ο όμιλος του οποίου η οντότητα εξυγίανσης είναι μέλος χαρακτηρίστηκαν ως G-SII ή G-SII εκτός ΕΕ, ή η οντότητα εξυγίανσης περιέρχεται στην κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 45γ παράγραφος 5 ή 6.»·

37) στο άρθρο 46 παράγραφος 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Με την εκτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου προσδιορίζεται το ποσό κατά το οποίο χρειάζεται να απομειωθούν ή να μετατραπούν οι υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού υποχρεώσεις προκειμένου:

α) να αποκατασταθεί ο δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 του υπό εξυγίανση ιδρύματος ή, να καθοριστεί, κατά περίπτωση, ο εν λόγω δείκτης για το μεταβατικό ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη κάθε συνεισφορά κεφαλαίου από τη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της παρούσας οδηγίας·

β) να διατηρηθεί επαρκής εμπιστοσύνη της αγοράς στο υπό εξυγίανση ή στο μεταβατικό ίδρυμα, λαμβανομένων υπόψη τυχόν ενδεχόμενων υποχρεώσεων, και να δοθεί η δυνατότητα στο υπό εξυγίανση ίδρυμα να εξακολουθήσει, με χρονικό ορίζοντα τουλάχιστον 1 έτους, να πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και να συνεχίσει τη διεκπεραίωση των δραστηριοτήτων για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.»·

38) στο άρθρο 47 παράγραφος 1, το στοιχείο β) σημείο i) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«i) των σχετικών κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 59 που έχει εκδώσει το ίδρυμα, βάσει της εξουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 59 παράγραφος 2· ή»·

39) το άρθρο 52 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η αρχή εξυγίανσης μπορεί να παρατείνει την προθεσμία 1 μήνα για την υποβολή του σχεδίου αναδιοργάνωσης κατά έναν ακόμη μήνα.»·

β) στην παράγραφο 5 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να απαιτήσει από το ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) να συμπεριλάβει πρόσθετα στοιχεία στο σχέδιο αναδιοργάνωσης.»·

40) στο άρθρο 53, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Όταν μια αρχή εξυγίανσης μηδενίζει την αξία, ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο, μιας υποχρέωσης, συμπεριλαμβανομένης υποχρέωσης που δημιουργεί λογιστική πρόβλεψη, μέσω της εξουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 63 παράγραφος 1 στοιχείο ε), η εν λόγω υποχρέωση και οι όποιες υποχρεώσεις ή απαιτήσεις προκύπτουν από αυτήν, που δεν είναι δεδουλευμένες κατά τη στιγμή που ασκείται η εξουσία, θεωρείται ότι έχουν εξοφληθεί για κάθε σκοπό, και δεν είναι αποδείξιμες σε τυχόν μεταγενέστερες διαδικασίες που αφορούν το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή κάθε διάδοχη οντότητα σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη εκκαθάριση.»·

41) το άρθρο 55 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) η υποχρέωση δεν αποτελεί κατάθεση όπως αυτή αναφέρεται στο άρθρο 108 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή β)·»·

β) στην παράγραφο 2, το πέμπτο και το έκτο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης, στο πλαίσιο της αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης ιδρύματος ή οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16, ή σε οποιαδήποτε άλλη χρονική στιγμή, διαπιστώσει ότι, εντός μιας κατηγορίας υποχρεώσεων η οποία περιλαμβάνει επιλέξιμες υποχρεώσεις, το ποσό των υποχρεώσεων που δεν περιλαμβάνουν τη συμβατική ρήτρα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, μαζί με τις υποχρεώσεις που εξαιρούνται από την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σύμφωνα

με το άρθρο 44 παράγραφος 2 ή που είναι πιθανόν να εξαιρεθούν σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 3, ανέρχεται σε άνω του 10 % της εν λόγω κατηγορίας, αξιολογεί αμέσως τις επιπτώσεις αυτού του συγκεκριμένου δεδομένου στη δυνατότητα εξυγίανσης του εν λόγω ιδρύματος ή της εν λόγω οντότητας, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων στη δυνατότητα εξυγίανσης που απορρέουν από τον κίνδυνο να πληγούν οι εγγυήσεις των πιστωτών οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 73, όταν εφαρμόζονται οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής σε επιλέξιμες υποχρεώσεις.

Σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης καταλήξει στο συμπέρασμα, με βάση την εκτίμηση που αναφέρεται στο πέμπτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου ότι οι υποχρεώσεις οι οποίες δεν περιλαμβάνουν τη συμβατική ρήτρα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, δημιουργούν ουσιαστικό εμπόδιο στη δυνατότητα εξυγίανσης, εφαρμόζει τις εξουσίες που προβλέπονται στο άρθρο 17, όπως αρμόζει ώστε να αρθεί το εν λόγω εμπόδιο στη δυνατότητα εξυγίανσης.»·

42) το άρθρο 59 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 3, το στοιχείο ε) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ε) απαιτείται έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη από το ίδρυμα ή την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), εκτός εάν η εν λόγω στήριξη λαμβάνει μία από τις μορφές που αναφέρονται στο άρθρο 32γ.»·

β) στην παράγραφο 4, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα, την ανάγκη αποτελεσματικής εφαρμογής των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής ή τη στρατηγική εξυγίανσης για τον όμιλο εξυγίανσης και τις άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με οιαδήποτε ενέργεια, με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα, με εποπτική δράση ή με μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, πλην της απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1α, θα αποφευχθεί η πτώχευση του ιδρύματος ή της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) ή του ομίλου εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.»·

43) το άρθρο 63 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) το στοιχείο ιγ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ιγ) την εξουσία να απαιτούν από την αρμόδια αρχή να αξιολογήσει εγκαίρως έναν αγοραστή ειδικής συμμετοχής, κατά παρέκκλιση από τα χρονικά όρια που τίθενται στο άρθρο 22 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και στο άρθρο 12 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ·»·

ii) προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ιδ):

«ιδ) την εξουσία να υποβάλλουν αιτήσεις δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014 εξ ονόματος του υπό εξυγίανση ιδρύματος.»·

β) στην παράγραφο 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) με την επιφύλαξη του άρθρου 3 παράγραφος 6 και του άρθρου 85 παράγραφος 1, απαιτήσεις να λάβουν την έγκριση ή τη συγκατάθεση οποιουδήποτε άλλου προσώπου, ιδιωτικού ή δημόσιου, συμπεριλαμβανομένων των μετόχων ή των πιστωτών του υπό εξυγίανση ιδρύματος και των αρμόδιων αρχών για τους σκοπούς των άρθρων 22 έως 27 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·»·

44) στο άρθρο 71α, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται σε κάθε χρηματοπιστωτική σύμβαση, η οποία πληροί σωρευτικά τα ακόλουθα στοιχεία:

α) η σύμβαση δημιουργεί νέα υποχρέωση, ή τροποποιεί ουσιωδώς υπάρχουσα υποχρέωση, μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων που εκδίδονται σε εθνικό επίπεδο για τη μεταφορά του παρόντος άρθρου στο εσωτερικό δίκαιο·

β) η σύμβαση προβλέπει την άσκηση ενός ή περισσοτέρων δικαιωμάτων καταγγελίας ή δικαιωμάτων αναγκαστικής εκτέλεσης συμφωνιών παροχής ασφάλειας, στα οποία θα εφαρμόζονταν τα άρθρα 33α, 68, 69, 70 ή 71, αν η χρηματοπιστωτική σύμβαση διεπόταν από το δίκαιο κράτους μέλους.»·

45) στο άρθρο 74 παράγραφος 3, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο δ):

«δ) κατά τον προσδιορισμό των ζημιών που θα είχε υποστεί το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, εφαρμόζει τα κριτήρια και τη μεθοδολογία που αναφέρονται στο άρθρο 11ε της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και σε κάθε κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.»·

46) στο άρθρο 88 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 6α:

«6α. Για τη διευκόλυνση των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1, το άρθρο 15 παράγραφος 1 και το άρθρο 17 παράγραφος 1 και για την ανταλλαγή κάθε σχετικής πληροφορίας, η αρχή εξυγίανσης ιδρύματος με σημαντικά υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη συστήνει σώμα εξυγίανσης, στο οποίο προεδρεύει.

Η αρχή εξυγίανσης του ιδρύματος που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αποφασίζει ποιες αρχές συμμετέχουν σε συνεδρίαση ή σε δραστηριότητα του σώματος εξυγίανσης, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία, για τις εν λόγω αρχές, της δραστηριότητας που πρέπει να προγραμματιστεί ή να αποτελέσει αντικείμενο συντονισμού, και ειδικότερα τον δυνητικό αντίκτυπο στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στα οικεία κράτη μέλη και τα καθήκοντα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Η αρχή εξυγίανσης του ιδρύματος που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ενημερώνει εκ των προτέρων και πλήρως όλα τα μέλη του σώματος εξυγίανσης σχετικά με την οργάνωση των εν λόγω συνεδριάσεων, τα κύρια θέματα προς συζήτηση και τις κυριότερες δραστηριότητες προς εξέταση. Η αρχή εξυγίανσης του ιδρύματος που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ενημερώνει επίσης εγκαίρως και πλήρως όλα τα μέλη του σώματος σχετικά με τις δράσεις που αναλαμβάνονται στις εν λόγω συνεδριάσεις ή τα μέτρα που λαμβάνονται.»·

47) το άρθρο 91 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όταν μια αρχή εξυγίανσης αποφασίζει ότι ένα ίδρυμα ή οποιαδήποτε οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), που

είναι θυγατρικές ενός ομίλου, πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 32 ή 33, η εν λόγω αρχή κοινοποιεί, χωρίς καθυστέρηση, στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, εάν πρόκειται για διαφορετική αρχή, στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας και στα μέλη του σώματος εξυγίανσης για τον εν λόγω όμιλο, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την απόφαση ότι το ίδρυμα ή η οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) ή του άρθρου 33 παράγραφος 1 ή 2, ανάλογα με την περίπτωση, ή τις προϋποθέσεις του άρθρου 33 παράγραφος 4·

β) το αποτέλεσμα της αξιολόγησης της προϋπόθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο γ)·

γ) τις δράσεις εξυγίανσης ή τα μέτρα αφερεγγυότητας τα οποία η αρχή εξυγίανσης κρίνει κατάλληλα για το εν λόγω ίδρυμα ή για την οντότητα.

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο μπορούν να περιλαμβάνονται στις κοινοποιήσεις που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 3 στους αποδέκτες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.»·

β) στην παράγραφο 7, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η ΕΑΤ μπορεί, κατόπιν αιτήματος αρχής εξυγίανσης, να βοηθάει τις αρχές εξυγίανσης να καταλήγουν σε κοινή απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.»·

48) στο άρθρο 92 παράγραφος 3, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η ΕΑΤ μπορεί, κατόπιν αιτήματος αρχής εξυγίανσης, να βοηθάει τις αρχές εξυγίανσης να καταλήγουν σε κοινή απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.»·

49) στο άρθρο 97, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Οι αρχές εξυγίανσης συνάπτουν, κατά περίπτωση, μη δεσμευτικές ρυθμίσεις συνεργασίας με τις σχετικές αρχές τρίτων χωρών που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Οι εν λόγω ρυθμίσεις είναι σύμφωνες με το πλαίσιο ρυθμίσεων που συνάπτει η ΕΑΤ.

Οι αρμόδιες αρχές συνάπτουν, κατά περίπτωση, μη δεσμευτικές ρυθμίσεις συνεργασίας με τις σχετικές αρχές τρίτων χωρών που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Οι εν λόγω ρυθμίσεις είναι σύμφωνες με το πλαίσιο ρυθμίσεων που συνάπτει η ΕΑΤ και διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που γνωστοποιούνται στις αρχές τρίτων χωρών τελούν υπό την εγγύηση της συμμόρφωσης με απαιτήσεις τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου τουλάχιστον ισοδύναμες με τις αναφερόμενες στο άρθρο 53 παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.»·

50) στο άρθρο 98, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) η εισαγωγική περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης και τα αρμόδια υπουργεία να ανταλλάσσουν εμπιστευτικές πληροφορίες,

συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων ανάκαμψης, με τις σχετικές αρχές τρίτων χωρών μόνον εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:»·

β) προστίθενται τα ακόλουθα δεύτερο και τρίτο εδάφια:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να ανταλλάσσουν εμπιστευτικές πληροφορίες με τις σχετικές αρχές τρίτων χωρών μόνον εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) σε σχέση με τις πληροφορίες που αφορούν την ανάκαμψη και την εξυγίανση, οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο·

β) σε σχέση με άλλες πληροφορίες διαθέσιμες στις αρμόδιες αρχές, οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 55 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Για τους σκοπούς του δεύτερου εδαφίου, οι πληροφορίες που αφορούν την ανάκαμψη και την εξυγίανση περιλαμβάνουν κάθε πληροφορία που σχετίζεται άμεσα με τα καθήκοντα των αρμόδιων αρχών βάσει της παρούσας οδηγίας, ειδικότερα τον σχεδιασμό της ανάκαμψης και τα σχέδια ανάκαμψης, τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης και τις ανταλλαγές πληροφοριών με τις αρχές εξυγίανσης σχετικά με τον σχεδιασμό της εξυγίανσης, τα σχέδια εξυγίανσης και τη δράση εξυγίανσης.»·

51) στο άρθρο 101, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης διαπιστώνει ότι η χρήση της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα τη μεταφορά μέρους των ζημιών ενός ιδρύματος ή μιας οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) στη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης, ισχύουν οι αρχές που διέπουν τη χρήση της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης, όπως ορίζονται στο άρθρο 44.»·

52) στο άρθρο 102 παράγραφος 3, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εάν, μετά την αρχική χρονική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα είναι κατώτερα του επιπέδου-στόχου που καθορίζεται στην εν λόγω παράγραφο, οι τακτικές συνεισφορές οι οποίες συγκεντρώθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 103 συνεχίζονται μέχρις ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος. Οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να αναβάλλουν την είσπραξη των τακτικών συνεισφορών που εισπράττονται σύμφωνα με το άρθρο 103 για 1 ή περισσότερα έτη, όταν το προς είσπραξη ποσό ανέρχεται σε ποσό ανάλογο προς το κόστος της διαδικασίας είσπραξης, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω αναβολή δεν επηρεάζει ουσιωδώς την ικανότητα της αρχής εξυγίανσης να χρησιμοποιεί τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 101. Μετά την επίτευξη του επιπέδου-στόχου για πρώτη φορά και εάν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα έχουν μετέπειτα μειωθεί σε λιγότερο από τα δύο τρίτα του επιπέδου-στόχου, οι εν λόγω συνεισφορές καθορίζονται σε ύψος που επιτρέπει την επίτευξη του επιπέδου-στόχου εντός έξι ετών.»·

53) το άρθρο 103 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος που καθορίζεται στο άρθρο 102,

μπορεί να περιλαμβάνουν αμετάκλητες αναλήψεις πληρωμών οι οποίες καλύπτονται πλήρως από εξασφαλίσεις με περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου που δεν βαρύνονται από τυχόν δικαιώματα τρίτων μερών, βρίσκονται στην απόλυτη διάθεση των αρχών εξυγίανσης και προορίζονται για αποκλειστική χρήση από τις αρχές εξυγίανσης, για τους σκοπούς που καθορίζονται στο άρθρο 101 παράγραφος 1. Το μερίδιο των ανέκκλητων αναλήψεων πληρωμών δεν υπερβαίνει το 50 % του συνολικού ποσού των συνεισφορών που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Εντός του ορίου αυτού, η αρχή εξυγίανσης καθορίζει ετησίως το μερίδιο των αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών επί του συνολικού ποσού των συνεισφορών που πρέπει να συγκεντρωθούν σύμφωνα με το παρόν άρθρο.»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3α:

«3α. Η αρχή εξυγίανσης αξιώνει την εκτέλεση των αμετάκλητων πληρωμών που έχουν αναληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου όταν απαιτείται η χρήση της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 101.

Όταν μια οντότητα παύσει να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 και δεν υπόκειται πλέον στην υποχρέωση καταβολής συνεισφορών σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η αρχή εξυγίανσης αξιώνει την εκτέλεση των αμετάκλητων αναλήψεων πληρωμών που έχουν εισπραχθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 και εξακολουθούν να οφείλονται. Εάν η συνεισφορά που συνδέεται με την αμετάκλητη ανάληψη πληρωμών καταβληθεί δεόντως με την πρώτη πρόσκληση καταβολής, η αρχή εξυγίανσης ακυρώνει τη ανάληψη υποχρέωσης και επιστρέφει την εξασφάλιση. Εάν η συνεισφορά δεν καταβληθεί δεόντως με την πρώτη πρόσκληση καταβολής, η αρχή εξυγίανσης κατάσχει την εξασφάλιση και ακυρώνει τη ανάληψη υποχρέωσης.»·

54) στο άρθρο 104 παράγραφος 1, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι έκτακτες εκ των υστέρων συνεισφορές δεν υπερβαίνουν το τριπλάσιο του 12,5 % του επιπέδου-στόχου που προσδιορίζεται στο άρθρο 102.»·

55) το άρθρο 108 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στην εθνική νομοθεσία τους που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας τα ακόλουθα έχουν την ίδια σειρά κατάταξης, που είναι υψηλότερη από τη σειρά κατάταξης που προβλέπεται για απαιτήσεις κοινών μη εξασφαλισμένων πιστωτών:

α) καταθέσεις·

β) καταθέσεις πραγματοποιηθείσες μέσω υποκαταστημάτων εκτός της Ένωσης που ανήκουν σε ιδρύματα εγκατεστημένα στην Ένωση·

γ) το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων που υποκαθίσταται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των καλυπτόμενων καταθετών σε περίπτωση αφερεγγυότητας.»·

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 8 και 9:

«8. Όταν τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 3 στοιχείο α) ή β) χρησιμοποιηθούν για τη μεταβίβαση μέρους μόνο των περιουσιακών στοιχείων, των δικαιωμάτων ή των υποχρεώσεων του υπό εξυγίανση ιδρύματος, η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης έχει απαίτηση έναντι του εναπομένοντος ιδρύματος ή της εναπομένουσας οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) για τυχόν έξοδα και ζημίες που υπέστη η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης ως αποτέλεσμα τυχόν συνεισφορών στην εξυγίανση σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 σε σχέση με ζημίες που σε διαφορετική περίπτωση θα είχαν υποστεί οι πιστωτές.

9. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι απαιτήσεις της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 8 του παρόντος άρθρου και στο άρθρο 37 παράγραφος 7 έχουν, στην εθνική νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, προτιμησιακή κατάταξη, η οποία είναι υψηλότερη από την κατάταξη που προβλέπεται για τις απαιτήσεις καταθέσεων ή συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.»·

56) το άρθρο 109 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν οι αρχές εξυγίανσης αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης έναντι πιστωτικού ιδρύματος, και εφόσον η εν λόγω δράση διασφαλίζει ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, ώστε να αποτρέπεται η επιβάρυνση των καταθετών με τις ζημίες, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα συνεισφέρει τα ακόλουθα ποσά:

α) όταν εφαρμόζεται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, το ποσό κατά το οποίο οι καλυπτόμενες καταθέσεις θα απομειώνονταν ή θα μετατρέπονταν για την απορρόφηση των ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση του υπό εξυγίανση ιδρύματος δυνάμει του άρθρου 46 παράγραφος 1, εάν οι καλυπτόμενες καταθέσεις είχαν περιληφθεί στο πεδίο της διάσωσης με ίδια μέσα·

β) όταν εφαρμόζονται τα εργαλεία της πώλησης δραστηριοτήτων ή του μεταβατικού ιδρύματος, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλα εργαλεία εξυγίανσης:

i) το ποσό που είναι αναγκαίο για την κάλυψη της διαφοράς μεταξύ της αξίας των καλυπτόμενων καταθέσεων και των υποχρεώσεων με κατάταξη ίδια ή υψηλότερη από εκείνη των καταθέσεων και της αξίας των περιουσιακών στοιχείων του υπό εξυγίανση ιδρύματος που πρόκειται να μεταβιβαστούν σε αποδέκτη· και

ii) κατά περίπτωση, το ποσό το οποίο είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της κεφαλαιακής ουδετερότητας του αποδέκτη μετά τη μεταβίβαση.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β), όταν η μεταβίβαση στον αποδέκτη περιλαμβάνει καταθέσεις οι οποίες δεν είναι καλυπτόμενες καταθέσεις ή άλλες υποχρεώσεις υποκείμενες σε αναδιάρθρωση παθητικού και η αρχή εξυγίανσης εκτιμά ότι οι περιστάσεις που αναφέρονται

στο άρθρο 44 παράγραφος 3 έχουν εφαρμογή στις εν λόγω καταθέσεις ή υποχρεώσεις, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων συνεισφέρει:

α) το ποσό που είναι αναγκαίο για την κάλυψη της διαφοράς μεταξύ της αξίας των καταθέσεων, συμπεριλαμβανομένων μη καλυπτόμενων καταθέσεων, και των υποχρεώσεων με κατάταξη ίδια ή υψηλότερη από εκείνων των καταθέσεων και της αξίας των περιουσιακών στοιχείων του υπό εξυγίανση ιδρύματος που πρόκειται να μεταβιβαστούν σε αποδέκτη· και

β) κατά περίπτωση, ποσό το οποίο είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της κεφαλαιακής ουδετερότητας της μεταβίβασης για τον αποδέκτη.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων έχει συνεισφέρει στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο, το υπό εξυγίανση ίδρυμα δεν αποκτά συμμετοχές σε άλλες επιχειρήσεις καθώς και διανομές σε σχέση με κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 ή πληρωμές σε πρόσθετα μέσα της κατηγορίας 1 και δεν ασκεί άλλες δραστηριότητες που μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα εκροή κεφαλαίων.

Σε κάθε περίπτωση, το κόστος της συνεισφοράς του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων δεν υπερβαίνει το κόστος της επιστροφής των χρημάτων τους στους καταθέτες, όπως υπολογίζεται από το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων βάσει του άρθρου 11ε της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

Όταν έχει προσδιοριστεί με αποτίμηση βάσει του άρθρου 74 ότι το κόστος της συνεισφοράς του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στην εξυγίανση ήταν μεγαλύτερο από τις ζημίες που θα είχε υποστεί εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων δικαιούται την καταβολή της διαφοράς από τη χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 75.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρχή εξυγίανσης καθορίζει το ποσό της συνεισφοράς του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1, αφού ζητήσει τη γνώμη του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων σχετικά με το εκτιμώμενο κόστος της επιστροφής των χρημάτων τους στους καταθέτες σύμφωνα με το άρθρο 11ε της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 36 της παρούσας οδηγίας.

Η αρχή εξυγίανσης κοινοποιεί την απόφασή της κατά το πρώτο εδάφιο στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει το ίδρυμα. Το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων εφαρμόζει την εν λόγω απόφαση χωρίς καθυστέρηση.»·

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 2α και 2β:

«2α. Όταν τα κεφάλαια του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων χρησιμοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) για τη συνεισφορά στην ανακεφαλαιοποίηση του υπό εξυγίανση ιδρύματος, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων μεταβιβάζει στον ιδιωτικό τομέα τις μετοχές ή άλλα κεφαλαιακά μέσα που κατέχει στο υπό εξυγίανση ίδρυμα μόλις το επιτρέψουν οι εμπορικές και οικονομικές συνθήκες.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων θέτει προς πώληση τις μετοχές και άλλα κεφαλαιακά μέσα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο φανερά και με διαφανή τρόπο και ότι η πώληση δεν παρουσιάζει ανακριβή εικόνα τους ούτε διακρίνει μεταξύ δυνητικών αγοραστών. Κάθε τέτοια πώληση πραγματοποιείται με εμπορικούς όρους.

2β. Η συνεισφορά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων δυνάμει της παραγράφου 1 δεύτερο εδάφιο συνυπολογίζεται στα όρια που καθορίζονται στο άρθρο 44 παράγραφος 5 στοιχείο α) και στο άρθρο 44 παράγραφος 8 στοιχείο α).

Όταν η χρήση του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων δυνάμει της παραγράφου 1 δεύτερο εδάφιο, σε συνδυασμό με τη συνεισφορά στην απορρόφηση των ζημιών και την ανακεφαλαιοποίηση εκ μέρους των μετόχων και των κατόχων άλλων μέσων ιδιοκτησίας, των κατόχων σχετικών κεφαλαιακών μέσων και άλλων υποχρεώσεων υποκείμενων σε αναδιάρθρωση παθητικού, καθιστά δυνατή τη χρήση της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης, η συνεισφορά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων περιορίζεται στο ποσό που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των ορίων που καθορίζονται στο άρθρο 44 παράγραφος 5 στοιχείο α) και στο άρθρο 44 παράγραφος 8 στοιχείο α). Μετά τη συνεισφορά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων, η χρηματοδοτική ρύθμιση εξυγίανσης χρησιμοποιείται σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν τη χρήση της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης οι οποίες καθορίζονται στα άρθρα 44 και 101.

Ωστόσο, το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο δεν εφαρμόζονται σε ιδρύματα τα οποία έχουν προσδιοριστεί ως οντότητες εκκαθάρισης στο σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου ή στο σχέδιο εξυγίανσης.»·

γ) η παράγραφος 3 απαλείφεται·

δ) στην παράγραφο 5, το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο απαλείφονται·

57) στο άρθρο 111 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ε):

«ε) μη συμμόρφωση με την ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που προβλέπεται στο άρθρο 45ε ή στο άρθρο 45στ.»·

58) το άρθρο 128 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«**Συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ ιδρυμάτων και αρχών**»·

β) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Οι αρχές εξυγίανσης, οι αρμόδιες αρχές, η ΕΑΤ, το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης, η ΕΚΤ και τα άλλα μέλη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών παρέχουν στην Επιτροπή, κατόπιν αιτήματός της και εντός του προσδιοριζόμενου χρονοδιαγράμματος, κάθε πληροφορία αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων της σε σχέση με την κατάρτιση πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων της διενέργειας εκτιμήσεων επιπτώσεων, της κατάρτισης νομοθετικών προτάσεων και της συμμετοχής στη νομοθετική διαδικασία. Η Επιτροπή και οι υπάλληλοι της Επιτροπής υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου που καθορίζονται στο άρθρο 88 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου* σε σχέση με τις πληροφορίες που λαμβάνουν.

* Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1).»·

59) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 128α:

«Άρθρο 128 α

Προσομοιώσεις διαχείρισης κρίσεων

1. Η ΕΑΤ συντονίζει τακτικούς ελέγχους που διενεργούνται σε ολόκληρη την Ένωση για τη δοκιμασία της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 και της οδηγίας 2014/49/ΕΕ σε καταστάσεις με διασυνοριακή διάσταση σχετικά με όλες τις ακόλουθες πτυχές:

α) συνεργασία των αρμόδιων αρχών κατά τον σχεδιασμό της ανάκαμψης·

β) συνεργασία μεταξύ αρχών εξυγίανσης και αρμόδιων αρχών πριν από την πτώχευση και κατά τη διάρκεια της εξυγίανσης χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, μεταξύ άλλων κατά την εφαρμογή καθεστώτων εξυγίανσης που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014.

2. Η ΕΑΤ εκπονεί έκθεση στην οποία περιγράφονται τα κύρια πορίσματα και συμπεράσματα των προσομοιώσεων. Η έκθεση δημοσιοποιείται.».

Άρθρο 2

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη εγκρίνουν και δημοσιεύουν, το αργότερο έως την ... [Υπηρεσία Εκδόσεων: να εισαχθεί η ημερομηνία = 18 μήνες από την έναρξη ισχύος της παρούσας τροποποιητικής οδηγίας], τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την ... [Υπηρεσία Εκδόσεων: να εισαχθεί η ημερομηνία = 1 ημέρα από την ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας τροποποιητικής οδηγίας στο εθνικό δίκαιο].

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*